

ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ปริญญานิพนธ์

ของ

ไพรัช หิมเวช

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤษภาคม 2545

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

371.22
๓๗๑.๒๒
๓๗๑

ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

บทคัดย่อ
ของ
ไพรัช หิมเวช

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
พฤษภาคม 2545

๒ ๒๕๔๕

3 1 ก.ค. 2545

ไพรัช หิมเวช. (2545). ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ, ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทุนกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล 7 สถาบัน จำนวน 632 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ จากการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาชายมีเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่เป็นนักกีฬาประเภท เทนนิส มวยสากลสมัครเล่น กรีฑา ตะกร้อ ฟุตบอล รักบี้ ฟุตบอล มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจในทุกด้าน นักกีฬาประเภท วอลเลย์บอล แบดมินตัน มีความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล และในด้านรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนในด้านการได้รางวัล ใจ-กาย ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน อยู่ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ นักกีฬาประเภท ยูโด มีความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน และในด้านรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการได้รางวัล ใจ-กาย อยู่ในระดับมากกว่าปานกลาง หรือนำพอใจ และนักกีฬาประเภทบาสเกตบอลมีความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา ด้านการได้รางวัลใจ-กาย ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน และในด้านรวมอยู่ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ ส่วนด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาหญิงมีเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่เป็นนักกีฬาประเภท วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ยูโด กรีฑา เทเบิลเทนนิส เปตอง แบดมินตัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจทุกด้าน

THE SATISFACTION IN ATHLETIC SCHOLARSHIP PROGRAM OF THE STUDENTS
IN PRIVATE UNIVERSITIES

AN ABSTRACT
BY
PIRACH HIMREACH

Presented in partial fulfillment of requirements
for the Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
May 2002

Pirach Himreach. (2002). *The Satisfaction in Athletic Scholarship Program of the Students in Private Universities*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee : Assoc.Prof. Phanit Billamas, Assist. Prof Somchai Kraisung.

The purpose of this study was to investigate the satisfaction of the sports scholarship student of the private higher education institutions. The questionnaires were sent to 632 samples of 7 institutes. Findings

1. Male students who participated in tennis, Boxing, track and fields, Taraw football and rugby football were more than moderate satisfactory in all aspects. The students who participated in volleyball and badminton were moderate satisfactory in the aspects of intelligence, human resources, and more than moderate satisfactory in the aspects of convenience in working and reward. The students who participated in judo were moderate satisfactory in the aspects of intelligence, human resources and convenience in working, and more than moderate satisfactory in the aspects of reward. The students who participated in basketball were more than moderate satisfactory in the aspects of intelligence, reward and convenience in working, were moderate satisfactory in the aspects of human resources.

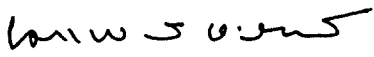
2. Female students who participated in volleyball, basketball, judo, Track and fields, table – tennis, petong and badminton were more than moderate satisfactory in all aspects.

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง
ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

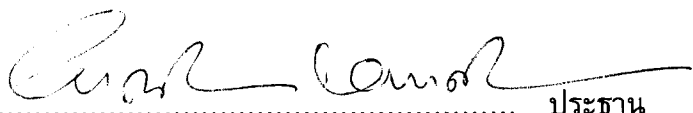
ของ
นายไพรัช หิมเวช

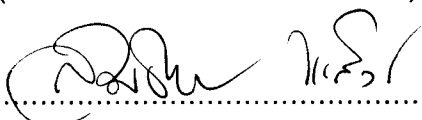
ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

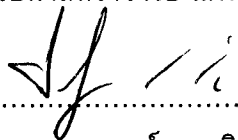

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. นภาพร หะวานนท์)
วันที่..1๐..เดือน..พฤษภาคม.. พ.ศ. 2545

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ผาณิต บิลมาศ)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมชาย ไกรสังข์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แผน เจียรนัย)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธาวุฒิ ปลื้มสำราญ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ผาณิต บิลมาศ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์แผน เจียรนัย และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธาตุภูมิ ปลื้มสำราญ กรรมการผู้แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำแนะนำช่วยเหลือ แก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่าน ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย จนกระทั่งผู้วิจัยสามารถ ศึกษาค้นคว้าข้อมูล และจัดทำปริญญานิพนธ์จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณคณาจารย์ นักกีฬา มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกริก มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยรังสิต มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่า เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวม ข้อมูลเพื่อการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณบำรุง รอดกร ที่ได้อำนวยความสะดวกในการติดต่อประสานงาน จนทำให้งานวิจัยในครั้งนี้สำเร็จไปด้วยดี

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอโน้มถึงพระคุณของคุณพ่อฉลาด คุณแม่แฝ่ หิมเวช บิดา มารดา ที่ให้กำเนิดชีวิต และดูแลมาโดยตลอด ขอบคุณภรรยา บุตร ธิดา ตลอดจนพี่น้อง และ ผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ส่งเสริมสนับสนุน และเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า จนปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี

ไพรัช หิมเวช

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
การให้ทุนสนับสนุนนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน.....	5
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.....	5
มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต.....	7
มหาวิทยาลัยศรีปทุม.....	10
มหาวิทยาลัยรังสิต.....	12
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.....	16
ความต้องการทางจิตและสังคม.....	16
ความพึงพอใจ และแนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	20
เอกสารในงานวิจัย.....	34
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	34
งานวิจัยในประเทศไทย.....	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
วิธีจัดกระทำกับข้อมูล.....	47
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
บทย่อ.....	97
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	97
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	97
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	97
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	97
วิธีจัดกระทำข้อมูล.....	98
สรุปผลการวิจัย.....	98
อภิปรายผล.....	100
ข้อเสนอแนะในการวิจัย.....	101
บรรณานุกรม.....	103
ภาคผนวก.....	106
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	110

ตารางบัญชี

ตาราง	หน้า
1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาทุนกีฬามหาวิทยาลัยเอกชน.....	46
2 จำนวนและคำร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถาบันและเพศ.....	48
3 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4 สถาบัน กีฬาเทนนิสชาย.....	49
4 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการให้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4 สถาบัน กีฬายูโดชาย.....	51
5 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4 สถาบัน กีฬามวยสากลชาย.....	53
6 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4 สถาบัน กีฬากรีฑาชาย.....	55
7 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4 สถาบัน กีฬาตะกร้อชาย.....	57
8 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4 สถาบัน กีฬาวอลเลย์บอลชาย.....	59
9 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4 สถาบัน กีฬาฟุตบอลชาย.....	61
10 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4 สถาบัน กีฬาแบดมินตันชาย.....	64
11 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4 สถาบัน กีฬาบาสเกตบอลชาย.....	66

ตารางบัญชี (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสถิติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4 สถาบัน กีฬารักบี้ฟุตบอลชาย.....	69
13 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสถิติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ ของผู้ที่เล่นกีฬาประเภทว่ายน้ำ เปตอง เทควันโด เทเบิลเทนนิส ดาบสากล กอล์ฟ ชาย.....	71
14 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสถิติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 7 สถาบัน กีฬาวอลเลย์บอลหญิง.....	75
15 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสถิติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 7 สถาบัน กีฬาบาสเกตบอลหญิง.....	78
16 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสถิติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 4 สถาบัน กีฬายูโดหญิง.....	81
17 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสถิติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 4 สถาบัน กีฬากีฬาหญิง.....	83
18 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสถิติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 3 สถาบัน กีฬาเทเบิลเทนนิสหญิง.....	85
19 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสถิติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 4 สถาบัน กีฬาเปตองหญิง.....	87
20 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสถิติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 3 สถาบัน กีฬาแบดมินตันหญิง.....	89

ตารางบัญชี (ต่อ)

ตาราง	หน้า
21 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ – กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน 4 ข้อ รวม 2 สถาบัน กีฬายิงปืน ว่ายน้ำ เทนนิส เทควันโด ซอฟบอล หูฉิ่ง.....	91

ภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แสดงขั้นตอนนำไปสู่ความพึงพอใจ.....	21
2 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการตามแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow) และ เฮิร์ทเบอร์ก (Herzberg).....	31
3 แสดงระดับความพึงพอใจของนักกีฬาชายในแต่ละประเภทกีฬา.....	94
4 แสดงระดับความพึงพอใจของนักกีฬาสตรีในแต่ละประเภทกีฬา.....	96

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ก่อนปี พ.ศ. 2500 การแข่งขันกีฬาระหว่างสถาบันอุดมศึกษามีประเภทกีฬาที่แข่งขันกันไม่มากนัก เช่น กรีฑา ว่ายน้ำ ฟุตบอล รักบี้ฟุตบอล เทนนิส และแบดมินตัน เป็นต้น และมีมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมแข่งขัน 5 มหาวิทยาลัยคือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ (มหาวิทยาลัยมหิดลในปัจจุบัน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศิลปากร การแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยขณะนั้น ยังไม่เรียกว่ากีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย และไม่มีการรวมกีฬาหลายชนิดมาแข่งพร้อมกันอยู่ในปัจจุบัน จนกระทั่งปี พ.ศ. 2513 มีการรวมเอากีฬาชนิดต่าง ๆ มาแข่งขันพร้อมกัน และกำหนดเวลาแข่งขันภายในเวลาประมาณ 1 สัปดาห์ ซึ่งนับได้ว่าเป็นต้นกำเนิดของกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ. 2542 : 7)

ในระยะแรก ๆ ของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยยังไม่ปรากฏว่าได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการแข่งขันไว้อย่างชัดเจน ถึงปี พ.ศ. 2516 องค์การส่งเสริมกีฬามหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2516” ซึ่งปรากฏวัตถุประสงค์ของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยไว้ดังนี้ คือ

1. เพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษา และบุคลากรให้มีสมรรถภาพและสุขภาพที่ดี มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รู้จักให้ออกาสผู้อื่น มีระเบียบวินัย รู้จักปฏิบัติตามกติกา และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ อย่างบริสุทธิ์ใจ มีความอดทน รู้จักอดกลั้น รู้จักควบคุมตนเอง และมีความสามัคคี รู้จักร่วมมือปฏิบัติการต่าง ๆ อย่างกลมกลืน รู้จักแก้ปัญหาอย่างสันติ รู้จักเสียสละส่วนตนเพื่อส่วนรวม

2. เพื่อพัฒนามาตรฐาน และวัฒนธรรมกีฬา สู่ความเป็นเลิศ และเป็นแบบฉบับที่ดีงามของการกีฬาระดับชาติ

3. เพื่อเสริมความเข้าใจ และสัมพันธภาพอันดีระหว่างนิสิตนักศึกษา บุคลากรของมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ

4. เพื่อส่งเสริมทำนุบำรุง และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมกีฬาไทย

(มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2542 : 8, 22)

ในปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ มีการมุ่งเน้นถึงวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 มากขึ้น คือ มุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศด้านการกีฬา โดยจะเห็นได้จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้ริเริ่มโครงการ พัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศขึ้น โดยรับเอานักกีฬามืออาชีพเข้าศึกษาโดยวิธีพิเศษเป็นแห่งแรก และนักกีฬาในโครงการส่วนหนึ่งเข้าร่วมการแข่งขันในกีฬามหาวิทยาลัยครั้งที่ 14 ซึ่งโครงการ ดังกล่าวนี้นั้น ในบางมหาวิทยาลัยอาจเคยเกิดขึ้นมาแล้ว แต่ไม่ได้ทำเป็นทางการมากนัก ในขณะที่ โครงการดังกล่าวมีการรับนักกีฬาเข้าเรียนในสถาบันอุดมศึกษามีแพร่หลายมากขึ้นทั้ง มหาวิทยาลัยของรัฐ และมหาวิทยาลัยเอกชน มหาวิทยาลัยรังสิต ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยเอกชน ก็ เป็นสถาบันหนึ่งที่มีโครงการดังกล่าวนี้ เรียกว่า “นักศึกษาทุนกีฬา” โดยได้กำหนดคุณสมบัติ ทางการกีฬาของผู้สมัครเข้ารับทุนกีฬาดังนี้ คือ “เป็นนักกีฬามืออาชีพหรือนักกีฬาที่อยู่ใน อันดับ 1, 2, 3 ของการแข่งขันกีฬาดังต่อไปนี้ การแข่งขันกีฬาระดับชาติ การแข่งขันกีฬาระดับ เยาวชนทีมชาติ การแข่งขันกีฬาชิงแชมป์ประเทศไทย การแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ที่องค์กรกีฬาหรือ สมาคมกีฬาที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายจัดขึ้น ทุนกีฬาที่นักศึกษาได้รับโดยทั่ว ๆ ไป จะ ประกอบไปด้วยการยกเว้น ค่าหน่วยกิต ค่าที่พัก ค่าเบี้ยเลี้ยงฝึกซ้อม และค่าเบี้ยเลี้ยงแข่งขัน เป็นต้น โดยนักศึกษาที่เข้าเรียนและรับทุนจะต้องมีภาระกิจหลักหรืออาจเรียกได้ว่าเป็นงาน อย่างหนึ่งของนักศึกษาที่ต้องปฏิบัติอย่างเคร่งครัดโดยแบ่งเป็นสองส่วนใหญ่ ๆ คือ การเรียนกับ การกีฬา ซึ่งจะต่างจากนักศึกษาที่ไม่ได้รับทุน ก็จะมีภาระงานเพียงการเรียนอย่างเดียว

ถ้าเปรียบเทียบนักศึกษาทุนกีฬากับนักศึกษาที่ไม่ได้รับทุนกีฬา ซึ่งอาจจะแก่นักกีฬา ก็ ได้ภาระงานของนักศึกษาที่ได้รับทุนกีฬาก็น่าจะหนักกว่านักศึกษากลุ่มอื่น ๆ ด้านการเรียนก็ ต้องทำเกรดให้ได้ผ่านตามกฎเกณฑ์ของการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย หากทำไม่ได้ ถึงตามเกณฑ์อาจมีผลกระทบต่อการพิจารณาทุนในปีต่อไป ซึ่งเป็นงานที่หนัก และนักศึกษาทุน กีฬาเหล่านี้จะต้องรับผิดชอบต่อเรื่องฝึกซ้อมและแข่งขัน จะต้องเป็นไปตามโปรแกรมที่ทาง ผู้ฝึกสอนได้วางเอาไว้จะหลีกเลี่ยงมิได้

จากพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มนักกีฬาทูนเหล่านี้ เท่าที่ผู้วิจัยได้ประสบมา ขณะที่ รับผิดชอบดูแลนักกีฬาทูนของมหาวิทยาลัยรังสิต จะเห็นได้ว่า นักศึกษาทุนกีฬาบางคนหรือ หลายคน ไม่ประสบความสำเร็จทางด้านการเรียน หรือทางด้านการฝึกซ้อม เช่น เรียนไม่จบ ต้องเปลี่ยนคณะหรือมีเกรดเฉลี่ยไม่พอที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยได้ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมาย หลักของโครงการ จากสิ่งนี้เกิดขึ้นน่าจะมีปัจจัยอะไรบางอย่างมาช่วยปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมที่ เกิดขึ้นกับกลุ่มนักกีฬาทูนเหล่านี้ได้ จึงเป็นเหตุทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับ ความพึงพอใจของนักกีฬาทูนกีฬาเพื่อหาแนวทางอันก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดของโครงการ โดย ผู้วิจัยมีความเชื่อว่า “ความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์กับสถานภาพในการทำงาน

หมายถึง บุคคลที่มีสถานภาพในการทำงานสูงมีแนวโน้มจะชอบทำงาน (ผาณิต บิลมาศ. 2541 : 1 ;อ้างอิงมาจาก Davidoff. 1976 : 510) ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและปรับปรุงนโยบายและวิธีการรับนักศึกษาทุนกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อทราบความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนนักกีฬาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนนักกีฬาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
2. เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการบริหารงานด้านโครงการทุนนักกีฬาให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความพึงพอใจของนักศึกษา
3. ผลการวิจัยจะเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับการปฏิบัติงานของบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักศึกษาโครงการทุนกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล ที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี 7 สถาบัน จำนวน 1,069 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาโครงการทุนกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล จำนวน 7 สถาบัน จำนวน 632 คน โดยเจาะจงเลือก (Purposive) สถาบันที่มีนักศึกษาทุนกีฬา ตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป และมีจำนวนนักศึกษาดังแต่ชั้นปีที่ 1 – 4 โดยคิดเป็นร้อยละ 80 ของเพศหญิง และร้อยละ 50 ของเพศชาย
3. ตัวแปรที่ใช้ศึกษา
 - 3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ นักศึกษาโครงการทุนกีฬาจำแนกตามสถาบัน เพศ
 - 3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความพึงพอใจ หมายถึง สภาพความรู้สึก ความคิดเห็นหรือทัศนคติส่วนบุคคลที่มีต่อสถานการณ์ที่ตนเองประสบ หรือกำลังประสบ
2. โครงการทุนกีฬา หมายถึง การสนับสนุนทางด้านต่าง ๆ เช่น ค่าหน่วยกิต ค่าที่พัก ค่าเบี้ยเลี้ยง เป็นต้น ให้แก่บุคคลที่มีทักษะความสามารถทางด้านการกีฬาเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
3. นักศึกษาทุนกีฬา หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และได้รับสิทธิพิเศษในการยกเว้นค่าหน่วยกิต และมีภาระหน้าที่หรืองานที่ต้องปฏิบัติ คือ การเรียนและการแข่งขันกีฬา
4. สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง สถานศึกษาที่มีการเรียนการสอนในระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา ซึ่งดำเนินการโดยบุคคลใดบุคคลหนึ่งและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยหน่วยงานของรัฐ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามลำดับดังต่อไปนี้

1. การให้ทุนสนับสนุนนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน
 - 1.1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
 - 1.2 มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต
 - 1.3 มหาวิทยาลัยศรีปทุม
 - 1.4 มหาวิทยาลัยรังสิต
 - 1.5 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
 - 1.6 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
 - 1.7 มหาวิทยาลัยเกริก
2. ความต้องการทางจิตและสังคม
3. ความพึงพอใจและแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
4. งานวิจัยต่างประเทศ
5. งานวิจัยในประเทศ

การให้ทุนสนับสนุนนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยเอกชน

1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยกรุงเทพมีนโยบายส่งเสริม และสนับสนุนกิจกรรมด้านกีฬาระดับชาติ เยาวชน ทีมชาติ กีฬาแห่งชาติ และกีฬาเยาวชนแห่งชาติเข้าศึกษาต่อ ทั้งระดับปริญญาตรี และปริญญาโท

นักศึกษาที่สมัครขอรับทุนจะต้องผ่านการสอบข้อเขียน ผ่านการทดสอบความสามารถทางด้านกีฬาและการสัมภาษณ์ จึงจะได้รับทุนการศึกษาและสวัสดิการต่าง ๆ ฟรี ตลอดหลักสูตรการศึกษา โดยจะจัดให้มีการสอนเสริมพื้นฐาน วิชาคณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ก่อนเปิดภาคการศึกษา รวมทั้งการสอนเสริมพิเศษก่อนการสอบทุกครั้ง ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาได้รับการพัฒนาการด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์

1) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนนักศึกษาที่มีความสามารถดีเด่นด้านกีฬา ให้มีโอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษา

2) เพื่อส่งเสริมพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

3) เพื่อสร้างความมั่นใจให้พร้อมเสมอในการแข่งขันมุ่งสู่ความเป็นเลิศ

4) เพื่อสร้างความสามัคคีทั้งภายใน และภายนอกมหาวิทยาลัย

5) เพื่อให้นักศึกษามีสุขภาพ และพละนาถัยที่แข็งแรง

ด้านสวัสดิการ

นักกีฬาในโครงการพัฒนานักกีฬาดีเด่น จะได้รับสวัสดิการต่าง ๆ จากมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

1) ได้รับการยกเว้นค่าหน่วยกิตและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

2) ได้รับบัตรขึ้นรถโดยสารของมหาวิทยาลัยในการเดินทางระหว่างวิทยาเขตกล้วยน้ำไท และวิทยาเขตรังสิต โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย นอกจากนี้นักกีฬาที่ใช้บริการรถโดยสารทุกคน จะได้รับการประกันอุบัติเหตุตามเงื่อนไข พ.ร.บ. คุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ

3) นักกีฬาในโครงการฯ ที่ได้รับการคัดเลือกเป็นตัวแทนทีมชาติไทย มหาวิทยาลัยจะมอบเงินสนับสนุนและมอบโล่เกียรติดูณแก่นักศึกษาที่ทำชื่อเสียงให้กับประเทศชาติ

4) นักกีฬาในโครงการฯ จะได้รับการพิจารณาเป็นกรณีพิเศษ ในการทำงานหารายได้เสริมระหว่างการศึกษา

หมายเหตุ นักกีฬาในโครงการฯ ทุกคนจะต้องทำประกันอุบัติเหตุกับบริษัทประกันภัยที่มหาวิทยาลัยจัดหา มา ซึ่งจะต้องชำระเบี้ยประกันภัย จำนวนเงิน 100 บาท/ปี โดยจะได้รับค่ารักษาพยาบาลในวงเงินประกันครั้งละไม่เกิน 30,000 บาท สำหรับการเกิดอุบัติเหตุจากการฝึกซ้อมและแข่งขัน นอกจากนี้ในกรณีเสียชีวิต สูญเสียอวัยวะ สายตา หรือทุพพลภาพ จะได้รับเงินประกัน 100,000 บาท

คุณสมบัติของผู้สมัคร

นักกีฬาที่ประสงค์เข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโท และขอรับทุนการศึกษาในโครงการพัฒนานักกีฬาดีเด่นของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จะต้องมืคุณสมบัติ ดังนี้

ด้านการศึกษา

1) เป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับ ม.6 ปวช. ในภาคเรียนสุดท้าย หรือเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6 ปวช. แล้ว เพื่อเข้าศึกษาต่อหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี 4 ปีครึ่ง หรือ

2) เป็นผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับ ปวส., อ.ศศ. ในภาคเรียนสุดท้าย หรือเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส., อ.ศศ. แล้วเพื่อเข้าศึกษาต่อหลักสูตร ปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี 2 ปีครึ่ง โดยทั้งนี้ผู้สมัครสอบจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับกลางในสาขาที่ตรงกับสาขาวิชาที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพเปิดสอน หรือ

3) เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50 เพื่อเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท

ด้านกีฬา

- 1) เป็นนักกีฬาทีมชาติหรือเยาวชนทีมชาติ
- 2) เป็นนักกีฬาที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติหรือเยาวชนแห่งชาติ
- 3) เป็นตัวแทนนักเรียนไทย หรือนักเรียนอาเซียน
- 4) เป็นนักกีฬาที่เคยเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา ชนิตหรือประเภทต่าง ๆ ที่จัดโดย สมาคมกีฬา หรือการกีฬาแห่งประเทศไทย
- 5) เฉพาะนักกีฬารักบี้ฟุตบอล จะต้องได้รับเสื้อสามารถจากโรงเรียนเดิม
(มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. 2544 : 1)

2. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาควบคู่ไปกับการพัฒนาในด้านการศึกษา จึงได้กำหนดเกณฑ์การให้ทุนการศึกษา ประเภทกีฬา ดังต่อไปนี้

1) ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิตที่ 5/2541 เรื่องให้ทุนการศึกษา ประเภทกีฬา พ.ศ. 2541 และให้ใช้ประกาศมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ที่ 5/2542 เรื่องการให้ทุนการศึกษา ประเภทกีฬา พ.ศ. 2542 ฉบับนี้แทน

2) การให้ทุนการศึกษา ประเภทกีฬา จะให้เฉพาะกีฬาที่มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต ส่งเข้าแข่งขัน

3) ทุนการศึกษา ประเภทกีฬา จำนวนทุนเป็นไปตามดุลยพินิจของอธิการบดี ทุนนี้มอบให้นักศึกษาเป็นปีการศึกษา ทุนการศึกษาประเภทนี้ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ทุนนักกีฬาประเภทที่ 1

คุณสมบัติผู้มีสิทธิได้รับทุน

1. เป็นนักกีฬาในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

1.1 นักกีฬาทีมชาติ

1.2 นักกีฬาเยาวชนทีมชาติ

1.3 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ และได้รับรางวัลเหรียญใดเหรียญหนึ่งในการแข่งขัน

1.4 นักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาแห่งชาติ และได้รับรางวัลเหรียญใดเหรียญหนึ่งในการแข่งขัน

1.5 นักกีฬานักเรียนไทยหรือนักเรียนอาเซียน

1.6 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาที่จัดขึ้น โดยสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กรมอาชีวศึกษา กรมพลศึกษา หรือกรุงเทพมหานคร และได้รับรางวัลเหรียญใดเหรียญหนึ่ง

1.7 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันในกีฬานักเรียนนักศึกษาชิงชนะเลิศ เขตการศึกษาแห่งประเทศไทย และได้รับรางวัลเหรียญใดเหรียญหนึ่ง

1.8 นักกีฬาที่ได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

2. เป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อยเป็นไปตามกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

3. นักกีฬาจะต้องผ่านการทดสอบและพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาให้ทุนนักกีฬาของมหาวิทยาลัย

ประเภทที่ 2 ทุนนักกีฬาประเภทที่ 2

คุณสมบัติผู้มีสิทธิได้รับทุน

1. เป็นนักกีฬาในลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้

1.1 นักกีฬาเขตที่เข้าร่วมการแข่งขันแห่งชาติ และมีผลงานอยู่ไม่เกินอันดับที่ 5

1.2 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ และมีผลงานอยู่ไม่เกินอันดับที่ 5

1.3 นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาที่จัดขึ้น โดยสมาคมกีฬาแห่งประเทศไทย สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กรมอาชีวศึกษา กรมพลศึกษา หรือกรุงเทพมหานคร มีผลงานอยู่ไม่เกินอันดับที่ 5

1.4 นักกีฬาเขตการศึกษา และได้รับรางวัลเหรียญใดเหรียญหนึ่ง

1.5 นักกีฬาซึ่งผู้ฝึกสอนรับรองความสามารถด้านกีฬาโดยขออนุมัติผ่านตามขั้นตอน

2. เป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อยเป็นไปตามกฎระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

3. นักกีฬาจะต้องผ่านการทดสอบและพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาการให้ทุนนักกีฬาของมหาวิทยาลัย

4. นักศึกษาที่ได้รับทุนการศึกษา ประเภทกีฬา จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

4.1 ปฏิบัติตามคำแนะนำของผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอนกีฬาประเภทนั้น ๆ

4.2 ไม่กระทำการใด ๆ ที่จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียชื่อเสียงของตนเอง และสถาบัน

4.3 ไม่สมัครเข้าแข่งขันกีฬาใด ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในนามของสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่น

4.4 ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ไม่ละทิ้งการศึกษาโดยปราศจากเหตุผลอันควร

4.5 ขยัน ตั้งใจฝึกซ้อม และมีการพัฒนาฝีมือทางด้านกีฬาอย่างสม่ำเสมอ

4.6 ให้ความร่วมมือในกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้น

5. เงื่อนไขการรับทุนนักกีฬาประเภทที่ 1 และประเภทที่ 2

ประเภทที่ 1 ทุนนักกีฬาประเภทที่ 1 มีเงื่อนไขการรับทุน ดังนี้

ยกเว้นค่าหน่วยกิตและค่าธรรมเนียมทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษาที่ยังมีสิทธิได้รับทุน

ประเภทที่ 2 ทุนนักกีฬาประเภทที่ 2 มีเงื่อนไขการรับทุน ดังนี้

ยกเว้นค่าหน่วยกิตในแต่ละปีการศึกษาที่มีสิทธิได้รับทุน ส่วนค่าบำรุงค่าธรรมเนียมต่าง ๆ นักศึกษาต้องจ่ายเอง นอกจากนี้ยังมีเงื่อนไขต่าง ๆ คือ

1) ถ้านักกีฬาพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ให้ถือว่าทุนการศึกษาประเภทนั้นสิ้นสุด คณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษา ประเภทกีฬา จะพิจารณาให้ทุนในปีการศึกษาต่อไป หรือไม่ ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการฯ

2) มหาวิทยาลัยพิจารณาให้ทุนแก่นักกีฬาทุกปี ปีต่อไปในกีฬาทุกประเภท ผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาทุนกีฬา ถือเป็นอันสิ้นสุด

3) นักกีฬาที่ได้รับทุน ยินดีรับผิดชอบค่าประกันอุบัติเหตุตลอดระยะเวลาที่ได้รับทุน

6. การระงับการให้ทุน มหาวิทยาลัยมีสิทธิที่จะระงับการให้ทุนการศึกษา หากนักกีฬาไม่ปฏิบัติตามประกาศมหาวิทยาลัยเรื่องการให้ทุนการศึกษา ข้อ 4

7. การให้ทุนการศึกษา (นักกีฬาปัจจุบัน) ประเภทกีฬา ยังรวมถึง

1) นักกีฬาที่ได้รับเหรียญทองในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประจำปี จะได้รับการยกเว้นค่าหน่วยกิตและค่าธรรมเนียมทั้งหมด ในภาคการศึกษาถัดไป 1 ปี การศึกษาเท่านั้น

2) นักกีฬาที่ได้รับเหรียญเงินหรือเหรียญทองแดง ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ประจำปี จะได้รับการยกเว้นเฉพาะค่าหน่วยกิต ส่วนค่าธรรมเนียมต่าง ๆ นักศึกษาต้องจ่ายเองในภาคการศึกษาถัดไป 1 ปีการศึกษาเท่านั้น

3) นักกีฬาที่ได้รับเหรียญทอง ในการแข่งขันกีฬาอุดมศึกษากรุงเทพมหานคร ประจำปี จะได้รับการยกเว้นค่าธรรมเนียมทั้งหมด ในภาคการศึกษาถัดไป 1 ภาคการศึกษาเท่านั้น

4) นักกีฬาที่ได้รับเหรียญเงินหรือทองแดงในการแข่งขันกีฬาอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ประจำปี จะได้รับการยกเว้นเฉพาะค่าหน่วยกิต ส่วนค่าธรรมเนียมต่าง ๆ นักศึกษาต้องจ่ายเองในภาคการศึกษาถัดไป 1 ภาคการศึกษาเท่านั้น

5) ในกรณีที่นักกีฬาที่มีสิทธิรับทุน กำลังศึกษาอยู่ในภาคสุดท้ายของการเรียน ให้คืนเงินให้ตามสิทธิที่ได้รับ

(มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. 2542 : 1)

3. มหาวิทยาลัยศรีปทุม

เนื่องด้วย มหาวิทยาลัยศรีปทุม มีนโยบายส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาให้รู้คุณค่า ทัดเทียม และควบคู่ไปกับพัฒนาการด้านการศึกษา และโดยการเสนอแนะของคณะกรรมการพิจารณาทุนการศึกษาแก่นักกีฬา มหาวิทยาลัยจึงขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกันดังนี้

1) มหาวิทยาลัยจะให้ทุนการศึกษาแก่นักกีฬาที่มีประสพการณ์ และมีความสามารถดีเด่นทุกปีการศึกษา ทุนนี้เรียกว่า “ทุนการศึกษาแก่นักกีฬา”

2) ผู้มีสิทธิขอรับทุนจะต้องเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีปทุม และมีคุณสมบัติดังนี้

2.1 เคยเป็นผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศหรือรองชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ (กีฬาเขต) หรือ

2.2 เคยเป็นผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศหรือรองชนะเลิศในการแข่งขันกีฬาเยาวชนชิงแชมป์ประเทศไทย หรือ

2.3 เคยเป็นนักกีฬาทิမ်ชาติไทย เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ

3) ผู้ได้รับ “ทุนการศึกษาแก่นักกีฬา” จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียค่าหน่วยกิต ค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

3.1 หมวดค่าเล่าเรียน

3.2 หมวดค่าบำรุงปกติ

3.3 หมวดค่าบำรุงพิเศษ

3.4 หมวดค่าธรรมเนียมปกติ

3.5 หมวดค่าธรรมเนียมพิเศษ

3.6 หมวดอื่น ๆ

4) นักศึกษาที่ได้รับ “ทุนการศึกษาแก่นักกีฬา” จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

4.1 มีความประพฤติดี และปฏิบัติตนอยู่ในระเบียบวินัย ขอบังคับ และคำสั่งของมหาวิทยาลัย

4.2 ให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยด้วยดี ในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยในด้านกีฬา

4.3 รักษาเกียรติและศักดิ์ศรีของการเป็นนักกีฬาดีเด่น และไม่กระทำการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียชื่อเสียงของตน และของมหาวิทยาลัย

4.4 ไม่สมัครเข้าแข่งขันกีฬาใด ๆ ทั้งในและนอกประเทศ ในนามของสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่น

4.5 ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน ไม่ปล่อยปะละเลยการศึกษาโดยปราศจากเหตุผลอันสมควร และ

4.6 ขยันหมั่นฝึกซ้อมและเอาใจใส่รักษาสถานภาพการเป็นนักกีฬาดีเด่นตลอดเวลา ที่ได้รับทุนการศึกษา

5) ในกรณีที่มีการฝ่าฝืน ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ใด ๆ ในข้อ 4 โดยเจตนา มหาวิทยาลัยอาจระงับการให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ได้รับทุนที่กระทำการฝ่าฝืนนั้น เป็นการชั่วคราวหรือเป็นการถาวรได้ ตามที่พิจารณาเห็นสมควร

6) มหาวิทยาลัยจะทำการคัดเลือก โดยการพิจารณาคุณสมบัติการเป็นนักกีฬาดีเด่นของผู้สมัครแต่ละราย ทั้งนี้มหาวิทยาลัยสงวนสิทธิ์ที่จะวินิจฉัยในเรื่องจำนวนทุนเป็นประการอื่นในกรณีที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงชื่อเสียงในด้านการกีฬาของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ การวินิจฉัยใด ๆ ของมหาวิทยาลัยในเรื่องนี้ถือเป็นเด็ดขาด

7) “ทุนการศึกษาแก่นักกีฬา” เริ่มใช้บังคับตั้งแต่ภาคการศึกษาที่หนึ่ง ปีการศึกษา 2534 เป็นต้นไป

8) การยื่นแสดงความจำนงขอรับ “ทุนการศึกษาแก่นักกีฬา” ให้ยื่นแสดงความจำนงตามประกาศของมหาวิทยาลัยที่จะแจ้งไว้ในแต่ละปี

(มหาวิทยาลัยศรีปทุม. 2534 : 1)

4. มหาวิทยาลัยรังสิต

มหาวิทยาลัยรังสิตได้เปิดโครงการทุนนักกีฬามาแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2535 โดยมีการปรับปรุงระเบียบและแนวทางในการปฏิบัติมาโดยตลอด ในปัจจุบันมีระเบียบและแนวทางปฏิบัติสำหรับนักศึกษาที่จะขอรับทุนดังนี้

มหาวิทยาลัยรังสิต มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนกีฬา จึงได้เปิดโอกาสให้นักเรียนที่มีความสามารถดีเด่นด้านกีฬาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต ดังนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกประกาศมหาวิทยาลัยรังสิต เรื่อง การให้ทุนกีฬาแก่นักศึกษา พ.ศ. 2539 และให้ใช้ความในประกาศฉบับนี้แทน

ข้อ 2. การให้ทุนให้เป็นไปตามระยะเวลาการศึกษาปกติของแต่ละหลักสูตร

ข้อ 3. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัครรับทุน

3.1 เป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิตที่กำลังศึกษาอยู่ หรือเป็นผู้ที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายปีสุดท้าย ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือเทียบเท่า

3.2 เป็นผู้มีความประพฤติดี และมีคุณสมบัติครบตามหลักสูตรที่ผู้สมัครขอรับทุนจะเข้าศึกษา

3.3 เป็นนักกีฬาทีมชาติหรือนักกีฬาที่อยู่ในอันดับ 1, 2, 3 ของการแข่งขันกีฬาดังต่อไปนี้

3.3.1 การแข่งขันกีฬาระดับชาติ

3.3.2 การแข่งขันกีฬาเยาวชนระดับชาติ

3.3.3 การแข่งขันกีฬาชิงแชมป์ประเทศไทย

3.3.4 การแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ที่องค์กรกีฬาหรือสมาคมกีฬาที่

จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายจัดขึ้น

ข้อ 4. ผู้ได้รับทุนจะได้รับการยกเว้นค่าหน่วยกิต ค่าบำรุงการศึกษา หรืออาจได้รับการสนับสนุนอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยเห็นสมควร

ข้อ 5. ผู้รับทุนจะพ้นสภาพการรับทุนในกรณีต่อไปนี้

5.1 กระทำผิดกฎ ระเบียบ วินัยนักศึกษาอย่างร้ายแรง

5.2 พ้นสภาพนักศึกษาตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาของมหาวิทยาลัย
รังสิตฝ่าฝืนข้อบังคับ ประกาศหรือ คำสั่งใดของมหาวิทยาลัยรังสิตที่เกี่ยวกับทุนนักกีฬา

5.3 มีความสามารถด้านกีฬาและสมรรถภาพทางกายต่ำกว่าเกณฑ์เดิม
เมื่อเริ่มรับทุน

ข้อ 6. ให้มีคณะกรรมการทุนกีฬา ซึ่งแต่งตั้งโดยอธิการบดี เพื่อพิจารณาคัดเลือก
ผู้รับทุนกีฬาออกข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งที่เกี่ยวกับทุนกีฬาซึ่งไม่ขัดกับประกาศนี้

คณะกรรมการอาจแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการเพื่อการนี้ได้

ข้อ 7. เมื่อดำเนินการคัดเลือกผู้รับทุนกีฬาแล้ว ให้คณะกรรมการทุนกีฬาส่งผล
การคัดเลือก และจำนวนทุน หรือการสนับสนุนอื่น ๆ ให้อธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติการให้ทุน
การพิจารณาของอธิการบดีถือเป็นที่สุด

ข้อ 8. การปฏิบัติอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจ
ของอธิการบดี

ข้อ 9. ให้คณะกรรมการทุนกีฬา เป็นผู้ควบคุมประกาศเกี่ยวกับระเบียบวินัย
นักศึกษาทุนกีฬา

ระเบียบ วินัย และจริยธรรมของนักศึกษาทุนกีฬา

เพื่อให้นักศึกษาทุนกีฬาประพฤติตนอย่างมีระเบียบวินัยที่เหมาะสม กอปรด้วย
จริยธรรมและคุณธรรมอันดีงาม จึงเห็นควรประกาศระเบียบ วินัย และจริยธรรมของนักศึกษา
ทุนกีฬา ดังต่อไปนี้

1. ต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ประกาศ ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด
2. ต้องไม่ประพฤติตนให้เสื่อมเสียชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
3. ต้องไม่เล่นการพนัน ไม่ดื่มสุรา และไม่เสพสิ่งเสพติดทุกชนิด
4. ต้องบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวม และปฏิบัติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาอื่น ๆ
5. ต้องเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำแนะนำของอาจารย์ผู้รับผิดชอบทีมกีฬา
6. ต้องฝึกซ้อมตามวัน และเวลาที่ผู้รับผิดชอบทีมกีฬากำหนดไว้โดยเคร่งครัด
7. ในแต่ละปีการศึกษา นักศึกษาต้องเข้าร่วมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย กีฬา
อุดมศึกษาและกิจกรรมกีฬาอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยส่งเข้าร่วม

8. ถ้าจำเป็นต้องแข่งขันกีฬาในนามของสโมสรต้นสังกัดเดิม หรือหน่วยงานอื่น ๆ จะต้องได้รับการอนุมัติจากมหาวิทยาลัยก่อน

9. ต้องรักษาร่างกายให้อยู่ในสภาวะที่ดีเสมอ ผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย และความสามารถด้านกีฬาจะต้องไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดเดิม

10. ในกรณีที่ผู้รับทุนพัฒนสภาพการรับทุนตามประกาศการให้ทุนสนับสนุนนักศึกษาเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยรังสิต แต่ยังคงสภาพเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรังสิตอยู่ให้นักศึกษาเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายเองจนกว่าจะจบหลักสูตร

11. นักศึกษาที่ฝ่าฝืนกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใด ๆ ของมหาวิทยาลัยจะพิจารณาโทษ ดังนี้

1.1.1 ว่ากล่าวตักเตือน

1.1.2 ทำทัณฑ์บน

1.1.3 ดัดลัทธิการได้รับทุนกีฬา

1.1.4 พ้นสภาพนักศึกษา

ภาระหน้าที่ และการปฏิบัติของนักศึกษาทุนกีฬา

เพื่อให้ นักศึกษาทุนกีฬา รู้จักขอบเขตหน้าที่และการปฏิบัติมีระเบียบวินัยเหมาะสม จึงเห็นสมควรประกาศ ภาระหน้าที่และการปฏิบัติของนักศึกษาทุนกีฬา ไว้ดังต่อไปนี้

1. ปฏิบัติตามระเบียบและประกาศมหาวิทยาลัยรังสิต เรื่อง การให้ทุนสนับสนุนนักกีฬา มหาวิทยาลัยรังสิต และประกาศเรื่อง ความมีระเบียบ วินัย จริยธรรม และสมรรถภาพของนักศึกษาทุนกีฬา

2. แต่งกายเรียบร้อย และติดบัตรของศูนย์กีฬาและสุขภาพ เมื่อมาปฏิบัติงานในศูนย์กีฬาฯ

3. เข้าเรียนสม่ำเสมอ และผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ถ้าผู้ใดมีผลการเรียนต่ำกว่า 2.00 หรือมีปัญหาการเรียน ต้องแจ้งให้ศูนย์กีฬาฯ ทราบทันที

4. กรอทะเบียนประวัติ และผลการเรียนทุกภาคการศึกษา ที่ศูนย์กีฬาและสุขภาพ

5. ค้นคว้าหาความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และเทคโนโลยีทางการกีฬา จากวารสาร วิทยุทัศน์ สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ และอินเทอร์เน็ต

6. ฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางกายให้สม่ำเสมอ อย่างน้อยสัปดาห์ละ 2 ครั้ง

7. ทำการทดสอบสมรรถภาพทางกายอย่างน้อย ปีละ 2 ครั้ง และต้องมีผลการทดสอบสมรรถภาพทางกายไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ศูนย์กีฬาและสุขภาพกำหนด

8. ต้องมีผลการแข่งขันในรอบปี และผลสถิติการแข่งขันต้องอยู่ในเกณฑ์ที่คณะกรรมการเตรียมทีมและคัดเลือกนักกีฬามหาวิทยาลัยกำหนดไว้

9. เข้าร่วมกิจกรรม ประชุม สัมมนา กีฬาและสุขภาพภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ตามที่ศูนย์กีฬา และ/หรือมหาวิทยาลัยส่งเข้าร่วม

10. ช่วยงานต่าง ๆ ตามที่ศูนย์กีฬาและสุขภาพมอบหมาย
(มหาวิทยาลัยรังสิต. 2541)

5. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

โครงการทุนนักกีฬา ปีการศึกษา 2544 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยมีนโยบายในการที่จะช่วยพัฒนาการกีฬาของชาติ โดยการสนับสนุนและส่งเสริมให้ผู้ที่มีความสามารถด้านกีฬา โดยมหาวิทยาลัยได้ให้ทุนการศึกษา แก่ผู้ที่มีความสามารถด้านกีฬาประจำปี ในปีการศึกษา 2544 มหาวิทยาลัยจะให้ทุนการศึกษาแก่ผู้ที่มีความสามารถด้านกีฬา เข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีและปริญญาโท ในมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย รวม 8 คณะ คือ

- 1) คณะบริหารธุรกิจ
- 2) คณะบัญชี
- 3) คณะเศรษฐศาสตร์
- 4) คณะมนุษยศาสตร์
- 5) คณะวิทยาศาสตร์
- 6) คณะนิเทศศาสตร์
- 7) คณะวิศวกรรมศาสตร์
- 8) คณะนิติศาสตร์

วัตถุประสงค์

เพื่อส่งเสริมและพัฒนาบุคคล ซึ่งมีความสามารถดีเด่นทางด้านกีฬาที่อยู่ในระบบการศึกษาให้มีความสามารถในทางกีฬาอย่างต่อเนื่อง

การให้ทุน

มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยจะให้ทุนการศึกษาแก่นักกีฬา ที่ได้รับคัดเลือกให้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยโดยผู้ที่ได้รับทุนนักกีฬาในระดับปริญญาตรี ยกเว้นค่าลงทะเบียน และค่าธรรมเนียมใด ๆ ตลอดหลักสูตรการศึกษาเป็นเวลาไม่เกิน 5 ปี และในระดับปริญญาโท ไม่เกิน 3 ปี

คุณสมบัติผู้สมัครระดับปริญญาตรีและปริญญาโท

1. ระดับปริญญาตรีต้องสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าระดับปริญญาโท ต้องสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีเกรดเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50

2. มีความสามารถทางกีฬาและมีหลักฐานรับรองความสามารถทางกีฬาในข้อใดข้อหนึ่ง ต่อไปนี้

2.1 เป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันในนามตัวแทนของชาติ

2.2 เป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติหรือเยาวชนแห่งชาติ

2.3 เป็นนักกีฬาที่เคยมีผลการแข่งขันชนะเลิศจากการแข่งขันกีฬา

กรมพลศึกษา ทั้งนี้มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยจะพิจารณาผลการแข่งขัน ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2544 จนถึงปัจจุบัน

3. มีความประพฤติดี

วิธีการคัดเลือกผู้รับทุน

1. ทดสอบความสามารถทางกีฬา

2. สอบสัมภาษณ์

หมายเหตุ ในระดับปริญญาโทต้องสมัครและสอบข้อเขียนผ่านตามเกณฑ์ของบัณฑิตวิทยาลัย

(มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. 2544 : 1)

ความต้องการทางจิตและสังคม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต อธิบายถึงความต้องการทางจิตและสังคมว่า

นอกจากแรงขับทางกายภาพมีผลต่อการจูงใจให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ แล้ว ยังจะพบอีกด้วยว่าแท้จริงแล้วคนเรายังได้รับแรงจูงใจของการอยากรู้ อยากเห็น ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จ ความต้องการการมีอำนาจ ความต้องการการยอมรับ ความต้องการความรัก เป็นต้น ซึ่งความต้องการเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของแรงจูงใจทางด้านจิตและสังคมที่แรงจูงใจทางด้านจิต (Psychological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการพื้นฐานทางด้านจิตใจอันได้แก่ ความต้องการความรัก ความต้องการความอบอุ่น เป็นต้น ส่วนแรงจูงใจทางสังคม (Social Motives) คือ สภาวะของการจูงใจที่ถูกกระตุ้นโดยสิ่งเร้าในสังคม ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเกิดจากการได้รับปฏิภิกิริยาสนองตอบจากบุคคลอื่น เช่น ความต้องการการยอมรับจากผู้อื่น เป็นต้น แรงจูงใจเหล่านี้มีอยู่มากมายไม่สามารถที่จะกำหนดได้หมด ทั้งนี้เนื่องจากว่าบุคคลมีปฏิสัมพันธ์อยู่ในสังคมทุกวัน และประสบการณ์ในแต่ละวันมีอยู่มากมาย อีกทั้งบุคคลแต่ละคนนั้นมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลอีกด้วย จึงเป็นการยากที่จะกำหนดแรงจูงใจในทางด้านจิตและสังคมได้หมด อย่างไรก็ตาม บิช และเวอร์ลอฟได้แบ่งแรงจูงใจทางจิตและสังคมออกเป็น 7 ชนิดด้วยกัน ซึ่งเขาเชื่อว่า มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลในแต่ละวัน ซึ่งแรงจูงใจเหล่านั้น ได้แก่

1. การรับรู้สิ่งล่อใจ (Sensory Incentives)

การรับรู้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของบุคคล เมื่อบุคคลเกิดความพึงพอใจ ก็จะพยายามแสวงหา ในขณะที่ถ้าบุคคลนั้นเกิดความรู้สึกที่ไม่พึงพอใจเขาก็จะหาทางหลีกเลี่ยง อย่างเช่น น้ำหอมบางอย่าง บางคนอาจจะรู้สึกพึงพอใจ ในขณะที่บางคนอาจจะรับรู้ด้วยความรู้สึกที่ไม่พึงพอใจได้เช่นกัน ซึ่งก็เหมือนกับการได้เห็นหรือได้กลิ่นอาหารนั่นเอง ซึ่งบางคนเมื่อได้กลิ่นอาหารก็อยากที่จะรับประทาน ในขณะที่บางคนเมื่อได้กลิ่นอาหารเช่นเดียวกันก็อยากจะเบือนหน้าหนี

นอกจากกลิ่นแล้วสีเสียง และการสัมผัสทางกายก็ดูเหมือนว่าจะมีผลต่อการรับรู้ของบุคคลด้วยเช่นกัน ซึ่งบางอย่างก็ทำให้บุคคลเกิดความพึงพอใจ บางอย่างก็ทำให้บุคคลไม่พึงพอใจ เช่น การสัมผัสกับสิ่งที่นุ่มและเรียบก็จะนำความรู้สึกที่พึงพอใจมาให้มากกว่าการที่จะสัมผัสกับสิ่งที่ขรุขระและกระด้าง เป็นต้น เช่นเดียวกัน เสียงและแสงในระดับกลาง ๆ จะนำความรู้สึกที่พึงพอใจให้กับบุคคลมากกว่าเสียงและแสงที่มีความเข้มข้นมากเกินไป

การรับรู้ในสิ่งที่เจ็บปวดจะทำให้บุคคลเกิดความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากสิ่งเร้านั้น เช่น การที่เด็กเอื้อมมือไปจับไฟ แล้วถูกไฟลวกมือก็จะพยายามหลีกเลี่ยงจากไฟนั้นอีกในอนาคต ซึ่งการหลีกเลี่ยงจากความเจ็บปวดนี้เองจัดได้ว่าเป็นสิ่งจูงใจที่สำคัญของมนุษย์อีกด้วย

2. ความอยากรู้อยากเห็น (Curiosity)

โดยปกติแล้วแรงจูงใจเกิดขึ้นเป็นผลเนื่องมาจากการต้องการลดแรงขับอันเป็นผลเนื่องมาจากความต้องการทางชีวภาพ เพื่อให้ร่างกายเกิดสภาวะสมดุล ซึ่งถ้าบุคคลได้รับการสนองตอบทางชีวภาพแล้ว สภาวะของบุคคลก็ควรจะสมดุลขึ้น แต่ทว่ากลับมีแรงจูงใจอีกประเภทหนึ่งที่ทำให้บุคคลเกิดความต้องการที่จะสำรวจสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว แม้ว่าสิ่งเหล่านั้นจะไม่ได้สนองตอบต่อความต้องการของร่างกายก็ตาม ซึ่งกิจกรรมการจับต้องและสำรวจนั้นนับได้ว่า เป็นกิจกรรมที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเกิดความรู้สึกพึงพอใจ โดยไม่จำเป็นที่จะต้องได้รับการเสริมแรงจากบุคคลภายนอกเลย

เพียเจท์ (Piaget) ได้ทำการสังเกตพฤติกรรมของเด็ก พบว่าเด็กแรกเกิดนั้นมักจะสนใจสำรวจจับต้องวัตถุต่าง ๆ ดึงโน้นดึงนี่ตลอดเวลา ซึ่งเด็กรู้สึกสนุกกับกิจกรรมเหล่านั้น และเมื่อเด็กมีอายุได้ราว 8 ถึง 10 เดือน เด็กจะเริ่มมองตามวัตถุที่เคลื่อนไป พออายุได้ 11 เดือนก็จะรู้ว่าวัตถุนั้นเคลื่อนไปอยู่ที่ใด ลักษณะของการสำรวจสิ่งของนี้จัดได้ว่าเป็นธรรมชาติของเด็ก แรง จูงใจที่แยกออกมาจากความต้องการทางกายภาพโดยทั่วไป และเป็นแรงจูงใจทำให้คนเราไปสู่อีกโลกภายนอก

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives)

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ดูเหมือนว่าจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลเป็นอย่างมาก ในสังคมที่มีการแข่งขันกันสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมอุตสาหกรรม การที่บุคคลเคยมีโอกาสรประสบความสำเร็จก็มักจะมีโอกาสประสบความสำเร็จอีก ในขณะที่คนที่มีความคับข้องใจก็จะมีผลต่อความพยายามที่จะทำงานให้สำเร็จ อันอาจนำไปสู่ความล้มเหลวได้ ซึ่งอาจทำให้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคคลนั้นต่ำลง

จากการศึกษาของ แมคคลีแลน (McClelland) พบว่า เด็กที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น มักจะเป็นเด็กที่แม่คาดหวังให้สามารถกระทำการต่าง ๆ ได้ตั้งแต่อายุน้อย ๆ อีกทั้งเป็นเด็กที่แม่มักจะให้รางวัลบ่อย ๆ เมื่อสามารถทำการต่าง ๆ ได้ตามที่แม่คาดหวัง ซึ่งต่างจากเด็กที่แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มักจะเป็นเด็กที่แม่คาดหวังให้สามารถทำการต่าง ๆ ได้เมื่ออายุมากขึ้นแล้ว อีกทั้งเป็นเด็กที่ไม่ค่อยได้รับรางวัลมากเท่าที่ควร

นอกจากนี้คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้นมักจะเป็นคนที่ไม่ค่อยจะยอมผู้อื่น เป็นตัวของตัวเองสามารถสร้างเป้าหมายได้ใกล้เคียงความเป็นจริง และเป็นบุคคลที่มักจะถูกผู้ปกครองตั้งความหวังไว้สูง

4. การต้องการความเป็นพวก (Need for Affiliation)

เมื่อบุคคลเกิดตกอยู่ในสภาวะของความวิตกกังวล อันเนื่องมาจากสภาวะในปัจจุบันหรือเกิดจากความล้มเหลว ก็จะทำให้บุคคลต้องการที่อยู่ใกล้กับคนอื่น เป็นลักษณะของความต้องการเป็นพวก จากการศึกษากับนักศึกษาเพศหญิงถึงความต้องการที่จะไปอยู่กับผู้อื่น พบว่านักศึกษาเหล่านี้ยอมรับที่จะไปอยู่กับบุคคลอื่น เมื่อตนอยู่ในสภาวะที่ยุ่งยากจิตใจมากกว่าที่จะไป เมื่อจิตใจอยู่ในสภาวะปกติ ผู้ที่มีความต้องการความเป็นพวกสูงมักจะเป็นบุคคลที่กลัวการถูกทอดทิ้ง และถูกปฏิเสธ อีกทั้งพยายามที่จะแสดงความรักออกต่อผู้อื่นเพื่อเป็นการโน้มน้าวให้ผู้อื่นรักตนอีกด้วย

5. ความก้าวร้าว (Aggressive)

บุคคลจะมีความแตกต่างกันในการแสดงออกซึ่งความก้าวร้าวตั้งแต่แรกเกิด เด็กบางคนเกิดมาพร้อมกับการแสดงออกที่รุนแรง ขณะที่เด็กบางคนเกิดมาพร้อมกับแสดงอาการเฉื่อยชา เป้าหมายของแรงจูงใจของความก้าวร้าวนั้นคือ การทำให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวด ซึ่งอาจจะเป็นการก่อให้เกิดความเจ็บปวดทางด้านร่างกายหรือจิตใจ หรือทั้งสองอย่างรวมกันก็ได้ พบว่าบ่อยครั้งที่เดียว ความคับข้องใจเป็นสาเหตุหนึ่งของความก้าวร้าว ความก้าวร้าวบางอย่างอาจได้รับการยอมรับในสังคม เช่น การแสดงออกซึ่งความก้าวร้าวในสภาวะสงคราม เป็นต้น แต่ในสภาวะทั่วไปการแสดงออกซึ่งความก้าวร้าวจะไม่ได้รับการยอมรับในสังคม ถ้าบุคคลไม่สามารถ

แสดงออก ซึ่งความก้าวร้าวต่อบุคคลอื่น กลุ่มอื่น หรือสิ่งของ เขาก็จะหันกลับมาทำร้ายตนเอง โดยอาจจะทำหัตถ์ตัวเองหรือทำร้ายร่างกายของตนเองเป็นการทดแทน เมื่อบุคคลได้แสดงออก ซึ่งความก้าวร้าว เขาก็จะเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย

จากการทดลองพบว่า เด็กที่ได้รับการอนุญาตให้แสดงความก้าวร้าวในสถานการณ์หนึ่ง มักจะแผ่ขยายไปแสดงความก้าวร้าวในสถานการณ์อื่นด้วย นอกจากนี้การแสดงออกซึ่งความก้าวร้าวยังคงเกี่ยวพันกับครอบครัวและสังคมที่เขาอยู่อีกด้วย เด็กมักจะลอกเลียนพฤติกรรมก้าวร้าวมาจากผู้ปกครอง พบว่า ถ้าครอบครัวใดที่ผู้ปกครองแสดงความก้าวร้าวทางร่างกายหรือคำพูด เด็กก็มักจะแสดงความก้าวร้าวในลักษณะนั้นเช่นกัน แสดงว่าพฤติกรรมก้าวร้าวนั้นเด็กเกิดการเรียนรู้จากสังคมแวดล้อมที่เขาอยู่นั่นเอง

6. ความต้องการมีอำนาจ (Need for Power)

ความต้องการมีอำนาจนั้นเป็นความต้องการที่จะควบคุมผู้อื่น หรือกิจกรรมต่าง ๆ และเพื่อเกิดความพึงพอใจที่ได้ควบคุม ความต้องการมีอำนาจนี้อาจเกี่ยวข้องกับการที่ได้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้อื่นทั้งในทางตรงและทางอ้อม ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลอื่นอีกด้วย ความต้องการมีอำนาจนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างสูงกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

จากการศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยของเบอร์โควิทซ์ (Berkowiz) พบว่า นักศึกษาที่มีความต้องการมีอำนาจสูง มักจะชอบโต้เถียงในชั้นเรียน ไม่สนใจผู้อื่น ชอบงานที่ตนเองได้มีโอกาสเป็นผู้นำ ไม่ชอบให้มีคนมาแนะนำอย่างใกล้ชิด ซึ่งตรงข้ามกับนักศึกษาที่มีความต้องการมีอำนาจต่ำ นักศึกษาเหล่านั้นมักจะมีความเห็นแก่ตัวน้อย ไม่ชอบชมผู้อื่น นอกจากนี้ยังพบอีกด้วยว่าพ่อที่มีความต้องการมีอำนาจสูงมักจะใกล้ชิดลูกชายมากกว่าพ่อที่มีความต้องการการมีอำนาจต่ำ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าพ่อที่เข้าใกล้ชิดกับลูกชายเพราะต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือลูกนั่นเอง

7. ความต้องการความเป็นอิสระ (Need for Independence)

บุคคลมักจะเกิดความขัดแย้งระหว่างการเป็นตัวของตัวเองกับการที่ต้องการขึ้นอยู่กับผู้อื่น ซึ่งความขัดแย้งนี้อาจเกี่ยวข้องกับผู้ปกครอง ครู หรือนายจ้าง ผู้ที่ขึ้นอยู่กับผู้อื่นมักจะพอใจในสถานะที่ตนเองเป็นอยู่ ไม่ชอบสิ่งท้าทาย มีแรงจูงใจของความอยากรู้อยากเห็นต่ำ ในขณะที่ผู้ที่มีความต้องการความเป็นอิสระ มักจะพยายามทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง มักจะไม่ต้องการความช่วยเหลือหรือข้อเสนอแนะ นอกจากนี้ผู้ที่ต้องการความเป็นอิสระมักที่จะไม่ยอมรับแรงกดดันของกลุ่มอย่างไรก็ตาม การที่บุคคลต้องการอิสระก็มักจะต้องสูญเสียบางสิ่งบางอย่างซึ่งพบว่าการเป็นอิสระก็ไม่สามารถที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายได้ เนื่องจากในสถานะของสังคมเรายังต้องขึ้นอยู่กับผู้อื่น และผ่านการประเมินจากสังคม ดังนั้นเราจำเป็นที่จะต้องปรับตัว

ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์จากการศึกษาของ คาแกน และมอส (Kagan and Moss) ที่ศึกษาถึงการขึ้นอยู่กับผู้อื่นของบุคคลอายุระหว่าง 3 ถึง 25 ปี พบว่า เด็กในช่วงวัยก่อนเรียน และวัยประถม มักจะมีพฤติกรรม ที่ขึ้นอยู่กับผู้อื่น ครูจะเป็นผู้สนับสนุนทางอารมณ์และช่วยเหลือเด็ก และเมื่อเด็กอยู่ในช่วงของมัธยมปลาย ความต้องการที่จะขึ้นอยู่กับผู้อื่นนั้นแสดงออกในลักษณะอื่น เช่น การที่จะอยู่เป็นกลุ่มมากขึ้น และขึ้นอยู่กับครูน้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในผู้หญิง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสังคมคาดหวังให้ผู้ชายมีความเป็นอิสระมากกว่าผู้หญิง

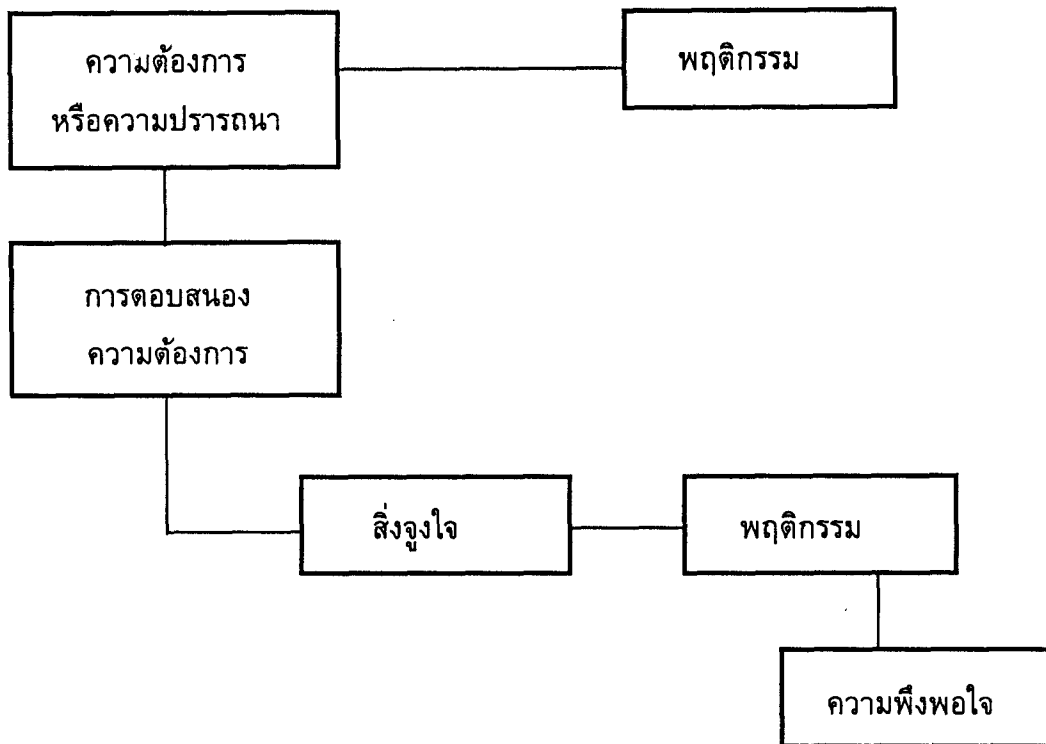
แต่อย่างไรก็ตามไม่มีใครที่จะมีอิสระได้อย่างสมบูรณ์ แต่อาจมีได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ดังนั้นบุคคลจึงจำเป็นต้องเรียนรู้ที่จะปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริง ซึ่งพบว่าบุคคลที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีโอกาสได้เลือกสิ่งต่าง ๆ มาก จะมีโอกาสที่จะพัฒนาความเป็นอิสระได้มากกว่าบุคคลที่ไม่ค่อยได้มีโอกาสในการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมต่าง ๆ มาก อีกทั้งทำให้สามารถตั้งเป้าหมายได้ใกล้เคียงความเป็นจริงอีกด้วย (สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. 2541 : 176 – 185)

ความพึงพอใจ และแนวความคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ

มีนักวิชาการได้เขียนและแปลเอกสารหนังสือจากต่างประเทศหลายคนเกี่ยวกับเรื่องความพึงพอใจและแนวคิดหรือทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจในที่นี้ซึ่งเลือกของประสาน หอมพูล และ ทิพวรรณ หอมพูล ที่กล่าวถึงเรื่องนี้ตามลำดับคือ

ความพึงพอใจ หมายถึง การลดความเครียดของผู้ทำงานให้น้อยลง ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์นั้นมีความต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดจะน้อยลง ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นและในทางกลับกัน ถ้าความต้องการนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจจะเกิดขึ้น ความพึงพอใจในการทำงาน เป็นความสุขสบายที่ได้จากสถานที่ทำงานความสุขจากการทำงานกับเพื่อนร่วมงาน การมีทัศนคติที่ดีต่องาน

เมื่อพิจารณาจากความหมายต่าง ๆ ประกอบกับสาเหตุที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ และไม่พึงพอใจแล้ว พอจะสรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการทำงานนั้น หมายถึง ความรู้สึกที่ชอบหรือพอใจที่มีต่อองค์ประกอบและสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของงานและผู้ปฏิบัติงานนั้น ได้รับการตอบสนองตามความต้องการของเขาได้ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงขั้นตอนนำไปสู่ความพึงพอใจ

ปัจจัยพื้นฐานในการสร้างความพึงพอใจในการทำงานมีดังต่อไปนี้

1. การให้เกียรติและตระหนักในผลงานที่ได้กระทำ
2. เป็นงานที่ท้าทายความสามารถ
3. การมีส่วนร่วมในการวางแผนปฏิบัติงาน
4. มีการทำงานเป็นระบบกลุ่ม และมีการประสานงานภายในกลุ่มเป็นอย่างดี
5. มีความอิสระในการทำงาน และการวินิจฉัยแก้ปัญหาต่างๆ
6. มีความมั่นคงในอาชีพหรืองานที่ทำอยู่
7. มีโอกาสเจริญเติบโตในหน้าที่การงาน ซึ่งได้รับการพิจารณาอย่างเสมอภาคและ

ยุติธรรม

8. ได้รับการยกย่องตามสถานภาพของการทำงาน
9. มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ดี
10. มีอำนาจและความรับผิดชอบในการทำงานที่ดี

1/2/2563 16

แนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับความพึงพอใจในการทำงาน

จากแนวความคิดเบื้องต้นของความพึงพอใจในการทำงาน จะเห็นว่าความพึงพอใจเกิดจากการได้รับการตอบสนองความต้องการที่บุคคลมีอยู่ มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความต้องการอันเป็นปัจจัยที่มีผลให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานนั้นมากมาย แต่ในที่นี้จะได้นำเอาแนวความคิดของท่านที่เกี่ยวข้องกับสิ่งซึ่งก่อให้เกิดความพึงพอใจมากล่าวดังนี้

1. แนวความคิดของมาสโลว์ (Maslow) ตามทฤษฎีของมาสโลว์ เป็นแนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์ ซึ่งความต้องการเหล่านี้หากได้รับการตอบสนองก็จะช่วยให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานได้ ความต้องการพื้นฐานของมาสโลว์ แบ่งเป็น 5 ชั้น คือ

1.1 ความต้องการทางกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการแห่งชีวิตทั่วไป เช่น อาหาร น้ำ อากาศ ฯลฯ ความต้องการเหล่านี้เป็นความต้องการทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ ทางพุทธศาสนาได้ยอมรับหลักการของความต้องการเช่นนี้ เช่น ปัจจัย 4 ในการดำรงชีวิต อันได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และยารักษาโรค แต่อย่างไรก็ตามในทางชีววิทยายังมีความต้องการอื่น ๆ อีกที่มีความจำเป็นแก่ชีวิตมนุษย์ เช่น กามารมณ์เพื่อการสืบพันธุ์ ความกระหายน้ำ การพักผ่อน การนอน เป็นต้น ในด้านการบริหารธุรกิจ อาจแบ่งออกดังนี้

ก. ความต้องการทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค ความต้องการเพศ การพักผ่อน การออกกำลังกาย ฯลฯ

ข. ความต้องการทั่วไปเกี่ยวกับบรรยากาศในการทำงาน เช่น ต้องการแสงสว่างที่เพียงพอในการทำงาน การถ่ายเทอากาศ ความสะอาดที่จำเป็น ความปลอดภัยระหว่างที่ปฏิบัติงาน ถ้าความต้องการขั้นแรกนี้ไม่ได้รับการบำบัด ความต้องการขั้นต่อไปก็จะไม่เกิดขึ้นดังนั้น องค์การธุรกิจทุกแห่งจะตอบสนองความต้องการของพนักงานโดยการจ่ายค่าแรงเงินเดือน และโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

1.2 ความต้องการความมั่นคงหรือความปลอดภัย (Safety Needs or Need for Security) มนุษย์ทุกคนต้องเผชิญกับความไม่แน่นอนในการดำรงชีวิต ความล้มเหลวในชีวิตมนุษย์อาจเกิดขึ้นได้ทุกขณะ เช่น การสูญเสียตำแหน่งการงาน ขาดทรัพย์สินเงินทอง มนุษย์จึงเกิดความต้องการความมั่นคงปลอดภัย และหลักประกันในชีวิตที่แตกต่างกันออกไป เช่น การมีอาชีพที่มั่นคง และแน่นอน มีการออมทรัพย์หรือสะสมทรัพย์ ตลอดจนมีการกระทำต่าง ๆ เพื่อให้ห่างจากภัยอันตราย ความเจ็บปวด โรคภัยไข้เจ็บ เป็นต้น อาจแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านเศรษฐกิจและด้านอารมณ์

ความต้องการความปลอดภัยในด้านเศรษฐกิจ จะเห็นได้ชัดจากการที่คนเรามีการออมทรัพย์ มีการประกันชีวิต หรือประกันสุขภาพ ตลอดจนพยายามหางานที่มีความมั่นคงในการว่าจ้าง หรือมีความมั่นคงในสวัสดิการของลูกจ้าง ฝ่ายบริหารขององค์การธุรกิจอาจจะช่วยบำบัดความต้องการในขั้นนี้ โดยจัดวางวิธีการให้เงินเดือนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานที่แน่นอน จัดสวัสดิการนอกเหนือจากค่าจ้าง เช่น มีการรักษาพยาบาลคนงาน มีแผนการจ่ายบำนาญ

สำหรับความต้องการความปลอดภัยทางด้านอารมณ์นั้น ได้แก่ ความต้องการเชื่อมั่นในการรักษาความสัมพันธ์ที่นอกเหนือไปจากการทำงาน เช่น สัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา และการรักษาความสัมพันธ์กับองค์กร ฝ่ายการจัดการของบริษัทอาจจะช่วยให้ความต้องการขั้นนี้ได้รับการบำบัด โดยการออกกฎหรือนโยบายของบริษัทที่เข้าใจได้ง่าย มีโปรแกรมการติดต่อสื่อสารในบริษัทที่ได้ผล มีผู้บังคับบัญชาที่ได้รับการฝึกฝนอบรมมาเป็นอย่างดี

1.3 ความต้องการความรักและการมีส่วนร่วม (Belonging and Love Needs)

มนุษย์เป็นสัตว์สังคมในวันหนึ่ง ๆ เราต้องมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น น้อยคนนักที่จะมีชีวิตหรือทำงานอย่างโดดเดี่ยว เราจะต้องเป็นสมาชิกของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม กลุ่มในการทำงาน การผูกพันสมาคมกับบุคคลอื่นจึงเป็นลักษณะและความต้องการอย่างหนึ่งของมนุษย์ มนุษย์ปรารถนาที่จะได้รับความรักและความเอาใจใส่จากบุคคลผู้ใกล้ชิดหรือผู้ที่รู้จักมักคุ้น มนุษย์มักไม่ประพฤติปฏิบัติตนออกนอกทางที่สังคมโดยทั่วไปปฏิบัติอันจะเป็นสาเหตุให้ถูกตัดจากวงการสมาคม มนุษย์มีความต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสังคมที่ตนเป็นสมาชิกอยู่และจะต้องละเว้น การกระทำอันขัดกับระเบียบปฏิบัติของกลุ่ม

ฝ่ายบริหารของบริษัทสามารถจะช่วยให้พนักงานได้รับการบำบัดความต้องการ โดยการส่งเสริมมิตรภาพและการร่วมมือกันในสถานการณ์ทำงาน โดยมีการแนะนำชี้แจงหรือปฐมนิเทศน์คนงานใหม่ มีการยอมรับฐานะของคนงานและรับฟังปัญหาของพนักงาน โดยพยายามที่จะทำความเข้าใจ และช่วยเหลือในการขบปัญหาเหล่านั้นให้คนงานมีโอกาสดแสดงความคิดเห็นเป็นประโยชน์

1.4 ความต้องการความยกย่องนับถือ (Esteem Needs) มนุษย์ทุกคนต้องการให้ผู้อื่นเอาใจใส่ เห็นความสำคัญของตน ยกย่องและให้เกียรติ เรามักจะคิดถึงตัวเองในด้านดีไว้ก่อน และปรารถนาให้ผู้อื่นคิดถึงตัวเราในแง่ดีด้วย จะเห็นได้ง่าย ๆ เช่น เด็กซึ่งเคยเป็นลูกคนเดียวของบิดามารดา เมื่อมีน้องเพิ่มขึ้นมาอีกคนหนึ่งในครอบครัว บิดามารดาหันไปให้ความสำคัญแก่น้องคนใหม่ เด็กผู้นั้นจะหาทางทำให้ตนมีความสำคัญขึ้นมาในสายตาของพ่อแม่ เช่น

ร้องไห้กวน หรือคอยรังแกน้อง ผู้ที่บรรลุความต้องการในขั้นนี้จะมีความรู้สึกเชื่อมั่นในตัวเอง มีกำลังใจตลอดจนรู้สึกว่าเป็นผู้มีประโยชน์ต่อสังคม ความต้องการยกย่องนับถือบางครั้งทำให้บุคคลมีพฤติกรรมแปลก ๆ เพื่อเรียกร้องความสนใจของบุคคลอื่น เช่น บุคคลบางคนอาจจะใช้จ่ายเกินฐานะของตนเองเพราะปรารถนา การยกย่องจากเพื่อนฝูง บุคคลในองค์กรธุรกิจเป็นจำนวนมากพยายามที่จะบำบัดความต้องการชนิดนี้ โดยการพยายามปรับปรุงตำแหน่งการทำงาน การได้รับอำนาจเพิ่มขึ้น และการที่จะมีสถานภาพ (Status) เติบโตขึ้น

1.5 ต้องการความสมหวังในตัวเอง (Need for Self Actualization) เป็นความต้องการที่เกี่ยวกับการทำงานที่ตนชอบ หรือต้องการจะเป็นมากกว่าที่เขาเป็นอยู่ขณะนั้น เป็นความต้องการขั้นสูงสุด ซึ่งความต้องการขั้นต้นจะต้องได้รับการบำบัดเสียก่อนจึงจะเกิดความต้องการขั้นนี้ขึ้น

ตามแนวคิดของมาสโลว์ แม้ว่ามนุษย์จะมีความต้องการเป็นพื้นฐาน แต่ละคนแต่ละหมู่คณะย่อมจะมีความต้องการแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับโอกาสที่จะได้รับความพึงพอใจในการทำงานแตกต่างกัน ดังนี้

1) คนงานที่ไม่มีฝีมือ พวกนี้มักจะพอใจที่จะทำงานประเภทที่มีโอกาสเป็นตัวของตัวเองบ้าง เพราะโอกาสที่จะเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่งมียาก จะเน้นความพอใจในด้านหลักประกันในเวลางาน และสภาพการทำงาน

2) คนงานมีฝีมือ พวกนี้จะพอใจในชนิดของงานที่ทำ

3) เสมียนพนักงานพอใจในชนิดของงานที่ทำ

4) พนักงานที่ทำงานด้านบริการ มีความพึงพอใจในการได้เข้าสังคม มีโอกาสได้สังสรรค์กับคนจำนวนมาก ๆ ทำงานแล้วมีความสุข เพลิดเพลิน

5) นักบัญชี บุคคลประเภทนี้โอกาสที่จะเป็นผู้เริ่มคิดใหม่ ๆ ขึ้นมาได้ในการทำงาน จึงพอใจในการได้รับความก้าวหน้าในการเลื่อนตำแหน่งมากกว่าต้องการอย่างอื่น

6) วิศวกร เป็นบุคคลประเภทที่คิดค้นสร้างสิ่งใหม่ ๆ ขึ้นมาได้ ความพึงพอใจในการทำงาน คือ หวังจะได้รับความสำเร็จในการทำงานใหม่

7) ผู้บริหารทุกระดับ ต้องการหรือพึงพอใจในด้านหลักประกันในการทำงาน

2. แนวความคิดของคูเปอร์ (Cooper) ตามแนวคิดทฤษฎีนี้ถือว่า ความต้องการในการทำงานดังกล่าวข้างล่างเป็นสิ่งจูงใจให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจในการทำงาน สิ่งจูงใจนั้น

จะเกิดจากภายในหรือภายนอกตัวบุคคลก็ได้ ดังนั้น ในการปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานย่อมต้องการสิ่งจูงใจต่าง ๆ เพื่อสนองความต้องการของตน ความต้องการตามแนวคิดของคูเปอร์แบ่งออกเป็น 7 อย่างคือ

- 2.1 ทำงานที่เขาสนใจ
- 2.2 มีอุปกรณ์ที่ดีสำหรับการทำงาน
- 2.3 มีค่าจ้างเงินเดือนที่ยุติธรรม
- 2.4 มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน
- 2.5 สภาพการทำงานที่ดี รวมทั้งชั่วโมงการทำงานและสถานที่ที่เหมาะสม
- 2.6 ความสะดวกในการไปกลับ รวมทั้งสวัสดิการอื่นๆ
- 2.7 การทำงานร่วมกับผู้บังคับบัญชาที่เข้าใจในการควบคุม การปกครองและ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นคนที่เขายกย่องนับถือ

3. แนวความคิดของบาร์นาร์ด (Barnard) บาร์นาร์ด กล่าวว่า สิ่งจูงใจเป็นเครื่องกระตุ้นให้คนเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน และสิ่งจูงใจที่หน่วยงานอาจให้แก่ผู้ปฏิบัติงานได้แก่

- 3.1 สิ่งจูงใจที่เป็นวัตถุ ได้แก่ เงิน สิ่งของ
- 3.2 โอกาสของบุคคลที่ไม่เกี่ยวกับวัตถุ ได้แก่ โอกาสที่บุคคลจะได้รับแตกต่างไปจากบุคคลอื่น เช่น ได้รับเกียรติยศ ได้รับอำนาจพิเศษส่วนตัว และโอกาสที่จะได้รับตำแหน่งมีอำนาจมากกว่าเดิม
- 3.3 สภาพแวดล้อมอันเป็นที่พึงปรารถนา ได้แก่ สภาพแวดล้อมเกี่ยวกับสถานที่ทำงาน เครื่องมือ เครื่องใช้ในสำนักงาน วัตถุสิ่งของต่าง ๆ เกี่ยวกับบุคลากรให้อยู่ในสภาพที่พอใจทุกคน
- 3.4 ความดึงดูดในทางสังคม ได้แก่ การคบหาสมาคมกันเอง ในหมู่บุคลากรทุกหน่วยงาน
- 3.4 การปรับปรุงสภาพการทำงานให้ตรงกับวิธีการที่บุคลากรเคยทำเป็นนิสัยและตรงกับทัศนคติของบุคลากร
- 3.6 การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง ช่วยให้ผู้บุคลากรรู้สึกว่าคุณเป็นคนสำคัญของหน่วยงาน โดยเฉพาะหน่วยงานที่มีขนาดใหญ่
- 3.7 สภาพการอยู่ร่วมกันของบุคลากร ถ้าหน่วยงานใดบุคลากรสนิทสนมกลมเกลียวกัน หน่วยงานนั้นจะได้ผลในด้านประสิทธิภาพของบุคลากร เพราะทุกคนจะให้ความร่วมมือในการทำงาน

4. ความคิดของซาเลซนิค (Zaleznik) ซาเลซนิค ได้จำแนกทฤษฎีการให้รางวัลเพื่อจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจในการทำงาน ออกเป็น 2 ประเภท คือ

4.1 รางวัลภายนอก (External Reward) ได้แก่ ค่าจ้าง เงินเดือน ความมั่นคงปลอดภัยในการทำงาน สภาพภาพของงานที่น่าสนใจ การจัดองค์การและการจัดการ สภาพของการปฏิบัติงานและนโยบายต่าง ๆ ของหน่วยงาน

4.2 รางวัลภายใน (Internal Reward) เป็นรางวัลที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับจากกลุ่มผู้ร่วมงานหรือบุคคลอื่น ได้แก่ ความเป็นมิตร ความรัก ความซื่อสัตย์ เป็นต้น

5. แนวคิดของกิลเมอร์ (Gilmer) กิลเมอร์ได้จำแนกองค์ประกอบที่มีผลต่อความพึงพอใจในการทำงานไว้ 10 ประการ คือ

5.1 ความมั่นคงปลอดภัย (Security) ได้แก่ ความมั่นคงในการทำงาน การได้ทำงานตามหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ และได้รับความเป็นธรรม

5.2 โอกาสก้าวหน้าในการทำงาน (Opportunity for Advancement) เช่น การมีโอกาสเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น การมีโอกาสได้รับสิ่งตอบแทนจากความสามารถในงานที่ทำ

5.3 พื่อใจในการจัดการ (Company and Management) ได้แก่ ความพึงพอใจในงานที่ทำ และความพึงพอใจในการจัดการ

5.4 ค่าจ้าง (Wages) มีความรู้สึกพอใจในค่าจ้าง และรู้สึกสมเหตุผลในสิ่งตอบแทนนั้น ๆ

5.5 ลักษณะงานที่ทำ (Intrinsic Aspects of the Job) ผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในงานที่ทำ หากได้ทำงานตรงตามความต้องการและความถนัด

5.6 การบังคับบัญชา (Supervision) มีส่วนทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานได้

5.7 ลักษณะทางสังคม (Social Aspects of the Job) หากผู้ปฏิบัติงานสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ๆ ได้อย่างมีความสุข ก็จะเกิดความพึงพอใจในการทำงานนั้น ๆ

5.8 การคมนาคมและการสื่อสาร (Communication) มีส่วนช่วยก่อให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานมากน้อยต่างกันได้

5.9 สภาพการทำงาน (Working Condition) ได้แก่ แสง เสียง ฮ่องกงน้ำ ชั่วโง่งการทำงานมีส่วนช่วยให้เกิดความพึงพอใจมากน้อยต่างกันได้

5.10 สิ่งตอบแทน (Benefits) เช่น เงินบำเหน็จตอบแทนเมื่อออกจากงาน การรักษาพยาบาล ที่อยู่อาศัยก็มีส่วนให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานได้

6. แนวความคิดของกิเซลลิ (Ghiselli) กิเซลลิ ได้กล่าวถึง องค์ประกอบที่ก่อให้เกิด
 ผู้ปฏิบัติงานเกิดความพึงพอใจมีอยู่ 5 ประการ คือ

6.1 ระดับอาชีพ (Occupational Level) หากอาชีพนั้น ๆ ต้องอยู่ในสถานะสูง
 เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปก็จะเป็นที่พอใจของผู้ประกอบอาชีพนั้น ๆ

6.2 สถานะทางสังคม (Caste) สภาพการทำงานต่าง ๆ ต้องอยู่ในสถานะที่ดี
 เหมาะสมแก่สภาพของผู้ปฏิบัติงาน การได้รับตำแหน่งที่ดีหรือได้รับการยกย่องจากผู้ร่วมงานก็จะ
 เกิดความพึงพอใจในการทำงานนั้น ๆ

6.3 อายุ (Age) ตามความเห็นของกิเซลลิ ผู้มีอายุน้อยจะมีความพึงพอใจในการ
 ทำงานน้อยกว่าผู้สูงอายุ โดยเฉพาะผู้มีอายุระหว่าง 45 – 54 ปี

6.4 สิ่งจูงใจที่เป็นเงิน (Financial Incentive) ได้แก่ รายได้ประจำและรายได้พิเศษ

6.4 คุณภาพของการปกครองบังคับบัญชา (Quality of Supervision) ได้แก่
 ความสัมพันธ์อันดีระหว่างหัวหน้าและคนงานและการเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของคนงาน ซึ่งจะ
 มีผลต่อความพึงพอใจของงาน

7. แนวความคิดของไมเออร์ส (Myers) ไมเออร์สได้เสนอความคิดเกี่ยวกับการจูงใจ
 ให้เกิดความพึงพอใจในงาน โดยเน้นเรื่องการวางเป้าหมายให้ได้ผล นั่นคือ

7.1 งานจะต้องมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัว งานจึงจะมีความหมาย
 สำหรับผู้นำ

7.2 งานนั้นจะต้องวางแผนและวัดความสำเร็จได้โดยใช้ระบบการทำงานและ
 ควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

7.3 เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายใน เป้าหมายของงานจะต้องมีลักษณะ
 ดังนี้

7.3.1 ผู้ทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย

7.3.2 มีผลงานกลับมาให้ผู้ทำงานทราบโดยตรง

7.3.3 งานนั้นเป็นงานที่พึงปรารถนา

7.3.4 งานนั้นมีลักษณะท้าทาย

7.3.5 งานนั้นสามารถทำให้เสร็จได้

8. แนวความคิดของอีแวนส์ (Evans) อีแวนส์ ได้กล่าวถึงแรงจูงใจที่ก่อให้เกิดความ
 พึงพอใจในการทำงาน โดยเน้นถึงความสำคัญของเป้าหมายหรือ วัตถุประสงค์ของงานเช่นเดียวกับ
 ไมเออร์ เขาได้สร้างแบบจำลองเกี่ยวกับการจูงใจในการทำงาน ซึ่งสรุปได้ว่า

8.1 แรงจูงใจในการทำงานใด ๆ นั้น ขึ้นอยู่กับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และแนวทางในการดำเนินงานจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จึงจะก่อให้เกิดแรงในการทำงานมากขึ้น

8.2 แม้ว่าจะมีแรงจูงใจในการทำงาน แต่ถ้ามีตัวถ่วงในการทำงาน เช่น จากความรู้ความสามารถในการทำงาน ขาดอิสรภาพ ก็จะทำให้กิจกรรมนั้นหยุดชงักได้ ถ้าไม่มีตัวถ่วง แต่ไม่มีแรงจูงใจ กิจกรรมนั้นก็ดำเนินไปด้วยก็ได้ อาจจะกระทำเป็นช่วง ๆ หรือไม่มีความสำเร็จเสมอ

8.3 ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ จะเกิดขึ้นได้เพราะมีความสม่ำเสมอในการทำงาน ประกอบกับแนวทางในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ องค์ประกอบทั้งสองประการนี้หากขาดประการหนึ่งประการใด ความสำเร็จจะลดน้อยลง

9. แนวความคิดของวอล์คเกอร์และเกรส (Walker and Grest) วอล์คเกอร์และเกรส ได้วิจัยเกี่ยวกับหน้าที่ในการทำงานและความพึงพอใจในการทำงานของคน ได้สรุปผลวิจัยไว้ว่า

9.1 ผู้ทำงานมีความรู้สึกถึงความพึงพอใจเป็นเครื่องวัดผลงานเกี่ยวกับผู้ทำงานร่วมกัน โอกาสความก้าวหน้า ชื่อเสียง เงิน และสวัสดิการและถ้าจะทำให้เกิดความพึงพอใจต่องาน ก็จะต้องให้เกิดความพึงพอใจต่อเพื่อนร่วมงาน ต่อโอกาสก้าวหน้า ชื่อเสียง เงินและสวัสดิการ

9.2 ชั่วโมงการทำงาน และสภาพทำงานที่ดี มีความเกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ แต่ไม่ผลทำให้งานดีเด่นได้

9.3 ความสุขจากการทำงาน เป็นส่วนหนึ่งของความพึงพอใจในงาน

9.4 หัวหน้างานหรือผู้ทำงานรับผิดชอบคนอื่น เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของความพึงพอใจ

9.5 ความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดของผลิตผล ก็เป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งของความพึงพอใจ

10. แนวความคิดของนิวคัมเมอร์ (Newcomer) นิวคัมเมอร์ ได้ใช้วิธีจูงใจให้คนเกิดความพอใจในการทำงานโดยดูความต้องการของคนงานเป็นหลัก เขามีวิธีการที่ต่างออกไปจากเรื่องการให้เงิน ค่าจ้างอย่างเพียงพอ ความมั่นคงในการทำงาน และสภาพการทำงานที่ดี แต่ยังมีวิธีการจูงใจเชิงจิตวิทยาเพิ่มเติม คือ

10.1 สร้างความสัมพันธ์อันดีต่อผู้ร่วมงาน เช่น สร้างความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม หาทางช่วยเหลือความผิดพลาดมากกว่าการลงโทษ สนใจในความคิดเห็นและคำแนะนำของผู้ร่วมงาน งานที่มอบหมายต้องแน่ใจว่าชัดเจน และเป็นที่เข้าใจได้ง่าย

10.2 ให้คนงานรู้ความก้าวหน้าของเขา ทราบบทบาทและความสำคัญของงานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนทราบเกี่ยวกับโอกาสสำหรับความก้าวหน้าของตนเอง

10.3 ควรกำหนดให้มีการพักผ่อนชั่วระยะเวลาหนึ่งเพื่อเป็นการลดความเบื่อ และยังเป็นการพักผ่อนให้หายเหนื่อยของร่างกาย นับว่าได้ผลดีทั้งทางด้านขวัญและผลผลิต

11. แนวความคิดของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg) เฮิร์ซเบิร์ก ได้ศึกษาถึงองค์ประกอบของความพึงพอใจ และความไม่พึงพอใจในการทำงาน เขาได้ศึกษาถึงปัจจัยที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานว่ามีอยู่ 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยกระตุ้น (Motivator) ซึ่งได้แก่ สิ่งที่จะช่วยเพิ่มความพึงพอใจ และปัจจัยคำจุน (Hygiene Factors) ซึ่งได้แก่สิ่งที่ช่วยป้องกันมิให้เกิดความพึงพอใจในงาน ซึ่งปัจจัยทั้งสองจะช่วยสนับสนุนให้คนทำงานมีความพึงพอใจในการทำงานยิ่งขึ้น ซึ่งเราเรียกปัจจัยทั้งสองนี้ว่า เป็นทฤษฎีองค์ประกอบคู่ (Two Factor Theory) สิ่งที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานและไม่พึงพอใจในการทำงาน มีดังนี้

ก. องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ มี 5 ประการ คือ

1. การได้รับความสำเร็จในการทำงาน
2. การยอมรับนับถือจากสังคมหรือกลุ่มเดียวกัน
3. ลักษณะของงานที่ตรงกับความรู้ความสามารถ
4. ความรับผิดชอบในงานอย่างเต็มที่
5. ความก้าวหน้าในการทำงานโดยได้เลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง

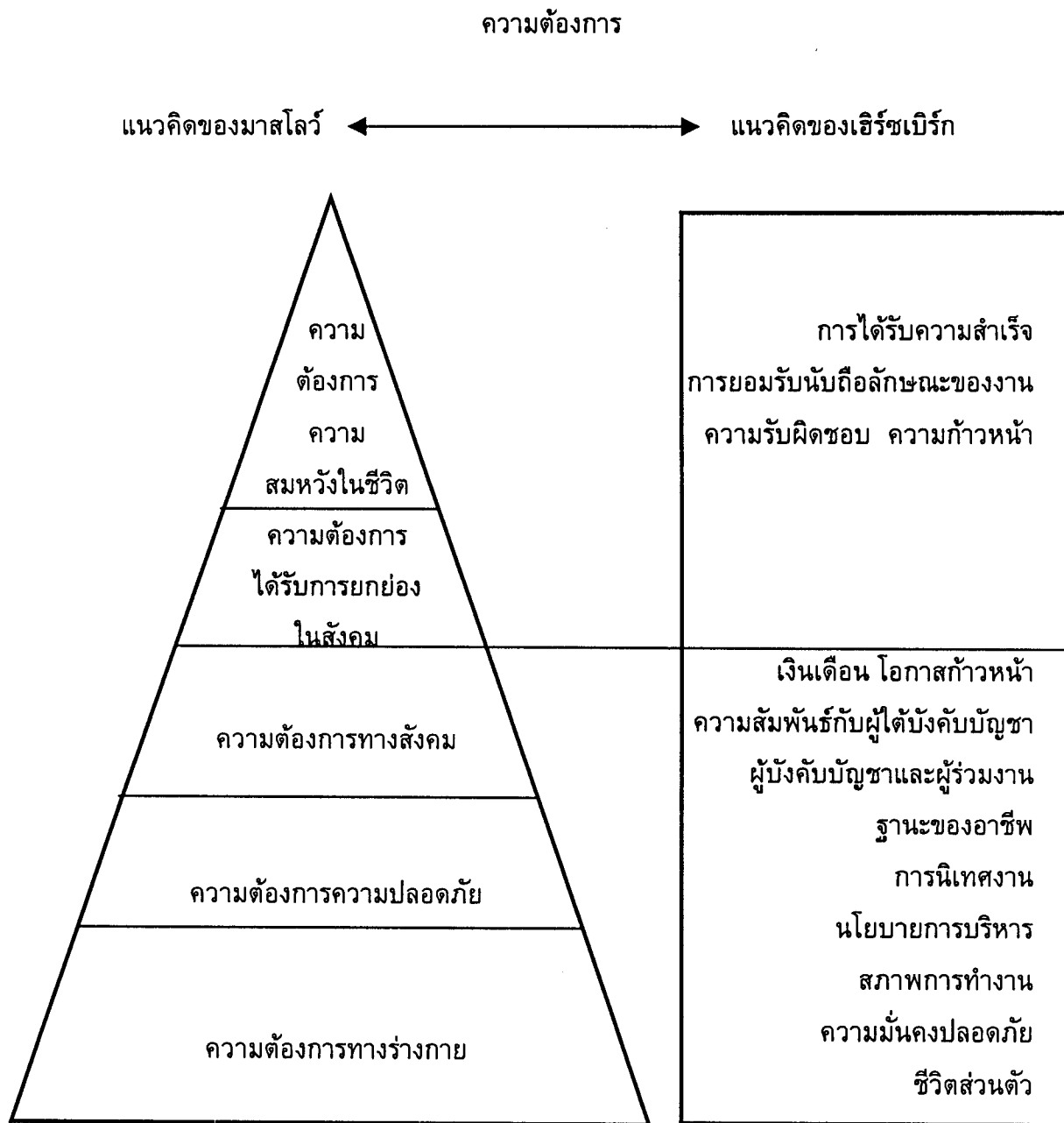
ข. องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจ มี 11 ประการ คือ

1. เงินเดือนน้อยไม่สมดุลกับงาน
2. โอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่น้อย
3. ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชาอย่างผิวเผิน
4. ฐานะของอาชีพ มีระดับการศึกษาน้อย
5. ความสัมพันธ์กับผู้ใต้บังคับบัญชาน้อยมากทำให้เกิดการห่างเหิน
6. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานในระดับต่ำ ทำให้เกิดความร่วมมือใน

การทำงาน

7. การนิเทศงานมีน้อย ทำให้การทำงานผิดพลาด
8. นโยบายการบริหารงานของบริษัทไม่ชัดเจน
9. สภาพการทำงานไม่มีทำให้สุขภาพกายและใจดี
10. ความมั่นคงปลอดภัยมีน้อย
11. ชีวิตส่วนตัวไม่ราบรื่น เช่น การแตกแยกระหว่างสามีภรรยา

ความรู้สึกไม่พึงพอใจในการทำงานมักมาจากองค์ประกอบ 11 ประการดังกล่าวข้างต้น นอกจากนั้นยังมีความรู้สึกที่สร้างความไม่พึงพอใจในงานจากเหตุอีก 2 ประการ คือ ความรู้สึกไม่ได้รับความเป็นธรรมจากหน่วยงานและความรู้สึกว่าไม่ได้รับผลตอบแทนจากผลงานที่เขาปฏิบัติในทิศทางตรงกันข้ามเสมอ องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความพึงพอใจในงาน ก็จะนำจิตของพนักงานเจ้าหน้าที่ไปในทางเสริมสร้างความรู้สึกที่ดีต่องานที่ทำอยู่ ตรงกันข้าม องค์ประกอบที่ทำให้เกิดความไม่พึงพอใจในงาน ก็จะโน้มนำจิตใจของการทำงานไปในทางเสื่อม คือ เกิดความรู้สึกไม่พอใจในงานที่ทำมากขึ้น ๆ เรื่อย ๆ ไป ดังนั้น จึงเป็นการดีของผู้บริหารที่จะสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นแก่คนงานให้มาก เพื่อประสิทธิภาพของงาน หากได้พิจารณาถึงแนวคิดของ เฮิร์ชเบอร์กแล้ว จะเห็นปัจจัยทั้งคู่ ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยกระตุ้นหรือปัจจัยค้ำจุน ก็คือความต้องการในเรื่องต่าง ๆ ของมนุษย์นั่นเอง และเมื่อพิจารณาโดยละเอียด จะเห็นว่าปัจจัยค้ำจุนเป็นความต้องการที่เทียบได้กับความต้องการระดับต้น ๆ ตามแนวคิดของมาสโลว์ ส่วนปัจจัยกระตุ้นเทียบได้กับความต้องการในระดับสูงขึ้นตามแนวคิดของมาสโลว์ รายละเอียดดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 แสดงการเปรียบเทียบความต้องการตามแนวคิดของมาสโลว์ (Maslow)
 และเฮิร์ชเบิร์ก (Herzberg)
 (ประสาน หอมพูล, ทิพย์วรรณ หอมพูล. 2537 : 57 – 66)

ความพึงพอใจในงาน (Job Satisfaction) ความพึงพอใจในงานเป็นการตอบสนองด้านอารมณ์ความรู้สึกของบุคคลต่องานโดยรวม หรือต่อด้านต่าง ๆ ของงาน ถ้าใช้คำ “การไม่มีด้าน” (Facet – Free) ให้หมายถึงการวัดความพึงพอใจในงานโดยรวม และ “เฉพาะด้าน” (Facet – Specific) ให้หมายถึงการวัดความพึงพอใจต่อด้านเฉพาะด้านของงาน องค์การควรเน้นการวัดความพึงพอใจในงานโดยรวมเมื่อสนใจจะทราบระดับความพึงพอใจโดยรวมของคนในหน่วยงานบางหน่วยในช่วงเวลาหนึ่ง ๆ เมื่อองค์การสนใจจะปรับปรุงความพึงพอใจของพนักงาน โดยการเปลี่ยนแปลงเฉพาะด้าน หรือพยายามอธิบายพฤติกรรมทางลบของพนักงาน ควรใช้การวัดความพึงพอใจในงานเฉพาะด้าน

การวัดความพึงพอใจในงานโดยรวม อาจเป็นข้อเดียว (เช่น “หากพิจารณาทุกสิ่งแล้ว ท่านพอใจกับงานของท่านเพียงใด ?) หรือมีหลายข้อ บางครั้งมีการวิจารณ์การวัดความพึงพอใจข้อเดียวในด้านความเที่ยง แต่หลักฐานก็ไม่ได้สนับสนุนการวิจารณ์นี้ แทนที่จะเป็นตัวข้อวิจารณ์ มาตรดังกล่าวกลับค่อนข้างมีความคงที่ แต่แม้ว่าจะมีความเที่ยงสูง แต่การวัดความพึงพอใจเพียงข้อเดียวก็ขาดความไวต่อการเปลี่ยนแปลง และมีคุณค่าจำกัดในการประเมินผล

โดยทั่วไปแนะนำการใช้การวัดหลายข้อสำหรับวัดความพึงพอใจในงานโดยรวม ทั้งนี้มีตัวอย่างหลายมาตรด้วยกัน เช่น การสำรวจคุณภาพของการจ้างงาน ปี 1977 กำหนดนิยามเชิงปฏิบัติการของความพึงพอใจในงานโดยรวมจากค่าเฉลี่ยของ 5 ข้อ มีคำถามทางตรงข้อหนึ่งว่า “ท่านพอใจกับงานของท่านเพียงใด?” ข้ออื่น ๆ ถามผู้ตอบว่า หากมีโอกาสเลือกใหม่ เขาจะเลือกทำงานเดิมหรือไม่ และงานของเขาในปัจจุบันเป็นอย่างไรเมื่อเปรียบเทียบกับงานในอดีต

มาตรวัดความพึงพอใจในงานโดยรวมแบบหลายข้ออีกมาตรคือ มาตรดัชนีของความพึงพอใจในงาน (Index of Job Satisfaction หรือ IJS) มาตรนี้มี 18 ข้อ แต่ละข้อให้เลือกตอบแสดงความเห็นด้วยกับข้อความได้ 1 จาก 5 ระดับ สัมประสิทธิ์ความเที่ยงแบบสอดคล้องภายในที่ปรับค่าแล้ว (Corrected Internal Consistency Reliability Coefficient) มีค่า .87 หลักฐานที่แสดงถึงความตรงมากของมาตรวัด สะท้อนจากธรรมชาติของข้อกระทง วิธีการสร้างมาตร และอำนาจจำแนกในการวัดกลุ่ม 2 กลุ่ม ที่คาดได้ล่วงหน้าว่ามีความพึงพอใจในงานต่างกัน ควรใช้มาตรนี้เมื่อต้องการการวัดความพึงพอใจในงานโดยรวมที่แม่นยำ ตัวอย่างข้อกระทงบางข้อ ได้แก่ “งานของฉันเป็นเหมือนงานอดิเรกสำหรับฉัน” “ฉันพอใจพอสมควรกับงานของฉัน” และ “ฉันไม่ชอบงานของฉันแน่นอนเลย” (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคนอื่น ๆ. 2540 : (2 – 16) – (2 – 17)

ลักษณะสิ่งจูงใจที่ก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงานแบ่งได้เป็นสองประเภท คือ

ประเภทที่หนึ่ง เป็นสิ่งจูงใจที่เป็นเงิน (Financial Incentive) ได้แก่ ค่าจ้าง ค่าตอบแทน และผลประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ สรุปความคิดที่เกี่ยวข้องกับเงินที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมในการทำงานของคน ดังนี้

1. เงินทำหน้าที่เป็นสิ่งที่บังคับโดยทั่วไป เพราะเงินต้องใช้บำบัดความต้องการในสิ่งจำเป็นพื้นฐานของมนุษย์ แต่อย่างไรก็ดี เงินจะมีความหมายต่อเมื่อภาวะที่คนถูกบังคับให้อยู่ในภาวะแวดล้อมที่ต้องการใช้เงิน เงินจึงทำหน้าที่ในการบังคับให้คนดิ้นรนชวนทำงานมากขึ้น
2. เงินเป็นเครื่องลดความกังวลใจ
3. เงินเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งของความอยู่ดีกินดี แต่ไม่ได้หมายความว่าถ้าหากมีการจ่ายเงินให้อย่างงดงามแล้วจะเป็นเครื่องส่อให้เกิดความพอใจในการทำงานได้สูงสุดเสมอ
4. ผู้ทำงานที่มีความเป็นธรรม ย่อมจะทำงานให้มากขึ้นเมื่อได้รับค่าจ้างมากขึ้นเพื่อให้คุ้มกับค่าเงินที่ได้รับ

ปัจจัยที่สองเป็นสิ่งจูงใจที่ไม่เป็นเงิน (Nonfinancial Incentive) เป็นสิ่งจูงใจในฐานะที่มนุษย์มีความต้องการทางสังคม เช่น การเลื่อนตำแหน่งฐานะ การยกย่องชมเชยการแข่งขัน รางวัลการให้ผลลัพธ์ในการทำงาน การให้ทำงานที่เหมาะสม การทำให้รู้สึกว่างานมีความสำคัญ การลดความจำเจ หรือความน่าเบื่อ เป็นต้น การสร้างหรือจัดให้มีสิ่งจูงใจทางสังคมจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะจูงใจให้คนทำงานมากขึ้นและมีความพอใจในการทำงาน สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคนอื่น ๆ (2540 : 2 – 33, 2 - 34)

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคนอื่น ๆ ได้สรุปผลงานวิจัยในประเทศไทยที่เกี่ยวกับความพึงพอใจได้แก่

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในงานสูง ได้แก่ ความสำเร็จในการทำงาน ความมั่นคงในงาน การได้การยอมรับนับถือ ลักษณะงาน ความก้าวหน้า ความรับผิดชอบ นโยบายและการบริหารงาน เงินเดือน และความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา
2. ความต้องการของผู้ปฏิบัติงานแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน เช่น ครูสังกัดกรมสามัญศึกษา ครูสังกัดกรมอาชีวศึกษา และศึกษาธิการอำเภอ ต้องการความสำเร็จในการทำงานสูง แต่อาจารย์ในคณะแพทยศาสตร์ต้องการความมั่นคงในงานสูง
3. เพศ มีผลต่อระดับความพึงพอใจในสภาพการทำงาน แต่ในงานวิจัยหลายเรื่องก็ได้ผลวิจัยที่ขัดแย้งกัน กล่าวคือ พบว่า เพศไม่มีผลต่อความพึงพอใจในงาน
4. อายุ มีผลต่อระดับความพึงพอใจในงาน
5. การศึกษามีผลต่อระดับความพึงพอใจในงาน การศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงาน

6. สถานภาพสมรส ไม่มีผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน
7. ตำแหน่งหน้าที่ มีผลต่อความพึงพอใจในการทำงาน
8. รายได้ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความพึงพอใจในการทำงาน
9. อายุงาน มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการทำงาน
10. ระดับชั้นยศ มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการทำงาน
11. บรรยาการองค์กรการ มีผลต่อระดับความพึงพอใจในการทำงาน
12. ผู้มีตำแหน่งบังคับบัญชา มีระดับความพึงพอใจในการทำงาน ด้านลักษณะงาน ความก้าวหน้าในงาน และการยอมรับ สูงกว่าผู้ไม่มีตำแหน่งลอยที่ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งบังคับบัญชา (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคนอื่น ๆ. 2540 : 2 – 34, (2 – 35)

เอกสารในงานวิจัย

งานวิจัยต่างประเทศ

แฮคแมน และโอลด์แฮม (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคนอื่น ๆ. 2540 : 4 – 47 ; อ้างอิงมาจาก Hackman and Oldham. 1980) ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความเกี่ยวข้องกับผูกพันกับงาน (Job Involvement) พบว่า ลักษณะงาน (Job Characteristics) ได้แก่ ความมีอิสระในการงาน (Autonomy) ความหลากหลายของงาน (Skill Variety) ความมีเอกลักษณ์ของงาน (Task Identity) และความสำคัญของงาน (Task Significant) มีอิทธิพลต่อความเกี่ยวข้องกับการงาน นอกจากนี้พฤติกรรมกรรมการตรวจตราดูแล (Supervisory Behaviors) มีอิทธิพลต่อความเกี่ยวข้องผูกพันกับงาน (Lance. 1991) การมีส่วนร่วม (Participation) (Smith & Rannick. 1990) และความแตกต่างระหว่างบุคคล เช่น แรงจูงใจภายในก็มีผลต่อความเกี่ยวข้องผูกพันกับงาน (Gardner, Dunham, Cummings and Pierce. 1989) การจริยธรรมแบบโปรเตสแตนต์ (Protestant Ethic) ยังมีผลต่อความเกี่ยวข้องผูกพันกับงาน (Brockner, Rover and Blonder. 1988)

พรีโต (Prieto. 1997 : 2550) ได้วิจัยเรื่อง “ความพึงพอใจเกี่ยวกับการฝึกโดยทั่วไปในชั้นเรียนการฝึกงาน ของผู้เข้ารับการอบรมของคลินิกจิตวิทยาการแนะแนว และการให้คำปรึกษา” ในชั้นเรียนการฝึกงานทักษะระดับฝีมือ เป็นการศึกษาการฝึกโดยทั่วไป และความสัมพันธ์ของความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมกับรูปแบบ (Style) ของผู้แนะแนว และให้คำปรึกษา กลุ่มตัวอย่างได้จากผู้แนะแนว และให้คำปรึกษาประจำกลุ่มของห้องเรียน การฝึกงาน 350 คน และผู้เข้ารับการอบรม 32 คน

ผลการศึกษาพบว่า เวลาส่วนใหญ่ของการฝึกงานใช้กับกิจกรรมนำเสนอกรณีศึกษา การฝึกงานนั้นครูประจำกลุ่ม (ผู้แนะนำให้คำปรึกษา) ให้การสอนเป็นรายบุคคล เพื่อลดความเครียด ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมได้เห็นแง่มุมที่หลากหลาย และสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และทักษะการให้คำแนะนำแบบกลุ่มเพื่อน

ผลการศึกษาสรุปว่า

1. รูปแบบ (Style) ของผู้แนะนำให้คำปรึกษา (ครูประจำกลุ่ม) ที่นัยสำคัญกับการใช้วิธีการแนะนำและให้คำปรึกษากับกลุ่มผู้ฝึกงาน
2. ผู้เข้ารับการอบรม มีความพึงพอใจอย่างมีนัยสำคัญกับวิธีการแนะนำ และให้คำปรึกษา แบบมุ่งสัมพันธ์มากกว่าวิธีการมุ่งงาน

บราสซิงเกม (Blassingame. 1997 : 3485) ทำวิจัยเรื่องระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบที่เกี่ยวกับงาน และองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับงาน ที่มีผลกับการคงทำงานอยู่ในสถาบันศึกษาทางพลศึกษา 4 ปี ในรัฐเท็กซัส (Texas) มีความมุ่งหมายเพื่อทราบระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบที่เกี่ยวกับงาน และองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับงาน ที่มีผลต่อการคงอยู่ทำงานในสถาบันอุดมศึกษาทางพลศึกษา ความมุ่งหมายเฉพาะคือ

1. ระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบที่เกี่ยวกับงาน และองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับงาน และความคงอยู่ในงานกับองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับงาน และความคงอยู่ในงาน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างระดับความพึงพอใจต่อองค์ประกอบที่เกี่ยวกับงานกับองค์ประกอบที่เกี่ยวกับงาน และความคงอยู่ในงานกับองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับงาน และความคงอยู่ในงาน

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของ มินิโซต้า (Minnesota) ในการวัดระดับความพึงพอใจกับองค์ประกอบที่เกี่ยวกับงาน และผู้วิจัยได้พัฒนาแบบทดสอบดังกล่าว เพื่อวัดระดับความพึงพอใจกับองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับงาน ประชากรเป็นบุคลากรพลศึกษาในสถาบันทางพลศึกษาในรัฐเท็กซัส (Texas) ปี 1995 และเป็นบุคลากรที่สอนพลศึกษา หลักสูตร 4 ปี ได้แบบสอบถามคืน 80 เปอร์เซนต์

จากการแจกแจงความถี่ พบว่า ระดับความพึงพอใจมากที่สุดเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวกับงาน ได้แก่ องค์ประกอบสภาพใดที่เกี่ยวกับงาน ได้แก่ การบริการต่อสังคม และการมีความคิดสร้างสรรค์ ระดับความพึงพอใจน้อยที่สุดเกี่ยวกับองค์ประกอบภายนอกที่เกี่ยวกับงาน ได้แก่ ค่าตอบแทน วิธีการปฏิบัติ และนโยบายของสถาบัน

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า ความพึงพอใจเกี่ยวกับองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงาน และองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับงาน ไม่แตกต่างกัน ตาม เพศ วุฒิการศึกษา และระยะเวลาในการปฏิบัติงาน

ความสัมพันธ์เป็นลบอย่างนัยสำคัญทางสถิติ ระหว่างความพึงพอใจ โดยทั่วไปกับการอยู่ทำงาน ความพึงพอใจองค์ประกอบตามในที่เกี่ยวกับงานกับการคงอยู่ทำงาน ความพึงพอใจองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับงาน กับการคงอยู่ทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญ ระหว่างความพึงพอใจภายนอกที่ไม่เกี่ยวกับงานกับการคงอยู่ทำงาน ความพึงพอใจ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับงาน กับองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับงาน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ถ้าสามารถเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้ครบ ก็จะทำให้ความเข้าใจเรื่องนี้ดีขึ้น ๆ ผู้บริหารควรส่งเสริมกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อทำให้เกิดความพึงพอใจกับองค์ประกอบภายในที่เกี่ยวข้องกับงาน เหมือนกับความพึงพอใจกับสภาพการทำงาน โดยทั่วไป และผู้บริหารต้องรู้และเข้าใจกับองค์ประกอบที่ไม่เกี่ยวกับงานที่มีผลต่อการคงอยู่ของสถาบัน

งานวิจัยในประเทศ

จรัส โพธิ์จันทร์ (2527 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา และเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรรุ่นในการเปิดสอน กับวุฒิของอาจารย์ที่มีต่อความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา ตัวแปรรุ่นในการเปิดสอนแยกเป็นวิทยาลัยพลศึกษารุ่นเก่ากับรุ่นใหม่ และตัวแปรวุฒิของอาจารย์แยกเป็นวุฒิปริญญาตรี และ/หรือสุศึกษา กับวุฒิสามัญ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นจากอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา 14 แห่ง มีจำนวน 253 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ช่วง มีด้วยกัน 9 ด้านคือ ความสำเร็จในการทำงาน การได้รับการยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน สภาพแวดล้อมของการทำงาน การปฏิบัติในการบริหารของผู้บังคับบัญชา ความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงานและนักศึกษา และรายได้สวัสดิการค่าตอบแทน

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ค่าเฉลี่ยเป็นค่าสถิติในการพรรณนา และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง ในการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับปฏิสัมพันธ์ โดยใช้ .05 เป็นระดับนัยสำคัญในการทดสอบ

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับความพึงพอใจในการทำงานทั้ง 9 ด้านของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง

2. ในส่วนของการศึกษาปฏิสัมพันธ์พบว่า

2.1 อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาที่มีวุฒิพลศึกษา/สุศึกษา ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษารุ่นเก่ากับรุ่นใหม่ มีความพึงพอใจในการทำงานด้านความสำเร็จของงานแตกต่างกัน

2.2 อาจารย์พลศึกษาที่มีวุฒิพลศึกษา/สุศึกษา กับวุฒิสามัญซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษารุ่นใหม่ มีความพึงพอใจในการทำงานด้านความสำเร็จของงานแตกต่างกัน

2.3 อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาที่มีวุฒิพลศึกษา/สุศึกษา กับวุฒิสามัญ มีความพึงพอใจในการทำงานด้านการได้รับความยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งงาน และสภาพแวดล้อมการทำงานแตกต่างกัน

2.4 อาจารย์ที่ปฏิบัติงานอยู่ในวิทยาลัยพลศึกษารุ่นเก่ากับรุ่นใหม่ มีความพึงพอใจในการทำงานในด้านรายได้สวัสดิการและค่าตอบแทนแตกต่างกัน

2.5 การเปรียบเทียบในกลุ่มอื่น ๆ และในด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ไม่มีความแตกต่างกัน

นิพนธ์ จิราพงศ์ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาประสบการณ์มากและอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาประสบการณ์น้อย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มประชากร อาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง ได้กลุ่มตัวอย่าง 196 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามทฤษฎีสองปัจจัยของเฮิร์สเบอร์ก มี 10 ด้าน จากสองปัจจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน คือ ปัจจัยกระตุ้นประกอบด้วยความสำเร็จในการปฏิบัติงาน การยอมรับนับถือ ลักษณะของงาน ความรับผิดชอบ ความก้าวหน้า และปัจจัยค้ำจุนประกอบด้วยนโยบายและการบริหาร วิธีบังคับบัญชา สัมพันธภาพกับผู้บังคับบัญชาสัมพันธภาพกับผู้ร่วมงาน สภาพการทำงาน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเมตริกซ์ และสถิติที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า ระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 10 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาประสบการณ์มากและอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษาประสบการณ์น้อยแตกต่างกันสองด้าน คือ ลักษณะของงาน และความรับผิดชอบ ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

และเมื่อเปรียบเทียบรวมในลักษณะของปัจจัยกระตุ้น และปัจจัยค้ำจุน ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์ประสบการณ์ต่างกันต่อปัจจัยทั้งสองไม่แตกต่างกัน

ศิริชัย วงศ์พุ่ม (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการนำการบริหารระบบควบคุมคุณภาพมาใช้ในการบริหารโรงเรียน และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการนำการบริหารระบบควบคุมคุณภาพมาใช้ในการบริหารโรงเรียนของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน และครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในระดับโรงเรียนแตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่างเป็นข้าราชการครูในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่ผ่านการอบรมการบริหารระบบควบคุมคุณภาพจากสถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา จำนวน 214 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าเกี่ยวกับความพึงพอใจของครูที่มีต่อการนำการบริหารระบบควบคุมคุณภาพมาใช้ในการบริหารโรงเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบหนึ่งตัวประกอบ

ผลการวิจัยพบว่า ข้าราชการครูมีความพึงพอใจต่อการนำการบริหารระบบควบคุมคุณภาพมาใช้ในการบริหารโรงเรียนอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการใช้ทรัพยากร ด้านความสัมพันธ์ของบุคคล ด้านขวัญ วินัย และบรรยากาศ ด้านความรับผิดชอบ และด้านวิธีการทำงาน ข้าราชการครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการหยุดยั้งการเกิดปัญหาซ้ำ ข้าราชการครูมีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการนำการบริหารระบบควบคุมคุณภาพมาใช้ในการบริหารโรงเรียนระหว่างครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน ปรากฏว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 20 ปี มีความพึงพอใจมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ 10 – 20 ปี

เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของข้าราชการครูที่มีต่อการนำการบริหารระบบควบคุมคุณภาพมาใช้ในการบริหารโรงเรียนระหว่างครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในระดับโรงเรียนแตกต่างกัน ปรากฏว่า ครูที่ปฏิบัติงานอยู่ในระดับโรงเรียนแตกต่างกันมีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

กาญจนา ภาสุพันธ์ (2531 : บทคัดย่อ) การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษาและเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ของนักศึกษาที่เรียนในสถานศึกษาและคณะวิชาต่างกัน กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษา 4 แห่ง สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8 จำนวน 305 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา 7 ด้าน ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน กิจกรรม การเรียนการสอน ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน กิจกรรมนักศึกษา การบริการนักศึกษา การปกครอง และอาคารสถานที่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่าง โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง

ผลการศึกษาพบว่า

นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษามีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีความพึงพอใจอาจารย์ผู้สอนและความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อนในระดับมาก แต่มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมด้านอื่น ๆ ในระดับปานกลาง

นักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาจากวิทยาลัยและคณะวิชาต่างกันมีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาโดยรวมและแต่ละองค์ประกอบแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามก็พบว่า นักศึกษาคณะวิชาศิลปหัตถกรรมจากวิทยาลัยอาชีวศึกษาเชียงราย มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยมากกว่านักศึกษาจากคณะวิชาและวิทยาลัยอาชีวศึกษาอื่น

ยุพาภรณ์ ภูมิภาค (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.79 และมีความเที่ยงตรงเท่ากับ .86 กลุ่มตัวอย่างเป็นครูพิเศษในโรงเรียนประถมศึกษา 521 คน เป็นครูพลศึกษาที่มีวุฒิต่างพลศึกษา จำนวน 275 คน ได้รับแบบสอบถามคืนและมีความสมบูรณ์ทั้งสิ้น 213 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 77.45 เป็นครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิ จำนวน 246 คน ได้รับแบบสอบถามคืนและมีความสมบูรณ์ทั้งสิ้น 208 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 84.55 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าร้อยละและระดับของความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาที่มีวุฒิมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ทั้ง 9 องค์ประกอบ คือ มีความพึงพอใจมากที่สุด 1 องค์ประกอบ คือ ความพึงพอใจในด้านหน้าที่ที่รับผิดชอบ และพึงพอใจมากเรียงตามลำดับ คือ ความพึงพอใจในด้านความสำเร็จของงาน ความพึงพอใจในด้านการปกครอง บังคับบัญชา และความมั่นคงในการทำงาน ความพึงพอใจในด้านการได้รับความยอมรับนับถือ ความพึงพอใจในด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน ความพึงพอใจในด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ ความพึงพอใจในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา ความพึงพอใจในด้านวิชาชีพและตำแหน่ง และความพึงพอใจในด้านรายได้และผลประโยชน์

เกื้อกูล

2. ครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิมีความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ทั้ง 9 องค์ประกอบ คือ มีความพึงพอใจมาก 5 องค์ประกอบ เรียงตามลำดับ คือ ความพึงพอใจในด้านความสำเร็จของงาน ความพึงพอใจในด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ ความพึงพอใจในด้านความก้าวหน้าทางวิชาชีพ และ ตำแหน่งการงาน ความพึงพอใจในด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชา และ ความพึงพอใจในด้านหน้าที่และความรับผิดชอบ มีความพึงพอใจน้อย 4 องค์ประกอบเรียงตามลำดับ คือ ความพึงพอใจในด้านรายได้และผลประโยชน์เกื้อกูล ความพึงพอใจในด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน ความพึงพอใจในการได้รับความยอมรับนับถือ ความพึงพอใจในการปกครองบังคับบัญชาและความมั่นคงในการทำงาน

เพ็ญศรี มณีคำ (2538 : บทคัดย่อ) ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อได้ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการบริการของสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นรายด้านและรวม 5 ด้าน คือ บริการด้านประมวลผลการศึกษา บริการด้านหนังสือสำคัญ บริการด้านทะเบียนประวัตินักศึกษา บริการด้านจัดตารางสอนและลงทะเบียนเรียนและบริการด้านบริการวิชาการ และบริการด้านบริการวิชาการและสหเทศกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีสถานภาพและมาใช้บริการที่สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 505 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 47 ข้อ สถิติที่ใช้คือ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้ สถิติที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One way ANOVA) เมื่อพบว่า ผลการทดสอบมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็ทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe') ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับปานกลางต่อการบริการของสำนักบริการทางวิชาการ และทดสอบประเมิน ในแต่ละด้านและรวม 5 ด้าน
2. นักศึกษา เพศชาย และเพศหญิงมีความพึงพอใจต่อการบริการของสำนักบริการทางวิชาการ และทดสอบประเมินผล ในบริการด้านทะเบียนประวัตินักศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักศึกษาต่างคณะกันมีความพึงพอใจต่อการบริการของสำนักบริการทางวิชาการ และทดสอบประเมินผล ในแต่ละด้านและรวม 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน
4. เมื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมต่างกันต่อการบริการของสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล แต่ละด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดย

บริการด้านประมวลผลการศึกษาแตกต่างกัน ระหว่างนักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสม น้อยกับนักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมมาก และนักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมน้อยที่สุดกับนักศึกษา ที่มีหน่วยกิตสะสมมาก

บริการด้านทะเบียนประวัตินักศึกษา แตกต่างกันระหว่างนักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสม น้อยที่สุดกับนักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมมาก และนักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมน้อยกับนักศึกษา ที่มีหน่วยกิตสะสมมาก

บริการด้านจัดตารางสอนและลงทะเบียนเรียน แตกต่างกันระหว่างนักศึกษาที่มี หน่วยกิตสะสมน้อยที่สุดกับนักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมมาก

บริการด้านบริการวิชาการและสนเทศ แตกต่างกันระหว่างนักศึกษาที่มีหน่วยกิต สะสมน้อยกับนักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมมาก และนักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมน้อยที่สุดกับ นักศึกษาที่มีหน่วยกิตสะสมมาก และโดยรวม 5 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

5. นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริการของสำนัก บริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผลในแต่ละด้านและรวม 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

เพื่อให้การบริการนักศึกษาของสำนักบริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผล มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ของการบริการ สำนัก บริการทางวิชาการและทดสอบประเมินผลควรปรับปรุงและพัฒนาการบริการนักศึกษาในแต่ละ ด้าน โดยการเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา การนำอุปกรณ์เทคโนโลยีด้าน การจัดเก็บเอกสารและข้อมูลเพื่อให้บริการได้สะดวกรวดเร็ว จัดให้มีการอบรมสัมมนาบุคลากร ให้ได้รับความรู้เพิ่มเติมในการใช้อุปกรณ์ เทคโนโลยี มีการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อ จะเป็นประโยชน์ในการบริการแก่นักศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

เจริญ ศาสตราวหา (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัด อุบลราชธานี ปีการศึกษา 2538 จำนวน 822 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบ สอบถาม เกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการสอนวิชาพลศึกษา เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ จากการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด อุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. นักเรียนสังกัดสำนักงานสามัญศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่นักเรียนชายและนักเรียนหญิง สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษา ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี และสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี มีความพึงพอใจต่อการสอนวิชาพลศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

✓ สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคนอื่น ๆ (2540 : (5 – 3) – (7 – 2) ได้ทำการวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการพลเรือน สรุปได้ว่า

1. การบริการสังคม พบว่า ข้าราชการพลเรือนกระทรวงต่างประเทศ กระทรวงคมนาคม สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง และหน่วยงานอิสระ มีความพึงพอใจด้านการบริการสังคมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ข้าราชการพลเรือนกระทรวงมหาดไทย กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และกระทรวงสาธารณสุขมีความพึงพอใจในงานด้านการบริการสังคมใน ระดับมาก

2. ความคิดริเริ่ม พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัด มีความพึงพอใจในงานด้านความคิดริเริ่มในระดับปานกลาง เหมือนกัน

3. คุณธรรมในการทำงาน พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัดมีความพึงพอใจในงานด้านคุณธรรมในการทำงานอยู่ในระดับมาก เหมือนกัน

4. ความมีอิสระในการทำงาน พบว่า ข้าราชการพลเรือนกระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และกระทรวงศึกษาธิการ มีความพึงพอใจในงานด้านความมีอิสระในการทำงานในระดับปานกลาง ในขณะที่ข้าราชการพลเรือนกระทรวงการต่างประเทศ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรม

หน่วยงานอิสระ กระทรวงยุติธรรม กระทรวงสาธารณสุข และทบวงมหาวิทยาลัย มีความพึงพอใจในการทำงานด้านความมีอิสระในการทำงานในระดับมาก

5. งานที่ได้รับมอบหมาย พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัดมีความพึงพอใจในงานด้านงานที่ได้รับมอบหมายในระดับปานกลาง เหมือนกัน

6. ความมีสิทธิอำนาจหน้าที่ในงาน พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัดมีความพึงพอใจในงานด้านความมีสิทธิอำนาจหน้าที่ในงานในระดับปานกลาง เหมือนกัน

7. ความสามารถในการทำงาน พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัดมีความพึงพอใจในงานด้านความสามารถในการทำงานในระดับมาก เหมือนกัน

8. สถานภาพทางสังคม พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัดมีความพึงพอใจในงานด้านสถานภาพทางสังคมในระดับปานกลาง เหมือนกัน

9. นโยบายและการปฏิบัติงาน พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัดมีความพึงพอใจในงานด้านนโยบายและการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง เหมือนกัน

10. ความมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัดมีความพึงพอใจในงานด้านความมีมนุษยสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา ในระดับปานกลาง เหมือนกัน

11. ความมั่นคงในงาน พบว่า ข้าราชการพลเรือน ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงคมนาคม และสำนักนายกรัฐมนตรี มีความพึงพอใจในงานด้านความมั่นคงในงานอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ข้าราชการพลเรือนกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงการคลัง กระทรวงมหาดไทย กระทรวงยุติธรรม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการต่างประเทศ และหน่วยงานอิสระ มีความพึงพอใจในงานด้านความมั่นคงในงานอยู่ในระดับมาก

12. ค่าตอบแทน พบว่า ข้าราชการพลเรือน กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม กระทรวงการต่างประเทศ ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงยุติธรรม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงศึกษาธิการ และสำนักนายกรัฐมนตรี มีความพึงพอใจด้านค่าตอบแทนในระดับน้อย ในขณะที่ข้าราชการพลเรือน กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย หน่วยงานอิสระ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงการคลัง มีความพึงพอใจในงานด้านค่าตอบแทน ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย

13. สภาพแวดล้อมในการทำงาน พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัด มีความพึงพอใจในงานด้านสภาพแวดล้อมในการทำงานในระดับปานกลาง เหมือนกัน

14. ความก้าวหน้าในการทำงาน พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัด มีความพึงพอใจในงานด้านความก้าวหน้าในการทำงาน ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย ยกเว้น ข้าราชการทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงคมนาคม และกระทรวงศึกษาธิการ มีความพึงพอใจในงานด้านความก้าวหน้าในการทำงานในระดับน้อย

15. ความสามารถของผู้บังคับบัญชา พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัด มีความพึงพอใจในงานด้านความสามารถของผู้บังคับบัญชาอยู่ในระดับปานกลาง เหมือนกัน

16. เพื่อนร่วมงาน พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัด มีความพึงพอใจในงานด้านเพื่อนร่วมงานอยู่ในระดับมาก ยกเว้น ข้าราชการกระทรวงคมนาคม ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงอุตสาหกรรม และกระทรวงศึกษาธิการ มีความพึงพอใจในงานด้านความสามารถของผู้บังคับบัญชาในระดับปานกลาง

17. ความรับผิดชอบในการทำงาน พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัด มีความพึงพอใจในงานด้านความรับผิดชอบในการทำงานในระดับปานกลาง เหมือนกัน

18. การยอมรับนับถือ พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัด มีความพึงพอใจในงานด้านการยอมรับนับถือในระดับปานกลางเหมือนกัน

19. ความสำเร็จในการทำงาน พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัดมีความพึงพอใจในงานด้าน ความสำเร็จในการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้น ข้าราชการหน่วยงานอิสระ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงยุติธรรม และกระทรวงสาธารณสุข มีความพึงพอใจในงานด้านความสำเร็จในการทำงานอยู่ในระดับมาก

20. กิจกรรมระหว่างการทำงาน พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัดมีความพึงพอใจในงานด้านกิจกรรมระหว่างการทำงาน ในระดับปานกลางเหมือนกัน

21. ความพึงพอใจโดยรวม พบว่า ข้าราชการพลเรือนในทุกสังกัด มีความพึงพอใจในงานโดยรวม ระดับปานกลางเหมือนกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากร และการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำ และการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ประชากร และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ มีรายละเอียดดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาทุนกีฬา ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑลที่ศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี 7 สถาบัน จำนวน 1,067 คน ที่ได้โดยการสุ่มอย่างง่ายคิดเป็นร้อยละ 80 ของเพศหญิง และร้อยละ 50 ของเพศชาย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาโครงการทุนกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑล จำนวน 7 สถาบัน จำนวน 632 คน โดยเจาะจงเลือก (Purposive) สถาบัน ที่มีนักศึกษาทุนกีฬา ตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป และมีจำนวนนักศึกษาดั้งแต่ชั้นปีที่ 1 – 4 โดยคิดเป็น ร้อยละ 80 ของเพศหญิง และร้อยละ 50 ของเพศชายดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาทุนกีฬามหาวิทยาลัยเอกชน

ลำดับ	มหาวิทยาลัย	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
1	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	67	26	34	23
2	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	125	38	63	30
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	56	33	28	26
4	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	176	79	88	63
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	168	67	84	54
6	มหาวิทยาลัยรังสิต	97	46	49	37
7	มหาวิทยาลัยเกริก	61	27	31	22
	รวม	750	319	377	255

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบสอบถามความพึงพอใจในการทำงานของดาร์วิดอฟ (ผาณิต บิลมาศ. 2540 : 1 – 4 ; อ้างอิงมาจาก Davidoff. 1976 : 510 – 514) ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ขั้นตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเกี่ยวกับ เพศ อายุ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา การเป็นทรัพยากรบุคคล การได้รางวัลใจ – กาย ความสะดวกสบายในการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยเปลี่ยนคำจากต้นฉบับของ ผาณิต บิลมาศ คือ คำว่า “งาน” เป็น “กีฬาและการเรียน” คำว่า “เสมอ ๆ” เป็น “มากที่สุด” (รายละเอียดอยู่ในภาคผนวก)

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขออนุญาตจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2. ส่งหนังสือแนะนำตัวเอง และแบบสอบถามไปยังมหาวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ นักศึกษากรอกแบบสอบถาม โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำไปส่งด้วยตัวเอง
3. ผู้วิจัยไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

วิธีจัดกระทำกับข้อมูล

1. แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
2. แจกแจงความถี่และเปลี่ยนค่าร้อยละของความพึงพอใจของนักศึกษาทุนกีฬา ในแต่ละด้าน และรวมทุกด้าน

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างปรากฏในตาราง

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสถาบันและเพศ

สถาบัน	ชาย	หญิง	รวม	ร้อยละ
1. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	88	63	151	23.9
2. มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	28	26	54	8.5
3. มหาวิทยาลัยศรีปทุม	84	54	138	21.8
4. มหาวิทยาลัยรังสิต	49	37	86	13.6
5. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	63	30	93	14.7
6. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	34	23	57	9.1
7. มหาวิทยาลัยเกริก	31	22	53	8.4
รวม	377	255	632	100
คิดเป็นร้อยละ	59.7	40.3	100	-

จากตาราง 2 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 632 คน แบ่งออกเป็นนักศึกษาชาย 377 คน หรือร้อยละ 59.7 เป็นนักศึกษาหญิง 255 คน หรือร้อยละ 40.3

2. ค่าความถี่และค่าร้อยละของความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน

ตาราง 3 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ
 ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4
 สถาบัน กีฬาเทนนิสชาย

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุด พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (4)	-	-	4	15	9
2	มหาวิทยาลัยรังสิต (5)	-	2	9	13	11
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2)	-	1	3	7	3
4	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (6)	-	-	2	18	22
	รวม (119)	-	3	18	53	45
	ร้อยละ	-	2.5	15.1	44.5	37.8
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (4)	-	1	7	13	3
2	มหาวิทยาลัยรังสิต (5)	-	1	6	20	3
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2)	-	1	4	5	2
4	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (6)	1	1	7	16	11
	รวม (102)	1	4	24	54	19
	ร้อยละ	0.9	3.9	23.5	52.9	18.6
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (4)	-	-	1	13	2
2	มหาวิทยาลัยรังสิต (5)	-	2	7	9	2
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2)	-	-	2	3	3
4	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (6)	-	1	6	7	10
	รวม (68)	-	3	16	32	17
	ร้อยละ	-	4.4	23.5	47	25

ตาราง 3 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุด พอใจมาก
	<u>ด้านความสะอาดสวยงามใน การทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (4)	-	1	5	8	2
2	มหาวิทยาลัยรังสิต (5)	-	-	6	8	6
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (2)	-	-	2	5	1
4	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (6)	-	-	3	8	13
	รวม (68)	-	1	16	29	22
	ร้อยละ	-	1.4	23.5	42.6	32.3
	รวม 4 ด้าน (362)	1	11	74	168	103
		0.2	3	20.4	46.4	28.4

ตาราง 3 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬาเทนนิสชาย ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 53 คิดเป็นร้อยละ 44.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุด หรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 45 คิดเป็นร้อยละ 37.8

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 54 คิดเป็นร้อยละ 52.9 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 24 คิดเป็นร้อยละ 23.5

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 32 คิดเป็นร้อยละ 47 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุดหรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 17 คิดเป็นร้อยละ 25

ด้านความสะอาดสวยงามในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 29 คิดเป็นร้อยละ 42.6 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุด หรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 22 คิดเป็นร้อยละ 32.5

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 168 คิดเป็นร้อยละ 46.4 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับมากที่สุดหรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 103 คิดเป็นร้อยละ 28.4

ตาราง 4 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ
 ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ
 4 สถาบันกีฬาอยุธยา

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2)	-	-	3	8	3
2	มหาวิทยาลัยเกริก (2)	-	-	8	3	3
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	-	-	7	9	12
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (2)	-	1	8	4	1
	รวม (70)	-	1	26	24	19
	ร้อยละ	-	1.4	37.1	34.2	27.1
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2)	2	-	4	5	1
2	มหาวิทยาลัยเกริก (2)	2	-	6	1	3
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	2	-	7	12	3
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (2)	-	1	7	3	1
	รวม (60)	6	1	24	21	8
	ร้อยละ	10	1.6	40	35	13.3
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2)	-	-	3	3	2
2	มหาวิทยาลัยเกริก (2)	-	-	3	1	4
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	-	-	3	11	2
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (2)	-	-	3	5	-
	รวม (40)	-	-	12	20	8
	ร้อยละ	-	-	30	50	20

ตาราง 4 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
	<u>ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (2)	-	-	4	3	1
2	มหาวิทยาลัยเกริก (2)	-	-	5	-	3
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	-	-	5	6	5
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (2)	-	-	6	2	-
	รวม (40)	-	-	20	11	9
	ร้อยละ	-	-	50	27.5	22.5
	รวม 4 ด้าน (210)	6	2	82	78	44
		2.8	0.9	39	36.1	20.9

ตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา ยูโดชาย ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับปานกลางมีความถี่สูงสุด 26 คิดเป็นร้อยละ 37.1 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากกว่าปานกลาง หรือน่าพอใจ มีความถี่ 24 คิดเป็นร้อยละ 34.2

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 24 คิดเป็นร้อยละ 40 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่ 21 คิดเป็นร้อยละ 35

ด้านการได้รางวัลใจ-กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 20 คิดเป็นร้อยละ 50 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 12 คิดเป็นร้อยละ 30

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 20 คิดเป็นร้อยละ 50 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากกว่าปานกลาง หรือน่าพอใจ มีความถี่ 11 คิดเป็นร้อยละ 27.5

รวม 4 ด้านในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 82 คิดเป็นร้อยละ 39 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่ 78 คิดเป็นร้อยละ 36.1

ตาราง 5 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ
 ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4
 สถาบัน กีฬามวยสากลชาย

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง นำพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง นำพอใจ	มากที่สุด พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยเกริก (5)	-	2	12	15	6
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	1	2	9	7	9
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (5)	1	-	8	19	7
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (10)	-	1	9	34	26
	รวม (168)	2	5	38	75	48
	ร้อยละ	1.1	2.9	22.6	44.6	28.5
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยเกริก (5)	1	2	14	11	2
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	3	3	10	7	1
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (5)	-	2	10	16	2
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (10)	-	-	4	29	27
	รวม (144)	4	7	38	63	32
	ร้อยละ	2.7	4.8	26.3	43.7	22.2
<u>ด้านการให้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยเกริก (5)	-	2	5	9	4
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	3	2	-	10	1
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (5)	2	3	4	7	4
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (10)	-	-	1	22	17
	รวม (96)	5	7	10	48	26
	ร้อยละ	5.2	7.2	10.4	50	27

ตาราง 5 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุด พอใจมาก
	<u>ด้านความสะดวกสบายใน การทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยเกริก (5)	-	1	8	8	3
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	1	1	6	4	4
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (5)	1	-	8	9	2
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (10)	-	-	1	16	23
	รวม (96)	2	2	23	37	32
	ร้อยละ	2	2	23.9	38.5	33.3
	รวม 4 ด้าน (504)	13	21	109	223	138
		2.5	4.1	21.6	44.2	27.3

ตาราง 5 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา มวยสากลชาย ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 75 คิดเป็นร้อยละ 44.6 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุด หรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 48 คิดเป็นร้อยละ 28.5

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 63 คิดเป็นร้อยละ 43.7 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 38 คิดเป็นร้อยละ 26.3

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 48 คิดเป็นร้อยละ 50 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุดหรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 26 คิดเป็นร้อยละ 27

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 37 คิดเป็นร้อยละ 38.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุด หรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 32 คิดเป็นร้อยละ 33.3

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 223 คิดเป็นร้อยละ 44.2 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับมากที่สุด หรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 138 คิดเป็นร้อยละ 27.3

ตาราง 6 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ
 ด้านการให้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4
 สถาบัน กีฬา กรีฑา ชาย

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (5)	2	2	8	15	8
2	มหาวิทยาลัยเกริก (2)	-	-	8	3	3
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (10)	-	2	12	36	20
4	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)	-	-	2	27	6
	รวม (154)	2	4	30	81	37
	ร้อยละ	1.2	2.5	19.4	52.5	24
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (5)	2	2	10	14	2
2	มหาวิทยาลัยเกริก (2)	-	-	8	4	-
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (10)	1	4	20	32	3
4	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)	-	-	1	26	3
	รวม (132)	3	6	39	76	8
	ร้อยละ	2.2	4.5	29.5	57.5	6
<u>ด้านการให้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (5)	1	-	8	10	1
2	มหาวิทยาลัยเกริก (2)	-	-	4	4	-
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (10)	-	2	10	16	12
4	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)	-	-	5	13	2
	รวม (188)	-	2	27	43	15
	ร้อยละ	1.1	2.2	30.6	48.8	17

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
	<u>ด้านความสะดวกสบายใน การทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (5)	-	-	3	14	3
2	มหาวิทยาลัยเกริก (2)	-	-	5	2	1
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (10)	-	-	14	15	11
4	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)	-	-	2	14	4
	รวม (88)	-	-	24	45	19
	ร้อยละ	-	-	27.2	51.1	21.5
	รวม 4 ด้าน (462)	6	12	120	245	79
		1.2	2.5	25.9	53	17

ตาราง 6 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา กรีฑาชาย ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 81 คิดเป็นร้อยละ 52.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุด หรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 37 คิดเป็นร้อยละ 24

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล ในระดับปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 76 คิดเป็นร้อยละ 57.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 39 คิดเป็นร้อยละ 29.5

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 43 คิดเป็นร้อยละ 48.8 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 27 คิดเป็นร้อยละ 30.6

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 45 คิดเป็นร้อยละ 51.1 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 24 คิดเป็นร้อยละ 27.2

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 245 คิดเป็นร้อยละ 53 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 120 คิดเป็นร้อยละ 25.9

ตาราง 7 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ
 ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4
 สถาบัน กีฬาตะกร้อชาย

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (8)	-	3	19	25	9
2	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (4)	-	1	8	9	10
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (11)	-	2	25	31	19
4	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)	-	-	-	23	12
	รวม (196)	-	6	52	88	50
	ร้อยละ	-	3.1	26.5	44.8	25.5
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (8)	-	1	21	25	1
2	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (4)	1	3	3	6	11
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (11)	2	6	25	29	4
4	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)	-	-	1	21	8
	รวม (168)	3	10	50	81	24
	ร้อยละ	1.7	5.9	29.7	48.2	14.2
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (8)	-	1	9	20	2
2	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (4)	1	-	4	9	2
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (11)	-	3	15	22	4
4	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)	-	-	1	18	1
	รวม (112)	1	4	29	69	9
	ร้อยละ	0.8	3.5	25.8	61.6	8

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
	<u>ด้านความสะดวกสบายใน การทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (8)	-	-	14	13	5
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	1	3	4	4	4
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (11)	-	-	12	22	10
4	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)	-	-	1	9	10
	รวม (112)	1	3	31	48	29
	ร้อยละ	0.8	2.6	27.6	42.8	25.8
	รวม 4 ด้าน (588)	5	23	162	286	112
		0.8	3.9	27.5	48.6	19

ตาราง 7 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา ตะกร้อ ชาย ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 88 คิดเป็นร้อยละ 44.8 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 52 คิดเป็นร้อยละ 26.5

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 81 คิดเป็นร้อยละ 48.2 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 50 คิดเป็นร้อยละ 29.7

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 69 คิดเป็นร้อยละ 61.6 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 29 คิดเป็นร้อยละ 25.8

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 48 คิดเป็นร้อยละ 42.8 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 31 คิดเป็นร้อยละ 27.6

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 286 คิดเป็นร้อยละ 48.6 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 162 คิดเป็นร้อยละ 27.5

ตาราง 8 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ
 ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะทกสลายในการทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ
 5 สถาบัน กีฬาวอลเลย์บอลชาย

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง นำพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง นำพอใจ	มากที่สุดนำ พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)	-	5	35	26	11
2	มหาวิทยาลัยเกริก (3)	2	2	11	2	4
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (10)	-	6	22	25	17
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (11)	-	5	34	20	18
5	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (12)	-	3	29	46	6
	รวม (329)	2	21	131	119	56
	ร้อยละ	0.6	6.3	39.8	36.1	17
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (8)	-	5	36	21	4
2	มหาวิทยาลัยเกริก (4)	1	2	13	-	2
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (11)	1	3	23	22	11
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (5)	1	7	32	14	12
5	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (12)	1	3	26	37	5
	รวม (282)	4	20	130	94	34
	ร้อยละ	1.4	7	46	33.3	12
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (8)	-	3	19	18	4
2	มหาวิทยาลัยเกริก (4)	-	3	4	3	2
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (11)	2	3	12	17	6
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (5)	1	1	18	18	6
5	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (12)	-	-	15	27	6
	รวม (188)	3	10	68	83	24
	ร้อยละ	1.5	5.3	36.1	44.1	18.7

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
	ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (8)	-	1	16	20	7
2	มหาวิทยาลัยเกริก (4)	2	-	3	4	3
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (11)	-	2	14	17	7
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (5)	-	3	17	16	8
5	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (12)	-	1	12	27	8
	รวม (188)	2	7	62	84	33
	ร้อยละ	1	3.7	32.9	44.6	17.5
	รวม 4 ด้าน (987)	11	58	391	380	147
		1.1	5.8	39.6	38.5	14.8

ตาราง 8 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 5 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา วอลเลย์บอล ชาย ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 131 คิดเป็นร้อยละ 39.8 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่ 119 คิดเป็นร้อยละ 36.1

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 130 คิดเป็นร้อยละ 46 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่ 94 คิดเป็นร้อยละ 33.3

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 83 คิดเป็นร้อยละ 44.1 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 68 คิดเป็นร้อยละ 36.1

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 84 คิดเป็นร้อยละ 44.6 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 62 คิดเป็นร้อยละ 32.9

รวม 4 ด้านในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 391 คิดเป็นร้อยละ 39.6 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่ 380 คิดเป็นร้อยละ 38.5

ตาราง 9 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ
 ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะทกสลายในการทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 6
 สถาบัน กีฬาฟุตบอลชาย

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (14)	-	-	31	47	20
2	มหาวิทยาลัยเกริก (14)	-	5	30	34	29
3	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (11)	-	4	16	30	25
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (12)	-	5	29	36	14
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (17)	-	1	31	70	17
6	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (12)	-	-	31	37	16
	รวม (558)	-	15	168	254	121
	ร้อยละ	-	2.6	30.1	45.5	21.6
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (14)	5	7	26	38	8
2	มหาวิทยาลัยเกริก (14)	1	2	41	28	12
3	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (11)	3	3	27	22	11
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (12)	3	3	35	27	4
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (17)	2	3	30	61	6
6	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (12)	-	2	29	37	4
	รวม (480)	14	20	188	213	45
	ร้อยละ	2.9	4.1	39.1	44.3	9.3
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (14)	-	3	11	33	9
2	มหาวิทยาลัยเกริก (14)	1	2	26	18	9
3	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (11)	1	2	10	22	9
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (12)	-	2	16	28	2

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (17)	-	2	13	49	4
6	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (12)	-	4	25	16	3
	รวม (320)	2	15	101	166	36
	ร้อยละ	0.6	4.6	31.5	51.8	11.2
	<u>ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (14)	-	-	13	29	14
2	มหาวิทยาลัยเกริก (14)	-	6	15	23	12
3	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (11)	-	4	11	19	10
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (12)	-	5	20	16	7
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (17)	-	-	19	39	10
6	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (12)	-	-	15	25	8
	รวม (320)	-	15	93	151	61
	ร้อยละ	-	4.6	42.9	47.1	19
	รวม 4 ด้าน (1678)	16	65	550	784	263
		0.9	3.8	32.7	46.7	15.6

ตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 6 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา ฟุตบอล ชาย ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 254 คิดเป็นร้อยละ 45.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 168 คิดเป็นร้อยละ 30.1

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 213 คิดเป็นร้อยละ 44.3 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 188 คิดเป็นร้อยละ 39.1

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 166 คิดเป็นร้อยละ 51.8 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 101 คิดเป็นร้อยละ 31.5

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 151 คิดเป็นร้อยละ 47.1 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 93 คิดเป็นร้อยละ 29

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 784 คิดเป็นร้อยละ 46.7 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 550 คิดเป็นร้อยละ 32.7

ตาราง 10 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 5 ข้อ
 ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ
 4 สถาบัน กีฬาเบดมินตันชาย

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (7)	-	-	19	25	5
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (6)	-	4	19	14	5
3	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (4)	-	-	15	5	8
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (3)	-	-	7	10	4
5	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (8)	1	7	25	17	6
	รวม (196)	0.5	11	85	71	28
	ร้อยละ		5.6	43.3	36.6	14.2
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (7)	1	3	17	20	1
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (6)	1	3	18	13	1
3	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (4)	2	-	13	4	5
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (3)	-	-	7	8	3
5	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (8)	4	4	19	20	1
	รวม (168)	8	10	74	65	11
	ร้อยละ	4.7	5.9	44	38.6	6.5
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (7)	-	1	9	17	1
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (6)	1	3	4	15	1
3	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (4)	-	-	8	4	4
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (3)	-	-	4	6	2
5	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (8)	2	6	10	7	7
	รวม (112)	3	10	35	49	15
	ร้อยละ	2.6	8.9	31.2	43.7	13.3

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง นำพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง นำพอใจ	มากที่สุดนำ พอใจมาก
	<u>ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (7)	-	-	11	15	2
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (6)	-	1	8	12	3
3	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (4)	-	1	6	3	6
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (3)	-	-	4	6	2
5	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (8)	3	2	13	11	3
	รวม (112)	3	4	42	47	16
	ร้อยละ (588)	2.6	3.5	37.5	41.9	14.2
	รวม 4 ด้าน (588)	15	35	236	232	70
		2.5	5.9	40.1	39.4	11.9

ตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 5 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา แบดมินตัน ชาย ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 85 คิดเป็นร้อยละ 43.3 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากกว่าปานกลาง หรือนำพอใจ มีความถี่ 71 คิดเป็นร้อยละ 36.6

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 74 คิดเป็นร้อยละ 44 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่ 65 คิดเป็นร้อยละ 38.6

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 49 คิดเป็นร้อยละ 43.7 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 35 คิดเป็นร้อยละ 31.2

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 47 คิดเป็นร้อยละ 41.9 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 42 คิดเป็นร้อยละ 37.5

รวม 4 ด้านในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 236 คิดเป็นร้อยละ 40.1 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่ 232 คิดเป็นร้อยละ 39.4

ตาราง 11 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ
 ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะทกสลายในการทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 6
 สถาบัน กีฬาสากลบอลชาย

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)	-	2	36	28	11
2	มหาวิทยาลัยเกริก (5)	-	-	7	16	12
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (7)	1	1	14	29	4
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (9)	2	4	36	15	6
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (12)	-	2	24	34	24
6	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (8)	-	-	1	42	13
	รวม (364)	3	9	118	164	70
	ร้อยละ	0.8	2.4	32.4	45	19.2
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)	1	6	33	23	3
2	มหาวิทยาลัยเกริก (5)	-	2	13	12	3
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (7)	1	5	22	12	2
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (9)	2	3	36	11	2
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (12)	3	6	22	33	9
6	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (8)	7	1	7	36	4
	รวม (892)	2.3	28	133	127	23
	ร้อยละ	-	7.5	45.5	43.4	7.8
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)	-	2	19	19	4
2	มหาวิทยาลัยเกริก (5)	1	-	2	14	3
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (7)	-	4	5	17	2

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (9)	3	9	14	7	3
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (12)	-	4	13	22	9
6	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (8)	1	1	3	21	6
	รวม (208)	5	20	56	100	27
	ร้อยละ	2.4	9.6	26.9	48	12.9
	<u>ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)	-	3	25	15	1
2	มหาวิทยาลัยเกริก (5)	-	-	4	9	7
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (7)	-	1	8	11	8
4	มหาวิทยาลัยรังสิต (9)	2	5	20	6	3
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (12)	-	4	15	20	9
6	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (8)	-	-	5	21	6
	รวม (208)	2	13	77	82	34
	ร้อยละ	0.9	5.3	37	39.4	16.3
	รวม 4 ด้าน (1092)	17	64	384	473	154
		1.5	5.8	35.1	43.3	14.1

ตาราง 11 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 6 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา บาสเกตบอล ชาย ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 164 คิดเป็นร้อยละ 45 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 118 คิดเป็นร้อยละ 32.4

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 133 คิดเป็นร้อยละ 45.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่ 127 คิดเป็นร้อยละ 43.4

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 100 คิดเป็นร้อยละ 48 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 56 คิดเป็นร้อยละ 26.9

ด้านความสะอาดสวยงามในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 82 คิดเป็นร้อยละ 39.4 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ปานกลางมีความถี่ 77 คิดเป็นร้อยละ 37

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 473 คิดเป็นร้อยละ 43.3 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 384 คิดเป็นร้อยละ 35.1

ตาราง 12 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ
 ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 3
 สถาบัน กีฬารักบี้ฟุตบอลชาย

ลำดับที่	ด้านสถาบัน		น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
	<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	(14)	-	-	11	46	41
2	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	(9)	-	1	13	27	22
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	(16)	-	-	6	62	44
	รวม	(273)	-	1	30	135	107
	ร้อยละ		-	0.3	10.9	49.4	39.1
	<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	(14)	-	1	15	55	13
2	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	(9)	-	3	22	22	5
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	(16)	-	-	15	68	13
	รวม		-	4	52	145	31
	ร้อยละ	(232)	-	1.7	22.4	62.5	13.3
	<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	(14)	3	-	8	35	10
2	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	(9)	1	1	4	22	8
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	(16)	-	-	6	45	13
	รวม	(156)	4	1	18	102	31
	ร้อยละ		2.5	0.6	11.5	65.3	19.8

ตาราง 12 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
	<u>ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (14)	-	-	10	30	16
2	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (9)	-	4	7	16	9
3	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (16)	-	-	9	37	18
	รวม (156)	-	4	26	83	43
	ร้อยละ	-	2.5	16.6	53.2	27.5
	รวม 4 ด้าน (817)	4	10	126	465	212
		0.47	1.2	15.4	56.9	25.9

ตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 3 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา รักบี้ฟุตบอล ชาย ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 135 คิดเป็นร้อยละ 49.4 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุด หรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 107 คิดเป็นร้อยละ 39.1

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 145 คิดเป็นร้อยละ 62.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 52 คิดเป็นร้อยละ 22.4

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 102 คิดเป็นร้อยละ 65.3 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุดหรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 31 คิดเป็นร้อยละ 19.8

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 83 คิดเป็นร้อยละ 53.2 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุด หรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 43 คิดเป็นร้อยละ 27.5

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 465 คิดเป็นร้อยละ 56.9 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับมากที่สุดหรือน่าพอใจมาก มีความถี่ 212 คิดเป็นร้อยละ 25.9

ตาราง 13 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ
 ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ
 5 สถาบัน กีฬาประเภทว่ายน้ำ เปตอง เทควันโด เทเบิลเทนนิส ดาบสากล กอล์ฟ ชาย

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
1	<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>					
	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ					
	- ว่ายน้ำ (4)	-	1	9	14	4
	- เทควันโด (4)	-	1	8	7	12
	- เทเบิลเทนนิส (2)	-	-	11	2	1
	- ดาบสากล (1)	-	-	2	3	2
2	- กอล์ฟ (1)	-	-	2	4	1
	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย					
3	- เทเบิลเทนนิส (2)	-	-	3	21	25
	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต					
4	- เทควันโด (2)	1	-	4	6	3
	- เปตอง (2)	-	1	6	5	2
5	มหาวิทยาลัยรังสิต					
	- เปตอง (3)	-	2	10	7	2
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม					
	- ว่ายน้ำ (5)	-	1	18	16	-
	รวม (213)	1	6	73	81	52
	ร้อยละ	0.4	2.8	34.2	38	24.4
1	<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>					
	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ					
	- ว่ายน้ำ (4)	1	-	11	8	4
	- เทควันโด (4)	1	4	7	11	1
	- เทเบิลเทนนิส (2)	-	2	7	3	-
	- ดาบสากล (1)	-	-	1	4	1
	- กอล์ฟ (1)	-	-	1	5	-

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
2	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย					
	- เทเบิลเทนนิส (2)	-	1	6	20	15
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต					
	- เทควันโด (2)	2	2	5	3	-
	- เปตอง (2)	-	1	7	3	1
4	มหาวิทยาลัยรังสิต					
	- เปตอง (3)	1	1	9	3	4
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม					
	- วัยน้ำ (5)	-	1	16	13	-
	รวม (186)	5	12	70	73	26
	ร้อยละ	2.6	6.4	37.6	39.8	13.9
<u>ด้านการได้รางวัลใจ-กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ					
	- วัยน้ำ (4)	-	-	5	9	2
	- เทควันโด (4)	-	3	5	7	1
	- เทเบิลเทนนิส (2)	-	-	5	3	-
	- ดาบสากล (1)	-	-	1	2	1
	- กอล์ฟ (1)	-	-	-	4	-
2	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย					
	- เทเบิลเทนนิส (2)	-	1	1	19	7
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต					
	- เทควันโด (2)	1	-	1	5	1
	- เปตอง (2)	-	-	2	4	2
4	มหาวิทยาลัยรังสิต					
	- เปตอง (3)	1	-	5	5	1
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม					
	- วัยน้ำ (5)	-	1	8	11	-
	รวม (124)	2	5	33	69	15
	ร้อยละ	1.6	4	26.6	55.6	12

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
1	ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน					
	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ					
	- วัยน้ำ (4)	-	-	5	9	2
	- เทควันโด (4)	-	1	4	9	2
	- เทเบิลเทนนิส (2)	-	1	3	2	2
	- ดาบสากล (1)	-	-	-	2	2
2	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย					
	- เทเบิลเทนนิส (2)	-	-	2	15	11
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต					
	- เทควันโด (2)	-	-	5	3	-
	- เปตอง (2)	-	-	6	-	2
4	มหาวิทยาลัยรังสิต					
	- เปตอง (3)	1	1	5	3	2
5	มหาวิทยาลัยศรีปทุม					
	- วัยน้ำ (5)	-	-	10	10	-
	รวม (124)	1	3	41	54	25
	ร้อยละ	0.8	2.4	33	43.5	20.1
	รวม 4 ด้าน (647)	9	26	217	277	118
		1.3	4	33.5	42.8	18.2

ตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 5 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา วัยน้ำ เปตอง เทควันโด เทเบิลเทนนิส ดาบสากล กอล์ฟ ชาย ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 81 คิดเป็นร้อยละ 38 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ปานกลาง มีความถี่ 73 คิดเป็นร้อยละ 34.2

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 73 คิดเป็นร้อยละ 39.8 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 70 คิดเป็นร้อยละ 37.6

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 69 คิดเป็นร้อยละ 55.6 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 33 คิดเป็นร้อยละ 26.6

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 54 คิดเป็นร้อยละ 43.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 41 คิดเป็นร้อยละ 33

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 277 คิดเป็นร้อยละ 42.8 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 217 คิดเป็นร้อยละ 33.5

ตาราง 14 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล
6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ
รวม 21 ข้อ 7 สถาบัน กีฬาวอลเลย์บอล หญิง .

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (12)	2	2	26	37	17
2	มหาวิทยาลัยเกริก (11)	-	2	15	16	16
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (10)	1	3	30	21	15
4	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (9)	-	1	24	24	14
5	มหาวิทยาลัยรังสิต (16)	-	4	37	53	18
6	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (15)	-	1	36	43	25
7	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (10)	-	-	11	45	14
	รวม (553)	3	13	179	239	119
	ร้อยละ	0.5	2.3	32.3	43.2	21.5
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (12)	4	4	29	26	9
2	มหาวิทยาลัยเกริก (11)	2	1	15	17	7
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (10)	5	7	20	24	4
4	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (9)	-	2	21	22	9
5	มหาวิทยาลัยรังสิต (16)	2	1	47	36	10
6	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (15)	1	5	32	40	12
7	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (10)	-	1	12	39	8
	รวม (474)	14	21	176	204	59
	ร้อยละ	2.9	4.4	37.1	43	12.4
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (12)	1	-	11	32	4
2	มหาวิทยาลัยเกริก (11)	-	1	9	7	11
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (10)	-	-	11	23	6
4	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (9)	-	3	18	6	9

ตาราง 14 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่นำ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง นำพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง นำพอใจ	มากที่สุดนำ พอใจมาก
5	มหาวิทยาลัยรังสิต (16)	-	3	28	30	3
6	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (15)	2	3	24	29	2
7	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (10)	-	-	9	28	3
	รวม (316)	3	10	110	155	38
	ร้อยละ	0.9	3.1	34.8	49	12
<u>ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (12)	1	-	12	31	4
2	มหาวิทยาลัยเกริก (11)	-	-	10	9	9
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (10)	-	2	10	19	9
4	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (9)	-	2	9	13	12
5	มหาวิทยาลัยรังสิต (16)	-	6	24	27	7
6	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (15)	-	-	13	34	13
7	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (10)	-	1	3	30	6
	รวม (316)	1	11	81	163	60
	ร้อยละ	0.3	3.4	25.6	51.5	18.9
	รวม 4 ด้าน (2205)	21	55	546	1307	276
		0.9	2.4	24.7	59.2	12.5

ตาราง 14 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 7 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา วอลเลย์บอล หญิง ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 239 คิดเป็นร้อยละ 43.2 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 179 คิดเป็นร้อยละ 32.3

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 204 คิดเป็นร้อยละ 43 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 176 คิดเป็นร้อยละ 37.1

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 155 คิดเป็นร้อยละ 49 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 110 คิดเป็นร้อยละ 34.8

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 163 คิดเป็นร้อยละ 51.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 81 คิดเป็นร้อยละ 25.6

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 1307 คิดเป็นร้อยละ 59.2 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 546 คิดเป็นร้อยละ 24.7

ตาราง 15 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล
6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ
รวม 21 ข้อ 7 สถาบัน กีฬา บาสเกตบอล หญิง

ลำดับที่	ด้านสถาบัน		น้อย ไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุด พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>							
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)		-	2	41	25	9
2	มหาวิทยาลัยเกริก (15)		3	5	34	48	15
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)		-	1	9	12	6
4	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (10)		-	-	12	43	15
5	มหาวิทยาลัยรังสิต (7)		-	2	18	17	12
6	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (11)		1	5	35	19	17
7	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (8)		-	1	3	49	3
	รวม (462)		4	16	152	213	77
	ร้อยละ		0.8	3.4	32.9	46.1	16.6
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>							
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)		-	3	34	25	4
2	มหาวิทยาลัยเกริก (15)		2	16	32	36	4
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)		-	-	7	13	4
4	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (10)		-	2	11	39	8
5	มหาวิทยาลัยรังสิต (7)		-	3	19	15	5
6	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (11)		2	2	38	23	2
7	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (8)		-	-	2	43	3
	รวม (397)		4	26	143	194	30
	ร้อยละ		1	6.5	36	48.8	7.5
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>							
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)		1	2	19	19	3
2	มหาวิทยาลัยเกริก (15)		-	6	14	32	8
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)		1	1	4	6	4
4	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (10)		-	1	9	24	6

ตาราง 15 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
5	มหาวิทยาลัยรังสิต (7)	6	4	6	8	4
6	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (11)	1	-	9	29	5
7	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (8)	-	-	7	24	1
	รวม (264)	9	14	68	142	31
	ร้อยละ	3.4	5.3	25.7	53.7	11.7
	<u>ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)	-	2	17	22	3
2	มหาวิทยาลัยเกริก (15)	1	5	23	25	6
3	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	-	-	5	7	4
4	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต (10)	-	-	8	24	8
5	มหาวิทยาลัยรังสิต (7)	-	3	10	12	3
6	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (11)	-	3	16	21	4
7	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (8)	-	-	12	12	8
	รวม (264)	1	13	91	123	36
	ร้อยละ	0.3	4.9	34.4	46.5	13.6
	รวม 4 ด้าน (1387)	18	69	454	672	174
		1.2	4.9	32.7	48.4	12.5

ตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 7 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา บาสเกตบอล หญิง ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 213 คิดเป็นร้อยละ 46.1 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 152 คิดเป็นร้อยละ 32.7

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 194 คิดเป็นร้อยละ 48.8 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 143 คิดเป็นร้อยละ 36

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 142 คิดเป็นร้อยละ 53.7 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 68 คิดเป็นร้อยละ 25.7

ด้านความสะอาดสวยงามในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 123 คิดเป็นร้อยละ 46.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 91 คิดเป็นร้อยละ 34.4

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 672 คิดเป็นร้อยละ 48.4 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 454 คิดเป็นร้อยละ 32.7

ตาราง 16 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล
6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ
รวม 21 ข้อ 4 สถาบัน กีฬา ยูโด หญิง

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (7)	-	-	8	25	16
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (10)	3	7	28	27	5
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (4)	-	1	9	14	4
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (4)	-	-	1	20	7
	รวม (175)	3	8	46	86	32
	ร้อยละ	1.7	4.5	26.2	49.1	18.2
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	-	1	5	27	9
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต	1	4	42	13	-
3	มหาวิทยาลัยรังสิต	1	2	13	7	1
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม	-	-	2	17	5
	รวม (150)	2	7	62	64	15
	ร้อยละ	1.3	4.6	41.3	42.6	10
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (7)	-	-	3	18	7
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (10)	1	3	23	11	2
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (4)	-	2	8	4	2
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (4)	-	-	-	14	2
	รวม (100)	1	5	34	47	13
	ร้อยละ	1	5	34	47	13

ตาราง 16 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง นำพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง นำพอใจ	มากที่สุดนำ พอใจมาก
	<u>ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (7)	-	1	3	11	13
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (10)	-	5	16	14	5
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (4)	-	2	6	7	1
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (4)	-	-	-	8	8
	รวม (100)	-	8	25	40	27
	ร้อยละ	-	8	25	40	27
	รวม 4 ด้าน (525)	6	28	167	237	87
		1.1	5.3	31.8	45.1	16.5

ตาราง 16 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา ยูโด หญิง ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 86 คิดเป็นร้อยละ 49.1 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 46 คิดเป็นร้อยละ 26.2

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 64 คิดเป็นร้อยละ 42.6 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 62 คิดเป็นร้อยละ 41.3

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 47 คิดเป็นร้อยละ 47 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 34 คิดเป็นร้อยละ 34

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 40 คิดเป็นร้อยละ 40 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุด หรือนำพอใจมากมีความถี่ 27 คิดเป็นร้อยละ 27

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 237 คิดเป็นร้อยละ 45.1 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 167 คิดเป็นร้อยละ 31.8

ตาราง 17 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล 6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ รวม 21 ข้อ 4 สถาบัน กีฬา กรีฑา หูญิง

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่าพอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)	-	2	32	35	8
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	-	-	8	13	7
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (4)	-	3	4	10	11
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (1)	-	-	2	4	1
	รวม (140)	-	5	46	62	27
	ร้อยละ	-	3.5	32.8	44.2	19.2
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)	1	2	25	28	10
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	-	-	12	12	1
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (4)	3	2	7	10	2
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (1)	-	-	-	5	1
	รวม (120)	4	4	44	55	13
	ร้อยละ	3.3	3.3	36.6	45.8	10.8
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)	-	1	15	22	6
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	-	2	8	6	-
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (4)	-	-	6	8	2
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (1)	-	-	2	2	-
	รวม (80)	-	3	31	38	8
	ร้อยละ	-	3.7	38.7	47.5	10

ตาราง 17 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง นำพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง นำพอใจ	มากที่สุดนำ พอใจมาก
	<u>ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (11)	-	-	17	21	6
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	-	-	3	10	3
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (4)	-	1	3	9	3
4	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (1)	-	-	1	2	1
	รวม (80)	-	1	24	42	13
	ร้อยละ	-	1.2	30	52.5	16.2
	รวม 4 ด้าน (420)	4	13	145	197	61
		0.9	3	34.5	46.9	14.5

ตาราง 17 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 4 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา กรีฑา หญิง ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 62 คิดเป็นร้อยละ 44.2 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 46 คิดเป็นร้อยละ 32.8

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 55 คิดเป็นร้อยละ 45.8 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 44 คิดเป็นร้อยละ 36.6

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 38 คิดเป็นร้อยละ 47.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 31 คิดเป็นร้อยละ 38.7

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 42 คิดเป็นร้อยละ 52.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 24 คิดเป็นร้อยละ 30

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 197 คิดเป็นร้อยละ 46.9 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 145 คิดเป็นร้อยละ 34.5

ตาราง 18 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล
6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ
รวม 21 ข้อ 3 สถาบัน กีฬาเทเบิลเทนนิสหญิง

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (6)	1	3	14	21	3
2	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (5)	-	-	2	27	6
3	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (7)	-	1	9	25	14
	รวม (126)	1	4	25	73	23
	ร้อยละ	0.7	3.1	19.8	57.9	18.2
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (6)	2	3	11	17	3
2	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (5)	-	-	1	25	4
3	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (7)	-	-	7	27	8
	รวม (108)	2	3	19	69	15
	ร้อยละ	1.8	2.7	17.5	63.8	13.8
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (6)	1	2	7	13	1
2	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (5)	-	-	-	18	2
3	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (7)	-	-	4	20	3
	รวม (72)	2	2	11	51	6
	ร้อยละ	2.7	2.7	15.2	70.8	8.3

ตาราง 18 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
	<u>ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (6)	-	3	9	10	2
2	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (5)	-	-	1	12	7
3	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (7)	-	-	6	16	6
	รวม (72)	-	3	16	38	15
	ร้อยละ	-	4.1	22.2	52.7	20.8
	รวม 4 ด้าน (368)	5	12	61	231	59
		1.3	3.2	16.5	62.7	16

ตาราง 18 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 3 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิส หญิง ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 73 คิดเป็นร้อยละ 57.9 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 25 คิดเป็นร้อยละ 19.8

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 69 คิดเป็นร้อยละ 63.8 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 19 คิดเป็นร้อยละ 17.5

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 51 คิดเป็นร้อยละ 70.8 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 11 คิดเป็นร้อยละ 15.2

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 38 คิดเป็นร้อยละ 52.7 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 16 คิดเป็นร้อยละ 22.2

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือน่าพอใจ มีความถี่สูงสุด 231 คิดเป็นร้อยละ 62.7 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ปานกลาง มีความถี่ 61 คิดเป็นร้อยละ 16.5

ตาราง 19 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล
6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ
รวม 21 ข้อ 3 สถาบัน กีฬาเปตองหญิง

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (3)	-	-	5	12	4
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	1	7	7	13	-
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (6)	-	2	10	15	15
	รวม (91)	1	9	22	40	19
	ร้อยละ	1	9.8	24.1	43.9	20.8
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (3)	-	-	5	11	2
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	3	6	5	9	1
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (6)	-	-	9	19	8
	รวม (78)	3	6	19	39	11
	ร้อยละ	3.8	7.6	24.3	50	14.4
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (3)	-	-	4	7	1
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	-	2	7	7	-
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (6)	-	-	6	13	5
	รวม (52)	-	2	17	27	6
	ร้อยละ	-	3.8	32.6	51.9	11.5

ตาราง 19 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง นำพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง นำพอใจ	มากที่สุดนำ พอใจมาก
	<u>ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (3)	-	1	4	6	1
2	มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต (4)	-	4	6	5	1
3	มหาวิทยาลัยรังสิต (6)	-	-	8	14	2
	รวม (52)	-	5	18	25	4
	ร้อยละ	-	9.6	34.6	48	7.6
	รวม 4 ด้าน (273)	4	22	76	131	40
		1.4	8	27.8	47.9	14.6

ตาราง 19 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 3 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา เปตอง หญิง ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 40 คิดเป็นร้อยละ 43.9 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 22 คิดเป็นร้อยละ 24.1

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 39 คิดเป็นร้อยละ 50 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 19 คิดเป็นร้อยละ 24.3

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 27 คิดเป็นร้อยละ 51.9 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 17 คิดเป็นร้อยละ 32.6

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 25 คิดเป็นร้อยละ 48 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 18 คิดเป็นร้อยละ 34.6

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 131 คิดเป็นร้อยละ 47.9 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 76 คิดเป็นร้อยละ 27.8

ตาราง 20 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล
6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ
รวม 21 ข้อ 3 สถาบัน กีฬาแบดมินตันหญิง

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุด พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (8)	-	1	10	29	16
2	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (7)	-	-	-	38	11
3	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)	-	-	6	29	-
	รวม (140)	-	1	16	96	27
	ร้อยละ	-	0.7	11.4	68.5	19.2
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (8)	-	-	12	26	10
2	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (7)	-	-	-	31	11
3	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)	-	1	6	22	1
	รวม (120)	-	1	18	79	22
	ร้อยละ	-	0.8	15	65.8	18.3
<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (8)	-	2	5	21	4
2	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (7)	-	-	2	22	4
3	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)	-	1	5	14	-
	รวม (80)	-	3	12	57	8
	ร้อยละ	-	3.7	15	71.2	10

ตาราง 20 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง นำพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง นำพอใจ	มากที่สุดนำ พอใจมาก
	<u>ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน</u>					
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ (8)	-	-	7	19	6
2	มหาวิทยาลัยศรีปทุม (7)	-	-	2	23	3
3	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (5)	-	-	3	16	1
	รวม (80)	-	-	12	58	10
	ร้อยละ	-	-	15	72.5	12.5
	รวม 4 ด้าน (420)	-	5	58	290	67
			1.1	13.8	69	15.9

ตาราง 20 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 3 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา แบดมินตัน หญิง ดังนี้

ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 96 คิดเป็นร้อยละ 68.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุด หรือนำพอใจมาก มีความถี่ 27 คิดเป็นร้อยละ 19.2

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 79 คิดเป็นร้อยละ 65.8 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุดหรือนำพอใจมาก มีความถี่ 22 คิดเป็นร้อยละ 18.3

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 57 คิดเป็นร้อยละ 71.2 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 12 คิดเป็นร้อยละ 15

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 58 คิดเป็นร้อยละ 72.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 12 คิดเป็นร้อยละ 15

รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 290 คิดเป็นร้อยละ 69 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุดหรือนำพอใจมาก มีความถี่ 67 คิดเป็นร้อยละ 15.9

ตาราง 21 แสดงความถี่ ด้านความท้าทายสติปัญญา 7 ข้อ, ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล
6 ข้อ ด้านการได้รางวัลใจ - กาย 4 ข้อ ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน 4 ข้อ
รวม 21 ข้อ 2 สถาบัน กีฬายิงปืน ว่ายน้ำ เทนนิส เทควันโด ซอฟบอล หูฉิ่ง

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่ พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
<u>ด้านความท้าทายสติปัญญา</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ					
	- ยิงปืน (2)	-	-	2	8	4
	- ว่ายน้ำ (1)	-	2	2	3	-
	- เทควันโด (3)	1	-	1	14	5
2	มหาวิทยาลัยศรีปทุม					
	- ยิงปืน (2)	-	-	1	9	4
	- เทนนิส (2)	-	-	2	7	5
	- ซอฟบอล (7)	-	2	15	16	16
	รวม (119)	1	4	23	57	34
	ร้อยละ	0.8	3.3	19.3	47.8	28.5
<u>ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล</u>						
1	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ					
	- ยิงปืน (2)	-	-	4	6	2
	- ว่ายน้ำ (1)	-	2	4	-	-
	- เทควันโด (3)	1	-	10	5	2
2	มหาวิทยาลัยศรีปทุม					
	- ยิงปืน (2)	-	-	3	9	-
	- เทนนิส (2)	-	-	7	3	2
	- ซอฟบอล (7)	2	1	15	17	7
	รวม (102)	3	3	43	40	13
	ร้อยละ	2.9	2.9	35.8	39.2	12.7

ตาราง 21 (ต่อ)

ลำดับที่	ด้านสถาบัน	น้อยไม่พอใจ	น้อยกว่าปานกลาง น่าพอใจน้อย	ปานกลาง	มากกว่าปานกลาง น่าพอใจ	มากที่สุดน่า พอใจมาก
1	<u>ด้านการได้รางวัลใจ - กาย</u>					
	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ					
	- ยิงปืน (2)	-	-	-	6	2
	- ว่ายน้ำ (1)	1	-	1	2	-
	- เทควันโด (3)	1	2	4	4	1
	2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม					
	- ยิงปืน (2)	-	-	2	4	2
	- เทนนิส (2)	-	-	3	5	-
	- ซอปปบอล (7)	-	-	9	7	12
	รวม (68)	2	2	19	28	17
	ร้อยละ	2.9	2.9	27.9	41.1	25
1	<u>ด้านความสะดวกสบายในการ ทำงาน</u>					
	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ					
	- ยิงปืน (2)	-	-	1	4	3
	- ว่ายน้ำ (1)	-	1	3	-	-
	- เทควันโด (3)	-	2	3	5	2
	2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม					
	- ยิงปืน (2)	-	-	3	4	1
	- เทนนิส (2)	-	-	1	5	2
	- ซอปปบอล (7)	-	-	10	9	9
	รวม (68)	-	3	21	27	17
	ร้อยละ	-	4.4	30.8	39.7	85
	รวม 4 ด้าน (360)	6	12	97	164	81
		1.6	3.3	26.9	45.5	22.5

ตาราง 21 แสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 2 สถาบัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของนักกีฬา ยิงปืน ว่ายน้ำ เทนนิส เทควันโด ขอบบอลล หูยิง ดังนี้

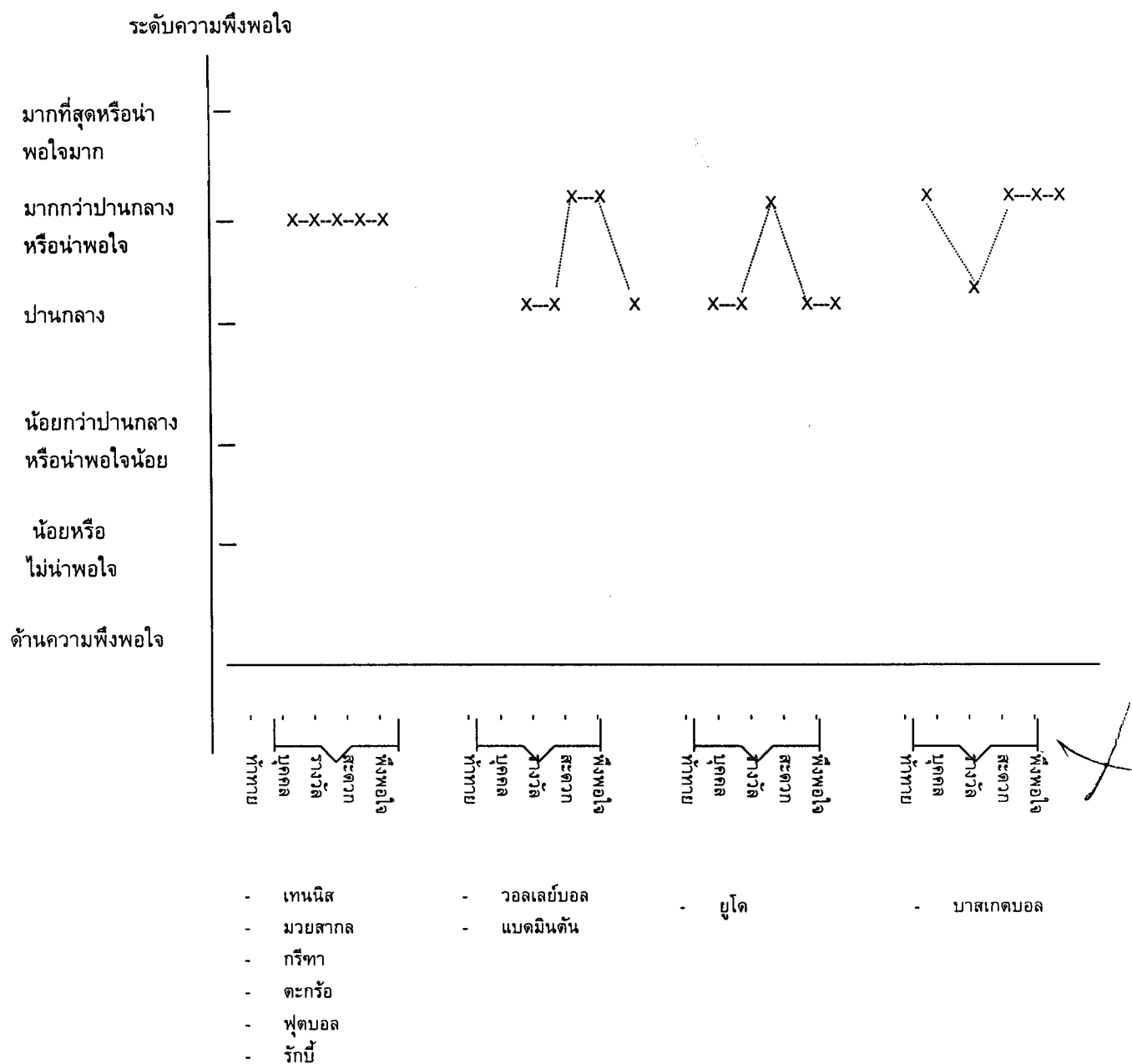
ด้านความท้าทายสติปัญญา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 57 คิดเป็นร้อยละ 47.8 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุด หรือนำพอใจมาก มีความถี่ 34 คิดเป็นร้อยละ 28.5

ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 43 คิดเป็นร้อยละ 35.8 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 40 คิดเป็นร้อยละ 39.2

ด้านการได้รางวัลใจ - กาย ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 28 คิดเป็นร้อยละ 41.1 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 19 คิดเป็นร้อยละ 27.9

ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 27 คิดเป็นร้อยละ 39.7 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 21 คิดเป็นร้อยละ 30.8

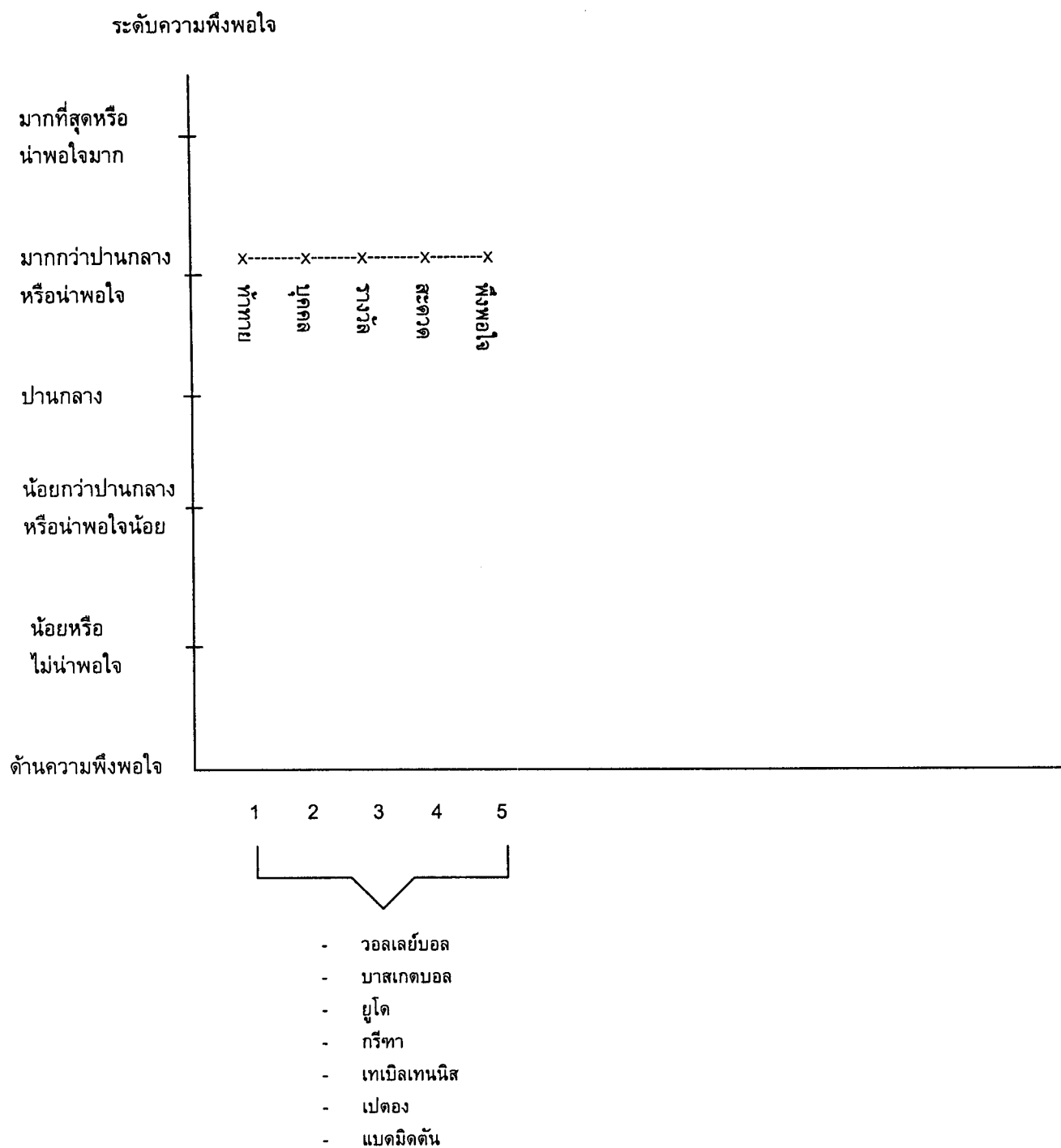
รวม 4 ด้านในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 164 คิดเป็นร้อยละ 45.5 ความถี่รองลงมา ได้แก่ระดับปานกลาง มีความถี่ 97 คิดเป็นร้อยละ 26.9

ภาพประกอบ 3 แสดงระดับความพึงพอใจของนักกีฬาชายในแต่ละประเภทกีฬา

จากภาพประกอบ 1 แสดงว่านักศึกษาชายในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่เป็นนักกีฬา เทนนิส มวยสากล กรีฑา ตะกร้อ ฟุตบอล และรักบี้ฟุตบอล มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา รวมทุกด้านอยู่ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ นักกีฬาประเภทวอลเลย์บอล แบดมินตัน มีความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล และในด้านรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการได้รางวัลใจ-กาย และด้านความสะดวกสบายใน

การทำงานอยู่ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ, นักกีฬาประเภทยูโด มีความพึงพอใจใน ด้านความท้าทายสติปัญญา ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล, ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน และในด้านรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการการได้รางวัลใจ-กายอยู่ในระดับมากกว่าปานกลาง หรือนำพอใจ / นักกีฬาสเกตบอลมีความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา, ด้านการได้ รางวัลใจ-กาย, ด้านความสะดวกสบายในการทำงานและในด้านรวม อยู่ในระดับมากกว่าปานกลาง หรือนำพอใจ ส่วนในด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง

ภาพประกอบ 4 แสดงระดับความพึงพอใจของนักกีฬาหญิงในแต่ละประเภทกีฬา

จากภาพประกอบ 4 แสดงว่านักศึกษาหญิง ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล ยูโด กรีฑา เทเบิลเทนนิส เปตอง และแบดมินตัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬารวมทุกด้านอยู่ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
เพื่อทราบความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือนักศึกษาโครงการทุนกีฬาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และเขตปริมณฑลทั้งหมด 7 สถาบัน จำนวน 632 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ซึ่งปรับปรุงมาจากแบบสอบถามความพึงพอใจในการทำงานของดาร์วีโดฟ (ผาณิต บิลมาศ. 2540 : 1-4 ; อ้างอิงมาจาก Dovidoff. 1976 : 510 - 514 ประกอบด้วยแบบสอบถาม 2 ขั้นตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเกี่ยวกับเพศ อายุ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา, การเป็นทรัพยากรบุคคล, การได้รางวัลใจ-กาย, ความสะดวกสบายในการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยเปลี่ยนคำจากต้นฉบับของผาณิต บิลมาศ คือคำว่า "งาน" เป็นกีฬาและการเรียน" คำว่า "เสมอ ๆ " เป็น "มากที่สุด"

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และหนังสือจากทบวงมหาวิทยาลัย ไปถึงสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้ง 7 สถาบัน เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อได้รับหนังสืออนุญาตแล้ว ผู้วิจัยจึงนำแบบสอบถามไปให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามและรอรับกลับด้วยตนเอง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 632 ชุด ได้รับคืน จำนวน 632 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละของสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม
2. แจกแจงความถี่และเปลี่ยนค่าร้อยละของความพึงพอใจของนักศึกษาทุนกีฬาในแต่ละด้าน และรวมทุกด้าน

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 4 สถาบันที่เป็นนักกีฬา เทนนิส ชาย มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 168 คิดเป็นร้อยละ 46.4 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุดหรือนำพอใจมาก มีความถี่ 103 คิดเป็นร้อยละ 28.4
2. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 4 สถาบันที่เป็นนักกีฬา ยูโด ชาย มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 82 คิดเป็นร้อยละ 39 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่ 78 คิดเป็นร้อยละ 36.1
3. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 4 สถาบันที่เป็นนักกีฬา มวยสากล ชาย มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 223 คิดเป็นร้อยละ 44.2 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับมากที่สุด หรือนำพอใจมาก มีความถี่ 138 คิดเป็นร้อยละ 27.3
4. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 4 สถาบันที่เป็นนักกีฬา กรีฑาชาย มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 245 คิดเป็นร้อยละ 53 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 120 คิดเป็นร้อยละ 25.9
5. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 4 สถาบันที่เป็นนักกีฬา ตะกร้อ ชาย มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 286 คิดเป็นร้อยละ 48.6 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 162 คิดเป็นร้อยละ 27.5
6. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 5 สถาบัน ที่เป็นนักกีฬา วอลเลย์บอล ชาย มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 391 คิดเป็นร้อยละ 39.6 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่ 380 คิดเป็นร้อยละ 38.5

7. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 6 สถาบันที่เป็นนักกีฬา ฟุตบอลชาย มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับมากกว่า ปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 784 คิดเป็นร้อยละ 46.7 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับ ปานกลาง มีความถี่ 550 คิดเป็นร้อยละ 32.7

8. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 5 สถาบันที่เป็นนักกีฬา แบดมินตัน ชาย มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับปานกลาง มีความถี่สูงสุด 236 คิดเป็นร้อยละ 40.1 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่ 232 คิดเป็นร้อยละ 39.4

9. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 7 สถาบันที่เป็นนักกีฬา บาสเกตบอล ชาย มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับ มากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 473 คิดเป็นร้อยละ 43.3 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 384 คิดเป็นร้อยละ 35.1

10. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 3 สถาบันที่เป็นนักกีฬา รักบี้ฟุตบอลชาย มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับ มากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 465 คิดเป็นร้อยละ 56.9 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับมากที่สุดหรือนำพอใจมาก มีความถี่ 212 คิดเป็นร้อยละ 25.9

11. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 7 สถาบันที่เป็นนักกีฬา วอลเลย์บอล หญิง มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับ มากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 1307 คิดเป็นร้อยละ 59.2 ความถี่รองลงมา ได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 546 คิดเป็นร้อยละ 24.7

12. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 7 สถาบันที่เป็นนักกีฬา บาสเกตบอล หญิง มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับ มากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 672 คิดเป็นร้อยละ 48.4 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 454 คิดเป็นร้อยละ 32.7

13. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 4 สถาบันที่เป็นนักกีฬา ยูโดหญิง มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับมากกว่าปานกลาง หรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 237 คิดเป็นร้อยละ 45.1 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 167 คิดเป็นร้อยละ 31.8

14. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 4 สถาบันที่เป็นนักกีฬา กรีฑาหญิง มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับมากกว่าปานกลาง หรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 197 คิดเป็นร้อยละ 46.9 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 145 คิดเป็นร้อยละ 34.5

15. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 3สถาบัน ที่เป็นนักกีฬา เทเบิล เทนนิสหญิง มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 231 คิดเป็นร้อยละ 62.7 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 61 คิดเป็นร้อยละ 16.5

16. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 3 สถาบัน ที่เป็นนักกีฬา เปตองหญิง มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 131 คิดเป็นร้อยละ 47.9 ความถี่รองลงมาได้แก่ ระดับปานกลาง มีความถี่ 76 คิดเป็นร้อยละ 27.8

17. นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 3 สถาบัน ที่เป็นนักกีฬาแบดมินตันหญิง มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในด้านรวม 4 ด้าน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ มีความถี่สูงสุด 290 คิดเป็นร้อยละ 69 ความถี่รองลงมาได้แก่ระดับมากที่สุดหรือนำพอใจมากมีความถี่ 67 คิดเป็นร้อยละ 15.9

เมื่อแสดงรูปแบบของภาพประกอบ พบว่า นักศึกษาชายที่เป็นนักกีฬาประเภท เทนนิสมวยสากลสมัครเล่น กรีฑา ตะกร้อ ฟุตบอล รักบี้ฟุตบอล มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจในทุกด้าน นักกีฬาวอลเลย์บอล และแบดมินตัน มีความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล แทนในด้านรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการได้รางวัลใจ – กาย และด้านความสะดวกสบายในการทำงานอยู่ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ นักกีฬาประเภทยูโด มีความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา ด้านการเป็นทรัพยากรบุคคล ด้านความสะดวกสบายในการทำงานและในด้านรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการได้รางวัลใจ-กาย อยู่ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ นักกีฬามาสเกตบอลมีความพึงพอใจในด้านความท้าทายสติปัญญา ด้านการได้รางวัลใจ-กาย ด้านความสะดวกสบายในการทำงาน และในด้านรวมอยู่ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ ส่วนด้านการเป็นทรัพยากรบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนนักศึกษาหญิง ที่เป็นนักกีฬาประเภท วอลเลย์บอล บาสเกตบอล ยูโด กรีฑา เทเบิลเทนนิส เปตอง และแบดมินตัน มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจในทุก ๆ ด้าน

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบว่า นักศึกษาหญิงในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เล่นกีฬาทุกประเภท จากงานวิจัยครั้งนี้คือ นักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬามาสเกตบอล นักกีฬายูโด นักกีฬากีฬา นักกีฬาเทเบิลเทนนิส นักกีฬาเปตอง และนักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาชายที่เป็นนักกีฬา เทนนิส นักกีฬามวยสากล นักกีฬากีฬา นักกีฬาตะกร้อ นักกีฬาฟุตบอล และนักกีฬา รักบี้ฟุตบอล มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬาในทุกด้าน ได้แก่ ความพึงพอใจ

ในความท้าทายสติปัญญา การเป็นทรัพยากรบุคคล การได้รางวัลใจ-กาย ความสะดวกสบายในการทำงาน และรวมทุกด้าน ในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจ ซึ่งอยู่ในมาตรวัดระดับ 4 จากมาตรวัด 5 ระดับ แสดงให้เห็นว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่มหาวิทยาลัยได้ให้การสนับสนุน นักศึกษาที่เป็นนักกีฬา ยังมีความพึงพอใจไม่ถึงระดับมากที่สุด เช่น กิจกรรมทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียน การสอน การฝึกซ้อมและการแข่งขันกีฬา เป็นต้น ยังต้องมีการปรับปรุง เพื่อให้ นักศึกษาที่เป็นนักกีฬามีความพึงพอใจมากที่สุด ตามที่ ผาณิต บิลมาศ กล่าวว่า ความพึงพอใจในการทำงานมีความสัมพันธ์กับสภาพในการทำงานหรือหมายถึง บุคคลที่มีสภาพในการทำงานสูง มีแนวโน้มจะชอบทำงาน (ผาณิต บิลมาศ. 2541 : 1 ; อ้างอิงมาจาก Davidoff. 1976 : 510) อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยเกี่ยวกับความพึงพอใจของบุคคลหลายเล่มที่พบว่า บุคคลที่มีความพึงพอใจในภาระหน้าที่การงานของตนเองไม่ถึงระดับมากที่สุด เช่น นิพนธ์ จิระพงศ์ ได้ศึกษาระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์พลศึกษา ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง (นิพนธ์ จิระพงศ์. 2529 : บทคัดย่อ) กาญจนา ภาสุพันธ์ ได้ศึกษาความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อม ภายในวิทยาลัยอาชีวศึกษา พบว่านักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา มีความพึงพอใจต่อสภาพแวดล้อมของวิทยาลัยอาชีวศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (กาญจนา ภาสุพันธ์. 2531 : บทคัดย่อ) และเพ็ญศรี มณีคำ ได้ศึกษาความพึงพอใจของ นักศึกษาต่อการบริการของสำนักบริการทางวิชาการ และทดสอบประเมินผล มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่านักศึกษามีความพึงพอใจต่อการบริการของสำนักบริการทาง วิชาการ และทดสอบประเมินผล ในแต่ละด้านและรวมทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง (เพ็ญศรี มณีคำ. 2538 : บทคัดย่อ) จากงานวิจัยข้างต้น กล่าวได้ว่าการศึกษาความพึงพอใจของบุคคลในด้านต่าง ๆ มักจะไม่ได้คำตอบที่ระดับมากที่สุด หรือบุคคลมักจะไม่พอใจในสิ่งที่ตัวเองมีอยู่ในระดับมากที่สุด ฉะนั้นถ้าพิจารณาในแง่นี้ก็แสดงว่า โครงการทุนนักกีฬา ในสถาบันการศึกษาเอกชน แต่ละสถาบันที่ผลการวิจัยครั้งนี้มีความพึงพอใจในระดับมากกว่าปานกลางหรือนำพอใจก็น่าจะเป็นระดับความพึงพอใจของบุคคลในระดับที่ดีที่สุดแล้ว

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัยครั้งนี้ พบว่านักกีฬาหญิงและนักกีฬาชายส่วนใหญ่ มีความพึงพอใจในการเข้าร่วมโครงการทุนกีฬา ของสถาบันการศึกษาเอกชน แต่ละด้านและรวมทุกด้านในทุกสถาบัน มีความพึงพอใจยังไม่ถึงระดับมากที่สุด นั่นคือกิจกรรมทุกชนิดที่จัดขึ้น โดยโครงการนี้ ยังต้องแก้ไขปรับปรุงในทุกเรื่องทุกกิจกรรม อีกประการหนึ่งคือต้องส่งเสริมหรือสร้างทัศนคติของนักศึกษาให้เห็นถึงความสำคัญของโครงการทุนกีฬา และให้มองเห็นคุณค่าของสิ่งที่มหาวิทยาลัยมอบให้คือทุนการศึกษา มิใช่มองเห็นเป็นผลประโยชน์ที่ตนเองจะได้รับเพียงอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. เพื่อเป็นการติดตามผลงานและการนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ ควรไปทำการวิจัยเรื่องนี้กับกลุ่มตัวอย่างนี้อีก
2. สำหรับการวิจัยในเรื่องนี้ และกลุ่มตัวอย่างนี้ ควรได้กลุ่มตัวอย่างที่มากกว่าเดิม เพื่อสามารถแยกการวิเคราะห์ข้อมูลตาม ประเภท กีฬา เพศ และสถาบันได้

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา ภาสุรพันธ์. (2531). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมภายใน
วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 8. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
เกษมบัณฑิต, มหาวิทยาลัย. (2542). ประกาศมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เรื่อง ให้ทุนการศึกษา
ประเภทกีฬา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- เจริญ ศาสตราวหา. (2539). ความพึงพอใจของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อการสอนวิชา
พลศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรัส โพธิ์จันทร์. (2527). ความพึงพอใจในการทำงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา.
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- นิพนธ์ จิราพงศ์. (2529). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของอาจารย์วิทยาลัยพลศึกษา.
ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. บางแสน : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- ประสาน หอมพูล และทิพวรรณ หอมพูล. (2537). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : พิศนฐ์การพิมพ์.
เพ็ญศรี มณีคำ. (2538). ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการบริการทางวิชาการ และทดสอบ
ประเมินผล มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- รังสิต, มหาวิทยาลัย. (2541). ประกาศมหาวิทยาลัยรังสิต พ.ศ. 2541 เรื่อง การให้ทุนสนับสนุน
นักกีฬาเข้าศึกษา ในมหาวิทยาลัยรังสิต. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2542). องค์กรภิรม. กรุงเทพฯ : ศูนย์ประสานงานกีฬา
มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 27.
- มหาวิทยาลัยศรีปทุม. (2534). ประกาศมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง การให้ทุนการศึกษาแก่นักกีฬา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. (2544). โครงการนักกีฬาดีเด่น. เอกสารแผ่นพับ กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. (2544). โครงการทุนนักกีฬา ปีการศึกษา 2544. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต. (2542). ประกาศมหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต เรื่องการใช้ทุนการศึกษา
ประเภทกีฬา พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.

- ยุพาภรณ์ ภูมิภาค. (2533). ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของครูพลศึกษาในโรงเรียน
ประถมศึกษา จังหวัดมหาสารคาม. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริชัย วงศ์พัฒน์. (2530). ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการนำการบริหารระบบควบคุมคุณภาพ
มาใช้ในการบริหารโรงเรียน. ปริญญาโท กศ.ม. บางแสน : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคนอื่น ๆ. (2540). คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการพลเรือน
ศูนย์วิจัยปฏิบัติการเพื่อพัฒนาการศึกษาและสังคม. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. (2541). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- Blassingame, Casol Lee. (1997, February). "Satisfaction Levels for Job Related Factors
and Non-Jab related Factors in pacting the Retention of Physical Education
Facality ot four-year Higper Education In stitutions I Texas," *Dissertation ab
stroets*. DAI-A S7/08, p. 3485.
- Davidoff, Cinda L. (1976). *Introduction to Psychology*. U.S.A. : McGraw Hill.
- Pricto, Louto Richand. (1997, June) "Practicem Class Superoision in Counseling
Prychology : General Praetiees and Trainee Satisfaction," *Dissertation Abatracts*.
DAI-A58/07 : 2550.

ภาคผนวก

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

การตอบแบบสอบถามนี้ คำตอบของท่านจะเก็บไว้เป็นความลับและไม่นำไปเปิดเผยในที่ใดเป็นรายบุคคล ฉะนั้นขอให้ท่านสบายใจในการตอบ ยิ่งตอบได้ตรงตามความเป็นจริงมาก เท่าใด ยิ่งเป็นดีมากเท่านั้น ผู้วิจัยขอขอบคุณที่กรุณาให้ความร่วมมือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. ที่อยู่ของท่าน

(โปรดระบุ).....

จังหวัด.....อำเภอ.....

ตำบล.....

สถาบัน.....ชั้นปี.....กีฬาที่ท่านรับ

ทุน.....

เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง อายุ.....ปี

☐ สังกัดสโมสร

☐ ไม่สังกัดสโมสร

ตอนที่ 2

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความตามที่กำหนดให้ต่อไปนี้ แล้วพิจารณาระดับที่ตรงกับ
ความคิดเห็นของท่าน

1. กีฬาและการเรียนของฉันน่าสนใจ
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
2. ฉันมีอำนาจเพียงพอในการกีฬาและการเรียน
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
3. ฉันมีเวลาเพียงพอในการกีฬาและการเรียน
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
4. ค่าตอบแทนของฉัน.....
 ไม่น่าพอใจ น่าพอใจน้อย ปานกลาง น่าพอใจ น่าพอใจมาก
5. ชั่วโมงในการกีฬาและการเรียน
 ไม่น่าพอใจ น่าพอใจน้อย ปานกลาง น่าพอใจ น่าพอใจมาก
6. การรับผิดชอบในการกีฬาและการเรียนของฉันชัดเจน
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
7. กีฬาและการเรียนของฉันนำไปสู่สวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูล
 ซึ่ง.....
 ไม่น่าพอใจ น่าพอใจน้อย ปานกลาง น่าพอใจ น่าพอใจมาก
8. ความปลอดภัยในการกีฬาและการเรียนของฉัน.....
 ไม่น่าพอใจ น่าพอใจน้อย ปานกลาง น่าพอใจ น่าพอใจมาก
9. ปัญหาในการกีฬาที่ฉันต้องแก้ไข มีความท้าทายเพียงพอที่ทำให้กีฬาและการเรียนฉัน
 น่าสนใจ
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
10. ฉันสามารถมองเห็นผลของการกีฬาและการเรียนของฉัน
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
11. อาจารย์ที่ปรึกษาของฉันเป็นคนน่าเคารพและไว้วางใจได้
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
12. ฉันมีข้อมูลเพียงพอในการกีฬาและการเรียน
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด

13. ฉันได้รับการช่วยเหลือและมีอุปกรณ์เพียงพอที่จะทำกีฬาและการเรียนให้สำเร็จ
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
14. ฉันไม่ถูกขอร้องให้สามารถเล่นกีฬาและการเรียนมากเกินไป
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
15. ฉันมีโอกาสดพัฒนาความสามารถในการกีฬาและการเรียน
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
16. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพในการกีฬาและการเรียน
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
17. ฉันมีอิสระมากในการตัดสินใจในการกีฬาและการเรียน
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
18. อาจารย์ที่ปรึกษาของฉันให้ความสำคัญกับสวัสดิการของฉัน
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
19. เมื่อฉันได้รับโอกาสในการเล่นกีฬาและการเรียนต่าง ๆ ฉันจะทำให้ดีที่สุด
 น้อย น้อยกว่าปานกลาง ปานกลาง มากกว่าปานกลาง มากที่สุด
20. การเดินทางไปและกลับจากการกีฬาและการเรียน
 ไม่น่าพอใจ น่าพอใจน้อย ปานกลาง น่าพอใจ น่าพอใจมาก
21. โอกาสในการเลื่อนชั้นเรียนและระดับการเล่นกีฬา
 ไม่น่าพอใจ น่าพอใจน้อย ปานกลาง น่าพอใจ น่าพอใจมาก

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นายไพรัช พิมเวช
เกิดวันที่	18 เดือน มกราคม พุทธศักราช 2506
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 34 หมู่ที่ 11 ตำบลคลองนารายณ์ อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 175/9 หมู่ที่ 4 ตำบลรังสิต อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	หัวหน้าศูนย์รักษาความปลอดภัย
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	มหาวิทยาลัยรังสิต

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2520	ประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทองทั่ว อำเภอเมือง จังหวัดจันทบุรี
พ.ศ. 2525	มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเบญจมราชูทิศจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี
พ.ศ. 2527	ปศ. สูง วิชาเอกพลศึกษา วิชาโทสุขศึกษา วิทยาลัยพลศึกษากรุงเทพ
พ.ศ. 2529	กศ.บ. วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา
พ.ศ. 2545	กศ.ม. วิชาเอกพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ